

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2092/91,

annettu 24 päivänä kesäkuuta 1991,

**maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä
maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa**

(EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Komission asetus (ETY) N:o 1535/92, annettu 15 päivänä kesäkuuta 1992	L 162	15	16.6.1992
► <u>M2</u>	Neuvoston asetus (ETY) N:o 2083/92, annettu 14 päivänä heinäkuuta 1992	L 208	15	24.7.1992
► <u>M3</u>	Komission asetus (ETY) N:o 207/93, annettu 29 päivänä tammikuuta 1993	L 25	5	2.2.1993
► <u>M4</u>	Komission asetus (ETY) N:o 2608/93, annettu 23 päivänä syyskuuta 1993	L 239	10	24.9.1993
► <u>M5</u>	Komission asetus (EY) N:o 468/94, annettu 2 päivänä maaliskuuta 1994	L 59	1	3.3.1994
► <u>M6</u>	Neuvoston asetus (EY) N:o 1468/94, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1994	L 159	11	28.6.1994
► <u>M7</u>	Komission asetus (EY) N:o 2381/94, annettu 30 päivänä syyskuuta 1994	L 255	84	1.10.1994
► <u>M8</u>	Komission asetus (EY) N:o 1201/95, annettu 29 päivänä toukokuuta 1995	L 119	9	30.5.1995
► <u>M9</u>	Komission asetus (EY) N:o 1202/95, annettu 29 päivänä toukokuuta 1995	L 119	11	30.5.1995
► <u>M10</u>	Neuvoston asetus (EY) N:o 1935/95, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1995	L 186	1	5.8.1995
► <u>M11</u>	Komission asetus (EY) N:o 418/96, annettu 7 päivänä maaliskuuta 1996	L 59	10	8.3.1996
► <u>M12</u>	Komission asetus (EY) N:o 1488/97, annettu 29 päivänä heinäkuuta 1997	L 202	12	30.7.1997
► <u>M13</u>	Komission asetus (EY) N:o 1900/98, annettu 4 päivänä syyskuuta 1998	L 247	6	5.9.1998
► <u>M14</u>	Komission asetus (EY) N:o 330/1999, annettu 12 päivänä helmikuuta 1999	L 40	23	13.2.1999
► <u>M15</u>	Neuvoston asetus (EY) N:o 1804/1999, annettu 19 päivänä heinäkuuta 1999	L 222	1	24.8.1999
► <u>M16</u>	Komission asetus (EY) N:o 331/2000, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999	L 48	1	19.2.2000
► <u>M17</u>	Komission asetus (EY) N:o 1073/2000, annettu 19 päivänä toukokuuta 2000	L 119	27	20.5.2000
► <u>M18</u>	Komission asetus (EY) N:o 1437/2000, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2000	L 161	62	1.7.2000
► <u>M19</u>	Komission asetus (EY) N:o 2020/2000, annettu 25 päivänä syyskuuta 2000	L 241	39	26.9.2000
► <u>M20</u>	Komission asetus (EY) N:o 436/2001, annettu 2 päivänä maaliskuuta 2001	L 63	16	3.3.2001

► M21	Komission asetus (EY) N:o 2491/2001, annettu 19 päivänä joulukuuta 2001	L 337	9	20.12.2001
► M22	Komission asetus (EY) N:o 473/2002, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2002	L 75	21	16.3.2002
► M23	Komission asetus (EY) N:o 223/2003, annettu 5 päivänä helmikuuta 2003	L 31	3	6.2.2003
► M24	Komission asetus (EY) N:o 599/2003, annettu 1 päivänä huhtikuuta 2003	L 85	15	2.4.2003
► M25	Neuvoston asetus (EY) N:o 806/2003, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2003	L 122	1	16.5.2003
► M26	Komission asetus (EY) N:o 2277/2003, annettu 22 päivänä joulukuuta 2003	L 336	68	23.12.2003
► M27	Muutettu: Komission asetus (EY) N:o 779/2004, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2004	L 123	63	27.4.2004
► M28	Neuvoston asetus (EY) N:o 392/2004, annettu 24 päivänä helmikuuta 2004	L 65	1	3.3.2004
► M29	Komission asetus (EY) N:o 746/2004, annettu 22 päivänä huhtikuuta 2004	L 122	10	26.4.2004
► M30	Komission asetus (EY) N:o 1481/2004, annettu 19 päivänä elokuuta 2004	L 272	11	20.8.2004
► M31	Komission asetus (EY) N:o 2254/2004, annettu 27 päivänä joulukuuta 2004	L 385	20	29.12.2004
► M32	Komission asetus (EY) N:o 1294/2005, annettu 5 päivänä elokuuta 2005	L 205	16	6.8.2005
► M33	Komission asetus (EY) N:o 1318/2005, annettu 11 päivänä elokuuta 2005	L 210	11	12.8.2005
► M34	Komission asetus (EY) N:o 1336/2005, annettu 12 päivänä elokuuta 2005	L 211	11	13.8.2005
► M35	Neuvoston asetus (EY) N:o 1567/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005	L 252	1	28.9.2005
► M36	Komission asetus (EY) N:o 1916/2005, annettu 24 päivänä marraskuuta 2005	L 307	10	25.11.2005
► M37	Komission asetus (EY) N:o 592/2006, annettu 12 päivänä huhtikuuta 2006	L 104	13	13.4.2006
► M38	Komission asetus (EY) N:o 699/2006, annettu 5 päivänä toukokuuta 2006	L 121	36	6.5.2006
► M39	Komission asetus (EY) N:o 1851/2006, annettu 14 päivänä joulukuuta 2006	L 355	88	15.12.2006
► M40	Neuvoston asetus (EY) N:o 1791/2006, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	1	20.12.2006
► M41	NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1991/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006	L 411	18	30.12.2006
► M42	Komission asetus (EY) N:o 780/2006, annettu 24 päivänä toukokuuta 2006	L 137	9	25.5.2006
► M43	Komission asetus (EY) N:o 394/2007, annettu 12 päivänä huhtikuuta 2007	L 98	3	13.4.2007
► M44	Komission asetus (EY) N:o 807/2007, annettu 10 päivänä heinäkuuta 2007	L 181	10	11.7.2007
► M45	Komission asetus (EY) N:o 1319/2007, annettu 9 päivänä marraskuuta 2007	L 293	3	10.11.2007
► M46	Komission asetus (EY) N:o 1517/2007, annettu 19 päivänä joulukuuta 2007	L 335	13	20.12.2007

Muutettu:

► A1	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja (mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	C 241 L 1	21 1	29.8.1994 1.1.1995
-------------	--	--------------	---------	-----------------------

- **A2** Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu L 236 33 23.9.2003

Oikaistu:

- **C1** Oikaisu, EYVL L 311, 14.11.1997, s. 34 (1935/95)
► **C2** Oikaisu, EUVL L 344, 20.11.2004, s. 40 (746/2004)
► **C3** Oikaisu, EUVL L 27, 2.2.2007, s. 11 (1991/2006)

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2092/91,

annettu 24 päivänä kesäkuuta 1991,

maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

kuluttajat kysyvät luonnonmukaisesti tuotettuja maataloustuotteita ja elintarvikkeita yhä enemmän; tämä ilmiö on luomassa uudet markkinat maataloustuotteille,

näiden tuotteiden markkinahinta on korkeampi, vaikka tälle tuotantotavalle on ominaista vähemmän voimaperäinen maaperän hyväksikäyttö; sen vuoksi tämä tuotantotapa voi yhteisen maatalouspolitiikan uudelleen suuntautumisessa edistää osaltaan paremman tasapainon saavuttamista maataloustuotteiden tarjonnan ja kysynnän välillä samoin kuin ympäristönsuojelua ja maaseudun säilymistä,

kasvavaan kysyntään vastaamiseksi maataloustuotteita ja elintarvikkeita saatetaan markkinoille merkinnöin, joissa todetaan tai annetaan ostajan ymmärtää, että ne on tuotettu luonnonmukaisesti tai ilman synteettisiä kemiallisia tuotteita,

jotkut jäsenvaltiot ovat jo antaneet säännöksiä ja ottaneet käyttöön tarkastusjärjestelyjä, jotka koskevat tällaisia merkintöjä,

yhteisön säännöt tuotannosta, etiketöinnistä ja valvonnasta mahdollistavat luonnonmukaisen maatalouden suojelemisen, kun ne takaavat rehellisen kilpailun edellytykset näillä merkinnöillä varustettujen tuotteiden tuottajien välillä ja estävät tuntemattomaksi jäämisen luonnonmukaisten tuotteiden markkinoilla varmistamalla avoimuuden kaikissa tuotanto- ja valmistusvaiheissa, jolloin näiden tuotteiden luotettavuus kuluttajan kannalta paranee,

luonnonmukainen tuotantotapa on tiloilla erityinen tuotantotapa; sen vuoksi olisi säädettävä, että luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavien merkintöjen olisi jalosteiden etiketöinnissä liityttävä niiden ainesosien merkintöihin, jotka on tuotettu tämän tuotantotavan mukaisesti,

suunniteltujen säännösten täytäntöönpanossa on huolehdittava joustavasta menettelystä, jolloin tiettyjä yksityiskohtaisia teknisiä sääntöjä tai toimenpiteitä voidaan mukauttaa, täydentää tai täsmentää edelleen saadun kokemuksen perusteella; sopivan ajan kuluessa tätä asetusta täydennetään vastaavilla kotieläintuotannon alaa koskevilla säännöksillä,

luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia merkintöjä tuotteissaan käyttävien tuottajien sekä näiden tuotteiden ostajien etujen vuoksi olisi vahvistettava vähimmäisperiaatteet, joita on noudatettava, ennen kuin tuotteita saa tarjota näillä merkinnöillä varustettuina,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 4, 9.1.1990, s. 4 ja EYVL N:o C 101, 18.4.1991, s. 13

⁽²⁾ EYVL N:o C 106, 22.4.1991, s. 27

⁽³⁾ EYVL N:o C 182, 23.7.1990, s. 12

▼B

luonnonmukainen tuotantotapa aiheuttaa huomattavia rajoituksia sellaisten lannoitteiden ja torjunta-aineiden käytölle, joilla saattaa olla haitallinen vaikutus ympäristöön tai jotka aiheuttavat jämiä maataloustuotteisiin; tähän liittyvästi yhteisössä tätä asetusta annettaessa hyväksytyjä käytäntöjä olisi noudatettava yhteisössä tuolloin voimassa olevien käytäntöjen mukaisesti; lisäksi olisi tulevaisuutta varten vahvistettava periaatteet sellaisten tuotteiden hyväksymisestä, joita saa käyttää tällaisessa maataloudessa,

lisäksi luonnonmukaisessa maataloudessa käytetään erilaisia viljelytapoja ja rajoitetusti hidasliukoisia muita kuin kemiallisia lannoitteita ja maanparannusaineita; nämä käytännöt olisi täsmennettävä ja olisi säädettävä tiettyjen muiden kuin synteettisten kemiallisten tuotteiden käytön edellytyksistä,

säädetyt menettelyt mahdollistavat sen, että liitettä I voidaan tarvittaessa täydentää tarkemmilla määräyksillä, joilla pyritään välttämään tiettyjen muualta kuin maataloudesta peräisin olevien synteettisten kemiallisten tuotteiden jäämien esiintyminen (ympäristön saastuminen) tällä tuotantotavalla tuotetuissa tuotteissa,

tuotantosääntöjen noudattamisen valvomiseksi tarvitaan tarkastuksia periaatteessa kaikissa tuotantovaiheissa ja kaupan pitämisen vaiheissa, ja

toimijoihin, jotka tuottavat, valmistavat, tuovat tai pitävät kaupan tuotteita, joiden merkinnöissä viitataan luonnonmukaisiin tuotantotapoihin, on sovellettava yhteisön vähimmäisvaatimukset täyttävää säännöllistä tarkastusjärjestelmää, jossa tarkastusta suorittavat nimetyt tarkastusviranomaiset ja/tai hyväksytyt ja valvotut tarkastuslaitokset; yhteisön tarkastusmerkintä olisi liitettävä niiden tuotteiden etiketöintiin, joita tämä tarkastusjärjestelmä koskee,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

Soveltamisala

▼M15

1 artikla

1. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin tuotteisiin, jos niissä on tai on tarkoitus olla merkintöjä, joilla viitataan luonnonmukaiseen tuotantotapaan:

- a) jalostamattomiin kasvinviljelytuotteisiin; myös tuotantoeläimiin ja jalostamattomiin eläintuotteisiin, jos niitä koskevat tuotantoperiaatteet ja erityiset tarkastussäännöt on esitetty liitteissä I ja III;
- b) sellaisiin ihmisravinnoksi tarkoitettuihin jalostettuihin kasvinviljelytuotteisiin ja eläintuotteisiin, jotka on valmistettu pääosin yhdestä tai useammasta kasvi- ja/tai eläinperäisestä ainesosasta;
- c) jäljempänä 3 kohdassa tarkoitettun asetuksen voimaantulosta alkaen sellaisiin rehuihin, rehuseoksiin ja rehuaineisiin, jotka eivät kuulu alakohdan piiriin.

2. Jos liitteessä I ei ole vahvistettu yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä tiettyjen eläinlajien osalta, sovelletaan 1 kohdasta poiketen 5 artiklassa vahvistettuja merkintöjä koskevia sääntöjä sekä 8 ja 9 artiklassa vahvistettuja tarkastuksia koskevia sääntöjä näihin eläinlajeihin ja niistä saatuihin tuotteisiin, lukuun ottamatta vesiviljelyä ja sen tuotteita. Ennen yksityiskohtaisten tuotantosääntöjen sisällyttämistä sovelletaan kansallisia sääntöjä tai niiden puuttuessa jäsenvaltioissa hyväksytyjä tai tunnustettuja yksityisiä tuotantoehtoja.

3. Komission on viimeistään 24 päivänä elokuuta 2001 annettava 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ehdotus asetukseksi, joka koskee 1 kohdan c alakohdassa mainittuihin tuotteisiin sovellettavia

▼ M15

merkintävaatimuksia, tarkastusvaatimuksia ja varotoimenpiteitä, sikäli kuin kyseiset vaatimukset koskevat luonnonmukaista tuotantotapaa.

Kunnes edellisessä alakohdassa tarkoitettu asetus annetaan, 1 kohdan c alakohdassa mainittuihin tuotteisiin sovelletaan kansallisia sääntöjä yhteisön lainsäädännön mukaisesti tai niiden puuttuessa jäsenvaltioissa hyväksytyjä tai tunnustettuja yksityisiä tuotantoehtoja.

▼ M28*2 artikla*

Tässä asetuksessa tuotteessa katsotaan olevan luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia merkintöjä, jos pakkausmerkinnöissä, mainosmateriaalissa tai kaupallisissa asiakirjoissa tuotetta, sen ainesosia tai rehuaineita kuvaillaan ilmaisuilla, joilla ostajan annetaan ymmärtää, että tuote, sen ainesosat tai rehuaineet on tuotettu 6 artiklassa vahvistettujen tuotantosääntöjen mukaisesti. Erityisesti seuraavia ilmaisuja tai niiden tavallisia johdoksia (kuten eko, bio, jne.) tai lyhenteitä pidetään yksin tai yhdistettyinä kaikkialla yhteisössä ja millä tahansa yhteisön kielellä luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavina merkintöinä, paitsi jos nimitykset eivät koske elintarvikkeiden ja rehujen sisältämiä maataloustuotteita tai niillä selvästi ei ole yhteyttä kyseiseen tuotantotapaan:

▼ M40

— bulgariaksi: биологичен,

▼ M28

— espanjaksi: ecológico,
 — tanskaksi: økologisk,
 — saksaksi: ökologisch, biologisch,
 — kreikaksi: βιολογικό,
 — englanniksi: organic,
 — ranskaksi: biologique,
 — italiaksi: biologico,
 — hollanniksi: biologisch,
 — portugaliksi: biológico,

▼ M40

— romaniaksi: ecologic,

▼ M28

— suomeksi: luonnonmukainen,
 — ruotsiksi: ekologisk.

▼ M15*3 artikla*

Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovellettavien muiden yhteisön säännösten tai yhteisön lainsäädännön mukaisten kansallisten säännösten kuten tuotantoa, valmistusta, kaupan pitämistä, merkintää ja tarkastusta koskevien säännösten soveltamista, mukaan lukien elintarvikkeita ja eläinten ravitsemusta koskeva lainsäädäntö.

▼ B**Määritelmät***4 artikla*

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

▼ B

1. ”etiketöinnillä” mainintoja, merkintöjä, tavaramerkkejä, kaupallisia merkkejä, kuvia tai tunnuksia pakkauksissa, asiakirjoissa, kylteissä, etiketeissä, renkaissa tai kauluksissa, jotka liittyvät I artiklassa tarkoitettuun tuotteeseen tai jolla viitataan siihen;

▼ C1

2. ”tuotannolla” maatilalla harjoitettuja toimintoja, joiden tarkoituksena on tässä viljelyssä tuotettujen maataloustuotteiden ja luonnonmukaisella tavalla tuotettujen maataloustuotteiden tuottaminen, pakkaus ja ensimmäinen merkintä;

▼ M15

3. ”valmistuksella” maataloustuotteiden säilömistä ja/tai jalostusta (myös teurastus ja eläintuotteiden paloittelu) ja myös pakkaamista ja/tai merkintöihin tehtyjä muutoksia tuoreiden, säilöttyjen ja/tai jalostettujen tuotteiden luonnonmukaisen tuotantotavan esille tuomiseksi;

▼ B

4. ”kaupan pitämisellä” pitämistä tai esille panemista myyntiä varten, myytäväksi tarjoamista, myyntiä, toimittamista tai muulla tavoin kaupan pitämistä;
5. ”toimijalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tuottaa, valmistaa tai tuo kolmannelle maasta I artiklassa tarkoitettuja tuotteita pitääkseen niitä kaupan tai joka pitää kaupan näitä tuotteita;

▼ C1

6. ”ainesosilla” aineita (lisäaineet mukaan lukien), joita on käytetty I artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistuksessa ja jotka on määritelty kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 79/112/ETY 6 artiklan 4 kohdassa;

▼ B

7. ”kasvinsuojeluaineilla” tiettyjä tehoaineita sisältävien torjunta-aineiden markkinoille saattamisesta ja käytön kieltämisestä 21 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/117/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/365/ETY ⁽²⁾, 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä tuotteita;
8. ”pesuaineilla” pesuaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 22 päivänä marraskuuta 1973 annetussa neuvoston direktiivissä 73/404/ETY ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 86/94/ETY ⁽⁴⁾, tarkoitettuja aineita ja valmisteita, joita aiotaan käyttää tiettyjen I artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden puhdistamiseen.

▼ C1

9. ”valmiiksi pakatulla elintarvikkeella” direktiivin 79/112/ETY 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa määriteltyä myyntiyksikköä;
10. ”ainesosaluettelolla” direktiivin 79/112/ETY 6 artiklassa tarkoitettua ainesosaluetteloa;

▼ M15

11. ”eläintuotannolla” maalla elävien kotieläinten tai domestikoitujen eläinten (hyönteiset mukaan lukien) sekä makeassa, suolaisessa tai murtovedessä viljeltävien lajien tuotantoa; tuotteita, jotka on saatu metsästämisellä ja kalastamalla luonnonvaraisia eläimiä, ei voida pitää luonnonmukaisesti tuotettuina;
12. ”geneettisesti muunnetulla organismilla (GMO)” kaikkia geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ym-

⁽¹⁾ EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s. 36

⁽²⁾ EYVL N:o L 159, 10.6.1989, s. 58

⁽³⁾ EYVL N:o L 347, 17.12.1973, s. 51

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 80, 25.3.1986, s. 51

▼ M15

- päristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY ⁽¹⁾ 2 artiklassa määriteltyjä organismeja;
13. ”GMO-johdannaisella” ainetta, joka on joko tuotettu GMO:eista tai GMO:ien tuottama mutta joka ei sisällä GMO:eja;
 14. ”GMO:ien ja GMO-johdannaisten käytöllä” niiden käyttöä elintarvikkeina, elintarvikkeiden ainesosina (myös lisäaineet ja aromiaineet) valmistuksen apuaineina (myös uuttoliuottimet), rehuina, rehuseoksina, rehuaineina, rehun lisäaineina, rehujen valmistuksen teknisinä apuaineina, tiettyinä eläinten ruokinnassa käytettävänä direktiivissä 82/471/ETY ⁽²⁾ tarkoitettuina tuotteina, kasvinsuojeluaaineina, eläinlääkkeinä, lannoitteina, maanparannusaineina, siemeninä, kasvullisena lisäysaineistona ja eläiminä;
 15. ”eläinlääkkeillä” lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26 päivänä tammikuuta 1965 annetun neuvoston direktiivin 65/65/ETY ⁽³⁾ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja valmisteita;
 16. ”homeopaattisilla eläinlääkkeillä” eläinlääkkeitä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 81/851/ETY soveltamisalan laajentamisesta ja homeopaattisia eläinlääkkeitä koskevista lisäsäännöksistä 22 päivänä syyskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/74/ETY ⁽⁴⁾ 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita;
 17. ”rehuilla” rehuseosten pitämisestä kaupan 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/373/ETY ⁽⁵⁾ 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;
 18. ”rehuaineilla” rehuaineiden liikkuvuudesta, direktiivien 70/524/ETY, 74/63/ETY, 82/471/ETY ja 93/74/ETY muuttamisesta sekä direktiivin 77/101 /ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/25/EY ⁽⁶⁾ 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;
 19. ”rehuseoksilla” direktiivin 79/373/ETY 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;
 20. ”rehun lisäaineella” rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY ⁽⁷⁾ 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;
 21. ”tietyillä eläinten ruokinnassa käytettävillä tuotteilla” tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista 30 päivänä kesäkuuta 1982 annetun neuvoston direktiivin 82/471/ETY soveltamisalaan kuuluvia tuotteita;
 22. ”luonnonmukaisella tuotantoyksiköllä / tuotantotilalla / eläintuotantotilalla” tämän asetuksen sääntöjen mukaista yksikköä, tilaa tai eläintilaa;
 23. ”luonnonmukaisesti tuotetulla rehulla/rehuaineella” 6 artiklassa vahvistettuja tuotantosääntöjä noudattaen tuotettuja rehuja/rehuaineita;
 24. ”siirtymävaiheen rehulla/rehuaineella” 6 artiklassa vahvistettujen tuotantosääntöjen mukaista rehua/rehuainetta, paitsi siltä osin kuin

⁽¹⁾ EYVL L 117, 8.5.1990, s. 15, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/35/EY (EYVL L 169, 27.6.1997, s. 72).

⁽²⁾ EYVL L 213, 21.7.1982, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/20/EY (EYVL L 80, 25.3.1999, s. 20).

⁽³⁾ EYVL 22, 9.2.1965, s. 369/65, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/39/ETY (EYVL L 214, 24.8.1993, s. 22).

⁽⁴⁾ EYVL L 297, 13.10.1992, s. 12.

⁽⁵⁾ EYVL L 86, 6.4.1979, s. 30, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/87/EY (EYVL L 318, 27.11.1998, s. 43).

⁽⁶⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 35, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/67/EY (EYVL L 261, 24.9.1998, s. 10).

⁽⁷⁾ EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 45/1999 (EYVL L 6, 21.1.1999, s. 3).

▼M15

on kyse siirtymävaiheesta, jolloin kyseisiä sääntöjä sovelletaan vähintään yhden vuoden ajan ennen sadonkorjuuta;

25. ”tavanomaisella rehulla/rehuaineella” rehuja/rehuaineita, jotka eivät kuulu 23 ja 24 kohdassa mainittuihin luokkiin.

▼B**Merkinnät***5 artikla*

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tuotteen etiketöinnissä ja mainonnassa saa viitata luonnonmukaiseen tuotantotapaan ainoastaan, jos:

- a) merkinnöistä käy selvästi ilmi, että ne liittyvät maatalouden tuotantotapaan;
- b) tuote on tuotettu ►**M10** ►**C1** 6 artiklassa ◀ ◀ esitettyjen sääntöjen mukaisesti tai tuotu kolmannelta maasta 11 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti;
- c) tuotteen on tuottanut tai tuonut maahan toimija, jota koskevat 8 ja 9 artiklassa säädetyt tarkastustoimenpiteet.

▼M10**▼C1**

- d) pakkausmerkinnöissä 1 päivän tammikuuta 1997 jälkeen tuotteiden osalta mainitaan sen tarkastusviranomaisen tai -laitoksen nimi ja/tai tunnusnumero, jonka valvontaan toimija kuuluu. Nimeä tai tunnusnumeroa koskevan maininnan valinta kuuluu jäsenvaltiolle, joka ilmoittaa päätöksestään komissiolle;

3. Edellä 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun tuotteen merkinnöissä ja mainonnassa saa elintarvikkeen nimessä viitata luonnonmukaiseen tuotantotapaan ainoastaan, jos:

- a) vähintään 95 prosenttia tuotteen maataloudesta peräisin olevista ainesosista on tuotteita tai ne on saatu tuotteista, jotka on tuotettu 6 artiklassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti, tai ne on tuotu kolmansiasta maasta 11 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti;
- b) tuotteen kaikki muut maataloudesta peräisin olevat ainesosat sisältyvät liitteessä VI olevaan C kohtaan tai jäsenvaltio on tilapäisesti antanut luvan käyttää niitä minkä tahansa 7 kohdassa säädetyn toteutustoimenpiteen mukaisesti;
- c) tuotteessa on muina kuin maataloudesta peräisin olevina ainesosina ainoastaan liitteessä VI olevassa A kohdassa lueteltuja aineita;
- d) tuote tai sen edellä a kohdassa tarkoitetut maataloudesta peräisin olevat ainesosat eivät ole olleet alttiina käsittelyille, jotka on tehty sellaisten aineiden avulla, joita ei ole lueteltu liitteessä VI olevassa B kohdassa;
- e) tuote tai sen ainesosat eivät ole olleet alttiina ionisoivien säteiden avulla tehtäville käsittelyille;
- f) tuotteen on valmistanut tai maahantuonut toimija, jota koskevat 8 ja 9 artiklassa säädetyt tarkastustoimenpiteet.
- g) 1 päivän tammikuuta 1997 jälkeen valmistettujen tuotteiden osalta merkinnöissä on viimeisen jalostustoimen toteuttanutta toimijaa koskevan tarkastusviranomaisen tai -laitoksen nimeä ja/tai tunnusnumeroa koskeva maininta. Nimeä tai tunnusnumeroa koskevan maininnan valinta kuuluu jäsenvaltiolle, joka ilmoittaa päätöksestään komissiolle.

▼ C1

Luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavista merkinnöistä on selvästi käytävä ilmi, että on kyse maatalouden tuotantotavasta, ja niiden yhteydessä on oltava maininta kyseisistä maataloudesta peräisin olevista ainesosista, jollei tämä maininta käy selvästi ilmi ainesosa-luettelosta.

▼ M15

h) Tuotteen tuottamisessa ei ole käytetty geneettisesti muunnettuja organismeja ja/tai tällaisista organismeista johdettuja tuotteita.

3a. ► **A2** Jos tavaramerkeillä on 2 artiklan mukainen merkintä, niiden käyttöä voidaan 1-3 kohdasta poiketen jatkaa 1 päivään heinäkuuta 2006 asti sellaisten tuotteiden pakkausmerkinnöissä ja mainonnassa, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia, edellyttäen, että:

— tavaramerkin rekisteröintiä on haettu ennen 22 päivää heinäkuuta 1991 - jollei sovelleta jäljempänä olevaa toista alakohtaa - ja se on jäsenvaltioiden tavaramerkkeihin liittyvien lakien lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY ⁽¹⁾ mukainen, ja

— tavaramerkki toistetaan aina selkeällä, näkyvällä ja helposti luettavalla maininnalla, jossa ilmoitetaan, että tuotteet eivät ole tässä asetuksessa mainitun luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisesti tuotettuja.

Ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu soveltamispäivä on Suomen, Itävallan ja Ruotsin osalta 1 päivä tammikuuta 1995 ja Tšekin tasavallan, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian osalta 1 päivä toukokuuta 2004. ◀

▼ C1

4. Maataloudesta peräisin olevia ainesosia voidaan sisällyttää liitteessä VI olevaan C kohtaan ainoastaan, jos käy ilmi, että nämä ainesosat ovat peräisin maataloustuotannosta, eikä niitä tuoteta yhteisössä 6 artiklassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti riittävästi, eikä niitä voida tuoda kolmansista maista 11 artiklassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti;

▼ M15

5. Luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymiseen viittaavia merkintöjä saa olla 1 tai 3 kohdan mukaisesti merkityissä tai mainostetuissa kasviperäisissä tuotteissa, jos:

▼ C1

a) edellä 1 kohdassa tai 3 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia noudatetaan täysin, lukuun ottamatta liitteessä I olevassa 1 kohdassa tarkoitettua siirtymävaiheen pituutta;

b) siirtymävaihe on kestänyt vähintään 12 kuukautta ennen sadonkorjuuta;

c) merkinnät eivät johda tuotteen ostajaa harhaan kyseisen tuotteen ja edellä 1 tai 3 kohdan kaikki vaatimukset täyttävien tuotteiden välisestä eroista. Mainitut merkinnät on 1 päivän tammikuuta 1996 jälkeen muotoiltava ilmaisulla ”luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymässä oleva tuote” ja ne on esitettävä sellaisella värillä ja sellaisia kirjainkokoja ja tyylejä käyttäen, jotka eivät ole näkyvämpiä kuin tuotteen myyntinimike; tässä esitysmuodossa ilmaisu ”luonnonmukainen maatalous” ei saa olla näkyvämpi kuin ilmaisu ”siirtymässä oleva tuote”;

▼ M15

d) tuote sisältää ainoastaan yhden maataloudesta peräisin olevan kasvi-peräisen aineosan;

▼ C1

e) 1 päivän tammikuuta 1997 jälkeen valmistettujen tuotteiden pakkausmerkinnöissä on viimeisen jalostustoimen toteuttanutta toimijaa koskevan tarkastusviranomaisen tai -laitoksen nimeä ja/tai tunnusnume-

⁽¹⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 92/10/ETY (EYVL L 6, 11.1.1992, s. 35)

▼ C1

roa koskeva maininta. Nimeä tai tunnusnumeroa koskevan maininnan valinta kuuluu jäsenvaltiolle, joka ilmoittaa päätöksestään komissiolle;

▼ M15

f) tuotteen tuottamisessa ei ole käytetty geneettisesti muunnettuja organismeja ja/tai tällaisista organismeista johdettuja tuotteita.

▼ C1

5a. Edellä 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun tuotteen merkinnöissä ja mainonnassa saa olla luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia merkintöjä ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellä 3 kohdan säännöksiä:

- a) vähintään 70 prosenttia maataloudesta peräisin olevista ainesosista on tuotteita tai on peräisin tuotteista, jotka on tuotettu edellä 6 artiklassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti tai jotka on tuotu kolmansista maista 11 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti;
- b) kaikki muut tuotteen maataloudesta peräisin olevat ainesosat sisältyvät liitteessä VI olevaan C kohtaan tai jäsenvaltio on tilapäisesti antanut luvan niitä varten tarvittaessa minkä tahansa 7 kohdassa säädetyn toteutustoimenpiteen mukaisesti;
- c) luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavat merkinnät esiintyvät ainesosaluettelossa ja liittyvät selvästi ainoastaan niihin ainesosiin, jotka on saatu 6 artiklassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti tai jotka on tuotu kolmansista maista 11 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti; ne ovat samanvärisiä ja -kokoisia ja samoilla kirjaimilla tehtyjä kuin muut ainesosaluettelon merkinnät. Näiden merkintöjen on myös esiinnyttävä erillisessä maininnassa samassa näkökentässä kuin myyntinimike ja niihin on sisällyttävä niiden maataloudesta peräisin olevien ainesosien tai niistä saatujen tuotteiden prosenttiosuus, jotka on saatu 6 artiklassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti tai jotka on tuotu kolmansista maista 11 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti. Tätä mainintaa ei saa esittää sen värisenä tai kokoisena tai sellaisin kirjaimin, jotka tekevät sen näkyvämmäksi kuin tuotteen myyntinimike. Tämä maininta on seuraavan muotoinen: ”X % maataloudesta peräisin olevista ainesosista on tuotettu luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisesti”;
- d) tuotteessa on muina kuin maataloudesta peräisin olevina ainesosina ainoastaan liitteessä VI olevassa A kohdassa lueteltuja aineita;
- e) tuotetta tai sen edellä a kohdassa tarkoitettuja maataloudesta peräisin olevia ainesosia ei ole käsitelty tavalla, johon kuuluu sellaisten aineiden käyttö, joita ei ole lueteltu liitteessä VI olevassa B kohdassa;
- f) tuotetta tai sen ainesosia ei ole käsitelty ionisoivan säteilyn käyttöä edellyttävällä tavalla;
- g) tuotteen on valmistanut tai maahantuonut toimija, jota koskevat 8 ja 9 artiklassa säädetyt tarkastustoimenpiteet;
- h) merkinnöissä on 1 päivän tammikuuta 1997 jälkeen valmistettujen tuotteiden osalta viimeisen jalostustoimen toteuttanutta toimijaa koskevan tarkastusviranomaisen tai -laitoksen nimeä ja/tai tunnusnumeroa koskeva maininta. Nimeä tai tunnusnumeroa koskevan maininnan valinta kuuluu jäsenvaltiolle, joka ilmoittaa päätöksestään komissiolle;

▼ M15

i) tuotteen tuottamisessa ei ole käytetty geneettisesti muunnettuja organismeja ja/tai tällaisista organismeista johdettuja tuotteita.

▼ C1

6. Siirtymäkautena, joka päättyy 31 päivänä joulukuuta 1997, edellä 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun tuotteen, joka on valmistettu osittain ainesosista, jotka eivät vastaa 3 kohdan a alakohdassa esitettyjä vaatimuksia, merkinnöissä ja mainonnassa voidaan viitata luonnonmukaiseen tuotantotapaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

▼ C1

- a) vähintään 50 prosenttia maataloudesta peräisin olevista ainesosista täyttää 3 kohdan a alakohdan vaatimukset;
- b) tuote täyttää 3 kohdan c, d, e ja f alakohdan vaatimukset;
- c) luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavat merkinnät:
 - ovat ainoastaan direktiivissä 79/112/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/395/ETY, säädettyssä ainesosaluettelossa,
 - viittaavat selvästi ainoastaan niihin ainesosiin, jotka on tuotettu 6 artiklassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti tai jotka on tuotu 11 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti;
- d) ainesosat ja niiden pitoisuudet käyvät ilmi ainesosaluettelossa painon mukaan alenevassa järjestyksessä;
- e) ainesosaluettelon merkinnät ovat samanvärisiä, -kokoisia ja samoilla kirjaimilla tehtyjä.

▼ B

7. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan täytäntöönpanosta voidaan antaa 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼ M10

8. Edellä 3 kohdan b, c ja d alakohdassa ja 5 a kohdan b, d ja e alakohdassa tarkoitetuista aineista ja tuotteista laaditaan liitteessä VI olevaan A, B ja C kohtaan rajoittavat luettelot 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼ B

Ainesosien ja aineiden käytön edellytykset ja koostumukseen liittyvät vaatimukset voidaan eritellä.

Jos jäsenvaltio arvioi, että jokin tuote pitäisi lisätä edellä tarkoitettuihin luetteloihin tai että niihin olisi tehtävä muutoksia, sen on varmistettava, että asiakirja-aineisto, jossa esitetään lisäyksen tai muutoksen perustelut, toimitetaan virallisesti jäsenvaltioille ja komissiolle, joka esittää ne 14 artiklassa tarkoitettulle komitealle.

▼ C1

9. Edellä 3 ja 6 kohdassa tarkoitettujen prosentiosuuksien laskeminen toteutetaan direktiivin 79/112/ETY 6 ja 7 artiklassa säädettyjä sääntöjä soveltaen.

▼ M15

10. Jäljempänä 6 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti tuotettua ainesosaa ei voida käyttää edellä 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettussa tuotteessa koostumukseen samanaikaisesti sellaisen saman ainesosan kanssa, jota ei ole tuotettu näiden sääntöjen mukaisesti.

▼ C1

11. Komissio tarkastelee ennen 1 päivää heinäkuuta 1999 uudelleen tämän artiklan ja 10 artiklan säännöksiä ja tekee tarvittaessa aiheelliset ehdotukset niiden muuttamiseksi.

▼ B**Tuotantosäännöt****▼ C1***6 artikla***▼ M15**

1. Luonnonmukainen tuotantotapa edellyttää, että 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja muita tuotteita kuin siemeniä ja kasvullisia lisäysaineistoja tuotettaessa:

- a) vähintään liitteessä I määrättyjä vaatimuksia ja tarvittaessa siihen liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä on noudatettava;

▼ **M15**

- b) ainoastaan liitteessä I mainituista tai liitteessä II luetelluista aineista koostuvia tuotteita saa käyttää kasvinsuojeluaineina, lannoitteina, maanparannusaineina, rehuina, rehuaineina, rehuseoksina, rehujen lisäaineina, eläinten ruokinnassa käytettävänä direktiivin 82/471/ETY soveltamisalaa kuuluvina tuotteina, eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettävien laitteiden puhdistus- ja desinfiointiaineina, tuholaisten ja tautien torjunta-aineina eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettävien laitteiden osalta tai tiettyjen tuotteiden osalta muuhun liitteessä II määrättyyn tarkoitukseen. Niitä saa käyttää ainoastaan liitteissä I ja II tarkoitettuun erityisiin edellytyksiin siinä määrin kuin vastaava käyttö on sallittu kyseisten jäsenvaltioiden yleisessä maataloudessa asiaa koskevien yhteisön säännösten tai yhteisön oikeuden mukaisten kansallisten säännösten nojalla;
- c) käytetään ainoastaan sellaisia siemeniä ja kasvullisia lisäysaineistoja, jotka on tuotettu 2 kohdassa tarkoitetun luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisesti;
- d) geneettisesti muunnettuja organismeja ja/tai tällaisista organismeista johdettuja tuotteita ei saa käyttää, kuitenkaan lukuun ottamatta eläinlääkkeitä.
2. Luonnonmukainen tuotantotapa edellyttää, että siementen ja kasvullisten lisäysaineistojen osalta siementen kohdalla emokasvia ja kasvullisten lisäysaineistojen kohdalla kantakasvia (tai -kasveja) on tuotettu:
- a) käyttämättä geneettisesti muunnettuja organismeja ja/tai mitään tällaisista organismeista johdettuja tuotteita, ja
- b) edellä 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti vähintään yhden sukupolven ajan tai, jos kyseessä ovat monivuotiset viljelmät, kahden kasvauksen ajan.

▼ **C1**

3. a) Poiketen siitä, mitä 1 kohdan c alakohdassa säädetään, siemeniä ja kasvullisia lisäysaineistoja, joita ei ole tuotettu luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisesti ► **M15** 31 päivänä joulukuuta 2003 ◀ päättyvän siirtymäkauden aikana jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella, voidaan käyttää, jos tällaisten lisäysaineistojen käyttäjät voivat todistaa jäsenvaltion tarkastusviranomaisen tai -laitoksen riittäväksi katsomalla tavalla, että heidän oli mahdotonta hankkia yhteisön markkinoilta kyseisen lajin jonkin sopivan lajikkeen lisäysaineistoja 2 kohdan vaatimusten mukaisesti. Tällöin on käytettävä, jos yhteisön markkinoilla on niitä saatavissa, lisäysaineistoja, joita ei ole käsitelty sellaisilla tuotteilla, joita ei ole lueteltu liitteessä II olevassa B kohdassa. Jäsenvaltiot ilmoittavat muille jäsenvaltioille ja komissiolle tämän kohdan mukaisesti myönnettyt luvat.
- b) Jäljempänä 14 artiklassa säädetty menettely voidaan toteuttaa määrättäessä:
- edellä a kohdassa tarkoitettua väliaikaista toimenpidettä koskevien rajoitusten käyttöönotosta ► **M15** 31 päivänä joulukuuta 2003 ◀ mennessä tiettyjen lisäysaineistojen lajien ja/tai tyyppien ja/tai kemiallisen käsittelyn puuttumisen osalta,
 - edellä a kohdassa säädetyn poikkeuksen säilyttämisestä ► **M15** 31 päivänä joulukuuta 2003 ◀ jälkeen tiettyjen lisäysaineistojen lajien ja/tai tyyppien ja yhteisön koko alueen tai sen osan osalta,
 - edellä 1 kohdassa tarkoitettua poikkeusta koskevien menettelyyn ja perusteisiin liittyvien sääntöjen käyttöönotosta ja siihen liittyvistä kyseisille ammatillisille järjestöille, muille jäsenvaltioille ja komissiolle ilmoitettavista tiedoista.

▼C1

4. Komissio tarkastelee ►M15 31 päivään joulukuuta 2002 ◄ mennessä uudelleen tämän artiklan säännöksiä, erityisesti 1 kohdan c kohtaa ja 2 kohtaa, ja tekee tarvittaessa aiheelliset ehdotukset niiden muuttamiseksi.

6 a artikla

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan ”taimilla” kokonaisia taimia, jotka on tarkoitettu viljelmälle kasvien tuotantoa varten.

2. Luonnonmukainen tuotantotapa edellyttää, että tuottajien käytetäessä kasveja niiden on oltava tuotettu 6 artiklan mukaisesti.

3. Poiketen siitä, mitä edellä 2 kohdassa säädetään, taimia, joita ei ole tuotettu luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisesti, voidaan käyttää 31 päivänä joulukuuta 1997 päättyvän siirtymäkauden aikana edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on antanut luvan käyttöön sen jälkeen, kun tällaisten aineiden käyttäjä(t) ovat osoittautuneet jäsenvaltion tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen hyväksymällä tavalla, että niiden oli mahdotonta hankkia yhteisön markkinoilta kyseisen lajin jotakin sopivaa lajiketta;
- b) taimia ei ole käsitelty kylvöstä lähtien muilla kuin liitteessä II olevassa A ja B osassa luetelluilla tuotteilla;
- c) taimet tulevat tuottajalta, joka on hyväksynyt tarkastusjärjestelmän, joka vastaa 9 artiklassa säädettyä järjestelmää, ja joka on suostunut soveltamaan b alakohdan rajoitusta; tämä säännös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996;
- d) istutuksen jälkeen taimia on viljeltävä 6 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan säännösten mukaisesti kuuden viikon pituisen vähimmäisajanjakson ajan ennen sadonkorjuuta;
- e) tällaisista taimista saatuja ainesosia sisältävän tuotteen merkinnöissä ei saa olla 10 artiklassa tarkoitettua merkintää;
- f) tämän kohdan nojalla myönnetty lupa peruutetaan heti puutteen loputtua ja sen voimassaolo päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä johtuvia eräitä rajoituksia.

4. a) Kun 3 kohdassa tarkoitettu lupa on myönnetty, jäsenvaltion on ilmoitettava välittömästi muille jäsenvaltioille ja komissiolle seuraavat tiedot:

- päivämäärä, jona lupa on myönnetty;
- kyseisen lajikkeen ja lajin nimi;
- vaadittavat määrät ja näiden määrien perustelu;
- puutteen oletettu kesto;
- kaikki muut komission tai jäsenvaltioiden pyytämät tiedot.

b) Jos jäsenvaltion komissiolle tai luvan myöntäneelle jäsenvaltiolle toimittamat tiedot osoittavat, että sopiva lajike on saatavissa puutteen keston aikana, jäsenvaltio voi harkita luvan peruuttamista tai sen keston lyhentämistä, ja se ilmoittaa komissiolle ja muille jäsenvaltioille niistä toimenpiteistä, joita se on toteuttanut kymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jolloin se on vastaanottanut kyseiset tiedot.

c) Jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta asia annetaan 14 artiklassa tarkoitettun komitean tutkittavaksi. Voidaan päättää mainitussa 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että lupa peruutetaan tai sen kesto muunnetaan.

▼B*7 artikla***▼M15**

1. Tuotteet, joiden käyttö ei tätä asetusta annettaessa ole sallittu 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ilmoitettuun tarkoitukseen, voidaan ottaa liitteeseen II, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) niitä käytetään kasvin tuholaisten tai tautien torjuntaan tai eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettävien laitteiden puhdistukseen ja desinfiointiin:

— ne ovat välttämättömiä haitallisen organismin tai erityisen taudin torjumiseksi, jota varten ei ole saatavilla muita biologisia, viljelysteknisiä, fysikaalisia tai jalostuksellisia vaihtoehtoja; ja

— niitä käytetään sillä tavoin, että ne eivät joudu suoraan kosketukseen siementen, kasvien, kasvituotteiden tai eläinten ja eläintuotteiden kanssa; monivuotisten kasvien osalta suora kosketus sallitaan ainoastaan muulloin kuin syötävien osien (hedelmien) kasvukaudella, jos käyttö ei epäsuorasti johda jäämiin tuotteen syötävissä osissa; ja

— niiden käyttö ei johda ympäristövaikutuksiin, joita ei voida hyväksyä, tai osaltaan edistä ympäristön saastumista;

▼B

b) jos niitä käytetään lannoitukseen tai maanparannukseen:

— ne ovat välttämättömiä viljelykasvien erityisiin ravintetarpeisiin tai erityiseen maanparannustarkoitukseen, joita ei voi tyydyttää liitteessä I esitetyillä tavoilla,

ja

— niiden käyttö ei johda ympäristövaikutuksiin, joita ei voida hyväksyä, tai osaltaan edistä ympäristön saastumista.

▼C1

1 a. Edellä 1 kohdassa säädetty edellytykset eivät koske tuotteita, joita käytettiin yleisesti ennen tämän asetuksen käyttöönottoa yhteisön alueella sovellettujen luonnonmukaisen maanviljelyn käytäntöjen mukaisesti.

▼M15

1 b. Eläinten ruokinnassa käytettävien kivennäis- ja hivenaineiden osalta liitteeseen II voidaan sisällyttää näiden tuotteiden lisälähteitä edellyttäen, että niiden on oltava peräisin luonnosta tai muussa tapauksessa synteettisesti valmistettuja mutta samassa muodossa kuin luonnontuotteet.

▼B

2. Jokaisesta liitteessä II olevasta tuotteesta voidaan tarvittaessa eritellä seuraavat seikat:

— tuotteen yksityiskohtainen kuvaus;

— sen käytön edellytykset ja koostumukseen tai liukoisuuteen liittyvät vaatimukset erityisesti sen varmistamiseksi, että tuote aiheuttaa mahdollisimman vähän jäämiä syötäviin kasvinosiin ja syötäviin kasvituotteisiin sekä vaikuttaa mahdollisimman vähän ympäristöön;

— edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden etiketöintiä koskevat erityiset vaatimukset, jos tuotteita tuotetaan tiettyjen liitteessä II tarkoitettujen tuotteiden avulla.

3. Komissio säättää 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen liitteen II muutoksista, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden lisäämistä tai poistamista taikka 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäämistä tai muuttamista.

4. Kun jäsenvaltio arvioi, että tuote olisi lisättävä liitteeseen II tai että liitteeseen II olisi tehtävä muutoksia, sen on varmistettava, että asiakirjaineisto lisäyksen tai korjauksen perusteluista toimitetaan virallisesti

▼B

muille jäsenvaltioille ja komissiolle, joka esittelee ne 14 artiklassa tarkoitettulle komitealle.

Tarkastusjärjestelmä*8 artikla***▼M28**

1. Toimijan, joka tuottaa, valmistaa, varastoi tai tuo kolmannesta maasta 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita niiden myöhempää kaupan pitämistä varten, tai joka pitää tällaisia tuotteita kaupan, on

- a) ilmoitettava tästä toiminnasta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa toiminta tapahtuu; ilmoituksessa on oltava liitteessä IV tarkoitettut tiedot;
- b) saatettava toimintansa 9 artiklassa tarkoitettun tarkastusjärjestelmän mukaisesti tarkastettavaksi.

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tämän kohdan soveltamisesta ne toimijat, jotka myyvät tällaiset tuotteet suoraan loppukuluttajalle tai loppukäyttäjälle edellyttäen, että he eivät tuota tällaisia tuotteita, valmistaa niitä, varastoi niitä muualla kuin myyntipisteen yhteydessä tai tuo niitä kolmannesta maasta.

Jos toimija antaa jonkin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista toimista kolmannen osapuolen tehtäväksi, toimijaa koskevat kuitenkin a ja b alakohdassa tarkoitettut vaatimukset ja alihankintoina teetettyihin toimiin sovelletaan 9 artiklassa tarkoitettua tarkastusjärjestelmää.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen tai laitos, joka vastaa ilmoituksia.

Jäsenvaltiot voivat säätää kyseisten toimijoiden tehokkaaksi valvomiseksi välttämättöminä pitämiensä lisätietojen ilmoittamisesta.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että niillä, joita asia koskee, on käytettävissään ajantasainen luettelo niiden toimijoiden nimistä ja osoitteista, joita tarkastusjärjestelmä koskee.

*9 artikla***▼M28**

1. Jäsenvaltioiden on luotava yhden tai useamman nimetyn tarkastusviranomaisen ja/tai tehtävään hyväksytyn yksityisen tarkastuslaitoksen hoitama tarkastusjärjestelmä, jota sovelletaan 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimijoihin.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen säännöksiä noudattava ja osuutensa tarkastuskuluista maksava toimija pääsee kuulumaan tarkastusjärjestelmään.

3. Tarkastusjärjestelmässä on oltava vähintään liitteessä III määrätyt varo- ja tarkastustoimenpiteet.

4. Yksityisten laitosten hoitaman tarkastusjärjestelmän soveltamiseksi jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, jonka vastuulla on laitosten hyväksyminen ja tarkastus.

5. Yksityisen tarkastuslaitoksen hyväksymisessä on otettava huomioon:

- a) laitoksen vakiotarkastussuunnitelma, joka sisältää yksityiskohtaisen kuvauksen tarkastustoimenpiteistä ja varotoimenpiteistä, joita laitos soveltaa tarkastettaviin toimijoihin;

▼B

- b) seuraamukset, joita laitos aikoo määrätä, kun ► **M10** ► **C1** sääntöjenvastaisuuksia ja/tai väärinkäytöksiä ◀ ◀ todetaan;
 - c) pätevän henkilöstön sekä hallinnollisten että teknisten edellytysten riittävyys, kokemus tarkastuksesta ja luotettavuus;
 - d) tarkastuslaitoksen puolueettomuus tarkastettaviin toimijoihin nähden.
6. Kun tarkastuslaitos on hyväksytty, toimivaltaisen viranomaisen on:
- a) varmistuttava siitä, että tarkastuslaitoksen tekemät tarkastukset ovat puolueettomia;
 - b) tarkastettava sen tekemien tarkastusten tehokkuus;
 - c) hankittava tieto todetuista ► **M10** ► **C1** sääntöjenvastaisuuksista ja/tai väärinkäytöksistä ◀ ◀ ja määrätystä seuraamuksista;
 - d) peruutettava tarkastuslaitoksen hyväksyntä, jos laitos ei täytä a ja b alakohdassa säädettyjä vaatimuksia tai ei enää täytä 5 kohdassa esitettyjä perusteita taikka ei täytä ► **M10** ► **C1** 7, 8, 9 ja 11 kohdassa säädettyjä ◀ ◀ vaatimuksia.

▼C1

6 a. Jäsenvaltioiden on annettava 1 päivään tammikuuta 1996 mennessä tunnusnumero jokaiselle tämän artiklan säännösten mukaisesti hyväksytyille tai nimetyille tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle. Näiden on ilmoitettava siitä muille jäsenvaltioille ja komissiolle, joka julkaisee nämä tunnusnumerot 15 artiklan viimeisessä alakohdassa tarkoitetussa luettelossa.

▼B

7. Tarkastusviranomaisen ja 1 kohdassa tarkoitettujen hyväksytyjen tarkastuslaitosten on:
- a) huolehdittava siitä, että ainakin liitteessä III tarkoitettuja tarkastus- ja varoimenpiteitä sovelletaan maataloihin, joita ne tarkastavat;
 - b) oltava antamatta tietoa ja aineistoa, jota ne saavat tarkastustyössään, muille henkilöille kuin maatilasta vastuussa oleville henkilöille ja toimivaltaisille viranomaisille. ► **M28** Niiden on kuitenkin asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä sen varmistamiseksi, että tuotteet on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti, vaihdettava muiden tarkastusviranomaisten tai hyväksytyjen tarkastuslaitosten kanssa asiaa koskevia tietoja tarkastustensa tuloksista. Ne voivat myös vaihtaa edellä mainittuja tietoja omasta aloitteestaan. ◀
8. Hyväksytyjen tarkastuslaitosten on:
- a) sallittava toimivaltaisen viranomaisen pääsy tarkastustarkoituksessa laitoksen toimistoihin ja tiloihin sekä annettava kaikki tieto ja apu, jota toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisena tässä asetuksessa sille säädettyjen velvoitteiden täyttämiseksi;
 - b) toimitettava jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään 31 päivänä tammikuuta vuosittain luettelo toimijoista, joita niiden tarkastukset koskivat 31 päivänä joulukuuta edellisenä vuonna, sekä esitettävä mainitulle viranomaiselle suppea vuosikertomus.
9. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusviranomaisten ja -laitosten on:

▼M28

- a) varmistuttava siitä, että jos 5 ja 6 artiklan tai luonnonmukaisesti tuotettuja rehuja, rehuseoksia ja rehuaineita koskevista merkintävaatimuksista 5 päivänä helmikuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 223/2003 ⁽¹⁾ 3 ja 4 artiklassa tarkoitettujen säännösten tai liitteessä III tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanossa todetaan sääntöjenvastaisuutta, 2 artiklassa tarkoitettujen luonnonmukaiseen

⁽¹⁾ EUVL L 31, 6.2.2003, s. 3.

▼M28

tuotantotapaan viittaavat merkinnät poistetaan koko sääntöjenvastaisesta tuote-erästä tai tuotannosta;

▼B

- b) todettuaan huomattavan tai pitkään vaikuttavan rikkomisen, estettävä jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän ajan kyseistä toimijaa pitämästä kaupan tuotteita, joissa on luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia merkintöjä.

10. Noudattaen 14 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan antaa:

- a) edellä 5 kohdassa esitettyjä vaatimuksia ja 6 kohdassa lueteltuja toimenpiteitä koskevat yksityiskohtaiset soveltamissäännöt;
- b) edellä 9 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä koskevat yksityiskohtaiset soveltamissäännöt.

▼C1

11. Hyväksytyjen tarkastuslaitosten on täytettävä ►**M15** — annettun standardin EN 45011 edellytyksissä vahvistetut vaatimukset 1 päivästä tammikuuta 1998 lukien ja sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 ja 6 kohdan säännöksiä.

▼M15

12. a) Jäsenvaltioiden on varmistettava eläinten lihantuotannon osalta, että tarkastukset koskevat kaikkia tuotantovaiheita, joita ovat teurastus, paloittelu ja mikä tahansa muu valmistus ennen myyntiä kuluttajalle, jotta taattaisiin eläintuotteiden jäljitettävyyden niin pitkälle kuin se on teknisesti mahdollista tuotannon, jalostuksen ja missä muussa valmistusketjun vaiheessa tahansa eläinten tuotantoyksiköstä aina siihen yksiköön asti, jossa lopullinen pakkaaminen ja/tai pakkausmerkintä tehdään, sanotun kuitenkin rajoittamatta liitteen III määräysten soveltamista. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi toteutetut toimenpiteet sekä niiden seuranta 15 artiklassa säädetyn valvontakertomuksen kanssa.
- b) Muiden eläintuotteiden kuin lihan osalta lisämääräykset jäljitettävyyden varmistamiseksi niin pitkälle, kuin se on teknisesti mahdollista, vahvistetaan liitteessä III.
- c) Kuluttajien on joka tapauksessa 9 artiklan mukaisten toimenpiteiden nojalla saatava takeet siitä, että tuotteet on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti.

▼B

Merkinnät tuotteiden tarkastusjärjestelmän vaatimusten mukaisuudesta

10 artikla

▼C1

1. Liitteessä V esitetty merkintä ja/tai tunnus, joka osoittaa, että tuotteet ovat tarkastusjärjestelmän mukaiset, saavat olla 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden merkinnöissä ainoastaan, jos kyseiset tuotteet:

- a) ovat 5 artiklan 1 tai 3 kohdan mukaiset;

▼M41**▼C3**

- b) ovat kuuluneet 9 artiklassa tarkoitetun tarkastusjärjestelmän soveltamisalaan tai on tuotu maahan 11 artiklan mukaisesti;

kun kyseessä ovat 11 artiklan 6 kohdan mukaisesti tuodut tuotteet, tarkastusjärjestelmä on pantava täytäntöön 9 artiklassa ja erityisesti sen 4 kohdassa säädettyjä vaatimuksia vastaavien vaatimusten mukaisesti;

▼ C1

- c) myydään suoraan tuottajalta tai valmistajalta kuluttajalle suljetuissa pakkauksissa tai saatetaan markkinoille esipakattuina elintarvikkeina; kun kyseessä on myynti tuottajalta tai valmistajalta suoraan kuluttajalle, suljettuja pakkauksia ei vaadita, kun merkinnöistä käy selvästi ilmi ilman tulkinnanvaraisuutta tämän merkinnän osoittama kyseinen tuote;
- d) on varustettu merkinnöillä, jossa näkyy tuottajan, valmistajan tai myyjän nimi ja/tai toiminimi, samoin kuin tarkastusviranomaisen tai tarkastuslaitoksen nimi tai tunnusnumero ja elintarvikkeiden merkintöjä koskevien määräysten mukaisesti vaaditut merkinnät yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

▼ B

2. Etiketöinnissä tai mainonnassa ei saa esittää väitteitä, joissa annetaan ostajan ymmärtää, että liitteen V mukainen merkintä on tae tuotteen tavanomaista paremmasta aistinvaraisesta tai ravitsemuksellisesta laadusta tai terveydellisyydestä.
3. Edellä 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusviranomaisten ja laitosten on:
- a) varmistuttava siitä, että jos ► **M10** ► **C1** 5 ja 6 artiklan ◀ ◀ tai liitteessä III tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanossa todetaan sääntöjenvastaisuutta, liitteen V merkintä poistetaan koko sääntöjenvastaisesta tuote-erästä tai tuotannosta;
- b) todettuaan huomattavan tai pitkään vaikuttavan rikkomisen peruutettava kyseiseltä toimijalta oikeus käyttää liitteessä V esitettyä merkintää jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän ajan.
4. Jäljempänä 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan antaa yksityiskohtaiset säännöt liitteessä V olevan merkinnän peruuttamisesta, kun todetaan 5, 6, ja 7 artiklaa tai liitteen III vaatimuksia ja toimenpiteitä koskevia rikkomisia.

▼ C1**Yleiset täytäntöönpanotoimenpiteet***10 a artikla*

1. Kun jäsenvaltio toteaa toisesta jäsenvaltioista tulevassa tuotteessa, jossa on 2 artiklassa ja/tai liitteessä V määrätty merkinnät, tämän asetuksen soveltamiseen liittyviä väärinkäytöksiä tai sääntöjenvastaisuuksia, se ilmoittaa niistä sille jäsenvaltiolle, joka on nimennyt tarkastusviranomaisen tai hyväksynyt tarkastuslaitoksen, sekä komissiolle.
2. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet 2 artiklassa ja/tai liitteessä V säädettyjen ja määrättyjen merkintöjen petollisen käytön välttämiseksi.

▼ B**Tuonti kolmansista maista****▼ M41****▼ C3***11 artikla*

1. Kolmannesta maasta tuotu tuote voidaan saattaa yhteisön markkinoille luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavin merkinnöin varustettuna tuotteena edellyttäen, että:
- a) tuote on tämän asetuksen 5 ja 6 artiklan säännösten mukainen;
- b) kaikki toimijat, mukaan lukien viejät, ovat saattaneet toimintansa 2 kohdan mukaisesti hyväksytyyn tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen valvontaan; ja

▼ C3

c) asianomaiset toimijat pystyvät milloin tahansa esittämään maahan-tuojille tai kansallisille viranomaisille asiakirjatodisteet, joiden avulla viimeisimmän toimen toteuttanut toimija ja tämän valvonnassa oleva tuotetyyppi tai -valikoima voidaan tunnistaa ja joiden avulla voidaan varmistaa, noudattaako toimija a ja b kohtaa, sekä todisteiden voi-massaoloaika.

2. Komissio hyväksyy 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut tarkastuslaitokset ja tarkastusviranomaiset, mukaan lukien 9 artiklassa tarkoitettut tarkastuslaitokset ja tarkastusviranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia toteuttamaan valvontatoimia ja antamaan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut asiakir-jatodisteet toimijoille kolmansissa maissa, ja laatii luettelon näistä tar-kastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista.

Tarkastuslaitosten on täytettävä eurooppalaisessa standardissa EN 45011 tai ISO Guide 65 (Tuotteita sertifioidut elimet. Yleiset vaatimukset) esitetyt vaatimukset, sellaisina kuin niiden viimeisin versio on *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa* julkaistuna. Akkreditointilaitokset suorittavat säännöllisesti paikalla tarkastuslaitosten toiminnan arvioinnin, valvonnan ja monivuotisen uudelleenarvioinnin.

Hyväksymishakemuksia käsitellessään komissio pyytää tarkastuslaitok-selta tai tarkastusviranomaiselta kaikki tarvittavat tiedot. Komissio voi antaa kolmannen maan tuotantosääntöjen ja tarkastuslaitoksen tai tarkas-tusviranomaisen toteuttamien tarkastustoimien tarkastamisen paikalla asiantuntijoiden tehtäväksi.

Hyväksytyt tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen on toimitettava akkreditointilaitoksen tai tarvittaessa toimivaltaisen viranomaisen antamat arviointikertomukset, jotka koskevat tarkastuslaitoksen tai tarkastus-viranomaisen toiminnan säännöllisesti paikalla suoritettua arviointia, valvontaa ja monivuotista uudelleenarviointia.

Arviointikertomusten perusteella komissio varmistaa jäsenvaltioiden avustamana hyväksytyjen tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten asianmukaisen valvonnan, tarkastelemalla säännöllisesti uudelleen niille annettua hyväksyntää. Valvonnan luonne ratkaistaan sen perusteella, minkälainen tämän asetuksen säännösten tai sen nojalla annettujen sään-nösten vastaisen toiminnan tai niiden rikkomisen arvioitu riski on.

3. Kolmannesta maasta tuotu tuote voidaan saattaa yhteisön markki-noille luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavin merkinnöin varustet-tuna tuotteena myös, jos:

- a) kyseinen tuote on tuotettu luonnonmukaista tuotantoa yhteisössä kos-kevia, 5 ja 6 artiklassa säädettyjä tuotantosääntöjä vastaavien tuotan-tostandardien mukaisesti;
- b) toimijoihin on sovellettu 8 ja 9 artiklassa tarkoitettuja tarkastustoi-menpiteitä tehokkuudeltaan vastaavia tarkastustoimenpiteitä, ja niitä on sovellettu pysyvästi ja tehokkaasti;
- c) toimijat kaikissa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa kol-mannessa maassa ovat saattaneet toimintansa 4 kohdan mukaisesti hyväksytyt valvontajärjestelmän tai 5 kohdan mukaisesti hyväksytyt tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen valvontaan; ja
- d) tuotteeseen liittyy 4 kohdan mukaisesti hyväksytyt kolmannen maan toimivaltaiten viranomaisten, tarkastuslaitosten tai tarkastusvirano-maisten taikka 5 kohdan mukaisesti hyväksytyt tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen myöntämä tarkastussertifikaatti, jossa vah-vistetaan, että tuote täyttää tämän kohdan mukaiset ehdot. Sertifikaat-tin alkuperäiskappaleen on oltava tuotteen mukana ensimmäiselle vastaanottajalle asti; sen jälkeen maahantuojan on pidettävä todistus tarkastuslaitoksen ja tapauksen mukaan tarkastusviranomaisen saata-villa vähintään kahden vuoden ajan.

4. Komissio voi hyväksyä 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menet-telyä noudattaen kolmannet maat, joiden tuotantjärjestelmä on 5 ja 6

▼ C3

artiklassa säädettyjä sääntöjä vastaavien sääntöjen mukainen ja joiden tarkastusjärjestelyt vastaavat tehokkuudeltaan 8 ja 9 artiklassa säädettyjä tarkastusjärjestelyjä, ja voi laatia tällaisten maiden luettelon. Vastavuutta arvioitaessa on otettava huomioon *Codex Alimentarius* -ohjeet CAC/GL 32.

Hyväksymishakemusta käsitellessään komissio pyytää kolmannelta maalta kaikki tarvittavat tiedot. Komissio voi antaa kolmannen maan tuotantosääntöjen ja tarkastusjärjestelyjen tarkastamisen paikalla asiantuntijoiden tehtäväksi.

Hyväksytyjen kolmansien maiden on esitettävä joka vuosi viimeistään 31 päivänä maaliskuuta komissiolle suppea vuosittainen kertomus tarkastusjärjestelyjen täytäntöönpanosta ja valvonnasta.

Näissä vuosikertomuksissa olevien tietojen perusteella komissio varmistaa jäsenvaltioiden avustamana hyväksytyjen kolmansien maiden asianmukaisen valvonnan, tarkastelemalla säännöllisesti uudelleen niille annettua hyväksyntää. Valvonnan luonne ratkaistaan sen perusteella, minkälainen tämän asetuksen säännösten tai sen nojalla annettujen säännösten vastaisen toiminnan tai niiden rikkomisen arvioitu riski on.

5. Kun kyseessä ovat tuotteet, joita ei ole tuotu maahan 1 kohdan mukaisesti eikä tuotu 4 kohdan mukaisesti hyväksytystä kolmannelta maasta, komissio voi hyväksyä 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarkastuslaitokset ja tarkastusviranomaiset, mukaan lukien 9 artiklassa tarkoitetut tarkastuslaitokset ja tarkastusviranomaiset, joilla on 3 kohdan soveltamistarkoituksessa toimivalta tehdä tarkastuksia ja myöntää sertifiikaatteja kolmansissa maissa, ja voi laatia näistä tarkastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista luettelon. Vastavuutta arvioitaessa on otettava huomioon *Codex Alimentarius* -ohjeet CAC/GL 32.

Komissio käsittelee kaikki tarkastuslaitosten tai tarkastusviranomaisten kolmannessa maassa esittämät hyväksymispyynnöt.

Hyväksymishakemusta käsitellessään komissio pyytää tarkastuslaitokselta tai tarkastusviranomaiselta kaikki tarvittavat tiedot. Akkreditointilaitos tai tarvittaessa toimivaltainen viranomainen suorittaa säännöllisesti paikalla tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen toiminnan arvioinnin, valvonnan tai monivuotisen uudelleenarvioinnin. Komissio voi antaa kolmannen maan tuotantosääntöjen sekä tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen toteuttamien valvontatoimien tarkastamisen paikalla asiantuntijoiden tehtäväksi.

Hyväksytyyn tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen on toimitettava akkreditointilaitoksen tai tarvittaessa toimivaltaisen viranomaisen antamat arviointikertomukset, jotka koskevat sen toiminnan säännöllisesti paikalla suoritettua arviointia, valvontaa ja monivuotista uudelleenarviointia.

Arviointikertomusten perusteella komissio varmistaa jäsenvaltioiden avustamana hyväksytyjen tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten asianmukaisen valvonnan, tarkastelemalla säännöllisesti uudelleen niille annettua hyväksyntää. Valvonnan luonne ratkaistaan sen perusteella, minkälainen tämän asetuksen säännösten tai sen nojalla annettujen säännösten vastaisen toiminnan tai niiden rikkomisen arvioitu riski on.

6. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi antaa asianomaisessa jäsenvaltiossa toimivalle maahantuojalle, joka on antanut ilmoituksen toiminnastaan 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti, luvan saattaa markkinoille 4 kohdassa tarkoitettuun luetteloon kuulumattomista maista tuotavia tuotteita 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen 12 kuukauden ajan ensimmäisen 5 kohdan mukaisesti hyväksytyjen tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten luettelon julkaisemisesta, jos tuoja esittää riittävät todisteet siitä, että 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut ehdot täyttyvät. Jos ehdot eivät enää täyty, lupa perutaan välittömästi. Lupien voimassaolon on päätyttävä viimeistään 24 kuukauden kuluttua ensimmäisen 5 kohdan mukaisesti hyväksytyjen tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten luettelon julkaisemisesta. Tuodulla tuotteella on oltava sellaisen viranomaisen tai laitoksen myöntämä tarkastussertifikaatti, jonka luvan

▼ C3

antaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt myöntämään tarkastusertifikaatteja. Sertifikaatin alkuperäiskappaleen on oltava tuotteen mukana ensimmäiselle vastaanottajalle asti; sen jälkeen maahantuojan on pidettävä todistus tarkastuslaitoksen ja tapauksen mukaan tarkastusviranomaisen saatavilla vähintään kahden vuoden ajan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toisille jäsenvaltioille ja komissiolle kustakin tämän kohdan mukaisesti myönnetystä luvasta ja sisällytettävä tähän ilmoitukseen tiedot kyseessä olevista tuotantostandardeista ja tarkastusjärjestelyistä.

Jäljempänä 14 artiklassa perustettu komitea tutkii tämän kohdan mukaisesti myönnetyn luvan jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta. Jos tutkinnassa havaitaan, että tämän artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen ehdot eivät täyty, komissio vaatii luvan myöntänyttä jäsenvaltiota perumaan sen.

Kaikki luvat, jotka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on myöntänyt ennen 31 päivää joulukuuta 2006 maahantuojalle tämän kohdan mukaisesti kolmannesta maasta tuotujen tuotteiden markkinoille saattamista varten, ovat voimassa enintään 31 päivään joulukuuta 2007.

7. Komissio antaa 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

- a) perusteet ja menettelyt hyväksynnän myöntämiseksi kolmansille maille sekä tarkastuslaitoksille ja tarkastusviranomaisille, mukaan luettuna hyväksytyjen kolmansien maiden sekä tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten luetteloiden julkaiseminen; ja
- b) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjatodisteiden ja tämän artiklan 3 kohdan d alakohdassa ja 6 kohdassa tarkoitettu sertifikaatti, ottaen huomioon sähköisen sertifikaatin edut, mukaan lukien parempi suoja väärentämistä vastaan.

▼ B**Vaapa liikkuvuus yhteisössä***12 artikla*

Jäsenvaltiot eivät saa tuotantotapaan, etiketöintiin tai tuotantotavan esittämiseen liittyvistä syistä estää tai rajoittaa 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden pitämistä kaupan, jos tuotteet täyttävät tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset.

▼ M15

Kuitenkin liitteessä I olevassa B osassa tarkoitettujen eläintuotantoa koskevien sääntöjen osalta jäsenvaltiot voivat soveltaa alueellaan tuotettuihin eläimiin ja eläintuotteisiin tiukempia sääntöjä edellyttäen, että nämä säännöt ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia eikä niissä kiellä tai rajoiteta tämän asetuksen vaatimukset täyttävien muiden eläinten ja eläintuotteiden kaupan pitämistä.

▼ B**Hallinnolliset määräykset ja täytäntöönpano****▼ M15***13 artikla*

Noudattaen 14 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan hyväksyä:

- yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta,
- muutokset liitteisiin I-IV, VI, VII ja VIII,

▼ M15

- muutokset liitteeseen V sellaisen yhteisön tunnuksen määrittelemiseksi, joka liitetään merkintään tai joka korvaa merkinnän siitä, että tuotteet kuuluvat tarkastusjärjestelmän piiriin,
- 6 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen eläinlääkkeitä koskevan poikkeuksen soveltamista koskevat rajoitukset ja täytäntöönpanotoimenpiteet,
- täytäntöönpanotoimenpiteet GMO:ien ja GMO-johdannaisten käyttökiellon soveltamiseksi tieteellisen aineiston tai teknisen edistymisen perusteella ja erityisesti raja-arvon osalta, jota ei saa ylittää, ja joka kuvaa saastumista, joka ei ole vältettävissä.

▼ M25*14 artikla*

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.
Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼ B*15 artikla*

Jäsenvaltioiden on vuosittain ennen 1 päivää heinäkuuta ilmoitettava komissiolle tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi edellisenä vuonna toteutetut toimenpiteet ja toimitettava erityisesti:

- luettelo toimijoista, jotka olivat viimeistään edellisen vuoden 31 päivänä joulukuuta tehneet 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoituksen ja joita koskee 9 artiklassa tarkoitettu tarkastusjärjestelmä;
- kertomus 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti suoritettua valvonnasta.

Lisäksi jäsenvaltioiden on vuosittain ennen 31 päivää maaliskuuta ilmoitettava komissiolle luettelo viimeistään edellisen vuoden 31 päivänä joulukuuta hyväksytyistä tarkastuslaitoksista, josta ilmenee niiden oikeudellinen ja toiminnallinen rakenne, vakiotarkastussuunnitelma, seuraamusjärjestelmä ja, tarvittaessa, niiden merkki.

Komissio julkaisee vuosittain *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa* luettelot niistä hyväksytyistä laitoksista, jotka on ilmoitettu sille toisessa alakohdassa säädettyssä määräajassa.

▼ M15*15 a artikla*

Tässä asetuksessa säädetuille, erityisesti komission toimesta toteutettaville toimenpiteille, joilla pyritään saavuttamaan 9 ja 11 artiklassa ja teknisissä liitteissä vahvistetut tavoitteet, hyväksytään vuosittain tarvittavat määrärahat budjettimenettelyn yhteydessä.

▼ B*16 artikla*

1. Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.
2. Jäsenvaltioiden on pantava 8 ja 9 artikla täytäntöön yhdeksän kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼M2

3. Edellä 5 artiklaa, 8 artiklan 1 kohtaa ja 11 artiklan 1 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1993.

▼M41**▼C3****▼B**

Liitteessä I olevassa 1 kohdassa tarkoitetun siirtymävaiheen noudattamista varten ennen tämän asetuksen voimaantuloa kulunut jakso otetaan huomioon, jos toimija voi osoittaa tarkastuslaitosta tyydyttävällä tavalla, että sen aikana toimijan tuotanto on ollut voimassa olleiden kansallisten säännösten mukainen tai, jos niitä ei ole, luonnonmukaista tuotantoa koskevien tunnustettujen kansainvälisten standardien mukainen.

4. Poiketen siitä, mitä 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kahdentoista kuukauden ajan tämän asetuksen voimaantulosta sallia alueellaan sellaisten tuotteiden käytön, joissa on muita kuin liitteessä II lueteltuja aineita, jos jäsenvaltiot katsovat, että 7 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät.

5. Kahdentoista kuukauden ajan siitä, kun liite VI on 5 artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistettu, jäsenvaltiot voivat edelleen sallia kansallisten säännösten mukaisesti muiden kuin mainitussa liitteessä lueteltujen aineiden käytön.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle aineista, joiden käyttö on sallittua 4 ja 5 kohdan nojalla.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaiseen kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B*LIITE I***LUONNONMUKAISEN TUOTANNON PERIAATTEET TILOILLA****▼M15****A. KASVIT JA KASVITUOTTEET****▼M22**

- 1.1. Asetuksen 6 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa ja erityisesti tässä liitteessä esitettyjä periaatteita on tavallisesti pitänyt noudattaa viljely-lohkolla ainakin kahden vuoden siirtymävaiheen ajan ennen kylvöä tai nurmialojen osalta ainakin kahden vuoden ajan ennen niiden käyttöä luonnonmukaisesti tuotettuna rehuna tai monivuotisten kasvien osalta, nurmikasveja lukuun ottamatta, vähintään kolme vuotta ennen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden ensimmäistä satoa. Siirtymävaihe alkaa aikaisintaan päivänä, jona tuottaja on ilmoittanut toiminnastaan 8 artiklan mukaisesti ja suostunut siihen, että hänen tilaansa sovelletaan 9 artiklassa säädettyä tarkastusjärjestelmää.
- 1.2. Tarkastusviranomainen tai -laitos voi kuitenkin päättää toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella, että siirtymävaiheeseen katsotaan takautuvasti kuuluvan myös aiemmat ajanjaksot, joiden aikana:
- a) joko lohkot kuuluvat ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutu-ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92 ⁽¹⁾ tai Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾ VI luvun mukaisesti toteutettuun ohjelmaan tai muuhun viralliseen ohjelmaan, jos kyseisessä ohjelmassa saadaan takeet siitä, että näillä lohkoilla ei ole käytetty liitteessä II olevaan A ja B osaan kuulumattomia tuotteita;
- b) tai lohkot ovat olleet luonnontilassa olevia aloja tai maatalousmaata, joita ei ole käsitelty liitteessä II olevaan A ja B osaan kuulumattomilla tuotteilla. Kyseinen ajanjakso voidaan ottaa huomioon takautuvasti ainoastaan, jos tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle on toimitettu riittävät todisteet, jotta se voi vakuuttua siitä, että edellytykset ovat täyttyneet vähintään kolmen vuoden ajan.
- 1.3. Tarkastusviranomainen tai -laitos voi toimivaltaisen viranomaisen hyväksynnällä joissakin tapauksissa pidentää 1.1 kohdassa vahvistettua siirtymävaiheen kestoa ottaen huomioon lohkojen aiemman käytön.
- 1.4. Jäsenvaltio voi sellaisten lohkojen osalta, jotka on jo siirretty luonnonmukaiseen tuotantoon tai joita ollaan siihen siirtämässä ja joita käsitellään liitteeseen II kuulumattomalla tuotteella, lyhentää 1.1 kohdassa vahvistettua siirtymävaiheen kestoa seuraavissa kahdessa tapauksessa:
- a) lohkoja on käsitelty liitteessä II olevaan B osaan kuulumattomalla tuotteella jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen alueellaan tai joillakin alueensa osilla tietyn kasvintuotannon osalta pakolliseksi tekemien taudin tai tuholaisen torjumistoimien vuoksi;
- b) lohkoja on käsitelty liitteessä II olevaan A tai B osaan kuulumattomalla tuotteella jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymien tieteellisten kokeilujen yhteydessä.
- Siirtymävaiheen kesto vahvistetaan tällöin kaikkia seuraavia edellytyksiä noudattaen:
- asianomaisen kasvinsuojeluaineen on hajottava niin, että siirtymävaiheen päättyessä jäämien määrä maaperässä, ja jos kyseessä on monivuotinen viljelmä, kasvissa on merkityksetön,
 - käsittelyn jälkeen korjattua satoa ei saa myydä luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavin merkinnöin,

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

▼ M22

— asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle pakollista käsittelyä koskevasta päätöksestään.

▼ M17

- 2.1. Maan viljavuutta ja elävyyttä on ylläpidettävä tai sitä on lisättävä ensisijaisesti seuraavilla tavoilla:
- viljelemällä palkokasveja, viherlannoituskasveja tai syväjuurisia kasveja sopivassa monivuotisessa viljelykierroksessa;
 - sekoittamalla maahan luonnonmukaisesta karjantuotannosta saatua karjanlantaa tämän liitteen B osan 7.1 kohdan säännösten ja rajoitusten mukaisesti;
 - sekoittamalla maahan muita kompostoituja tai kompostoimattomia eloperäisiä aineksia tiloilta, jotka viljelevät tämän asetuksen säännösten mukaisesti.
- 2.2. Lisäksi muita liitteessä II mainittuja eloperäisiä lannoitteita tai kivennäislannoitteita saa poikkeuksellisesti käyttää, jos
- riittävää ravinnemäärää ei voida saavuttaa käyttämällä edellä a, b ja c alakohdassa tarkoitettua viljelykiertoa tai maanparannusta,
 - liitteen II lantaan ja/tai eläinten ulosteeseen liittyvät tuotteet: näitä tuotteita saa käyttää vain, jos ne edellä olevan 2.1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun karjanlantaan yhdistettyinä ovat tämän liitteen B osan 7.1 kohdan rajoitusten mukaisia.
- 2.3. Kompostoitumisen edistämiseksi voidaan käyttää sopivia kasvipohjaisia valmisteita tai mikro-organismivalmisteita, jotka eivät ole geneettisesti muunnettuja 4 artiklan 12 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä. Myös kivijauho-, karjanlanta- tai kasvipreparaatteja, joita kutsutaan ”biodynaamisiksi preparaateiksi”, voidaan käyttää tässä ja 2.1 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin.
- 2.4. Sopivia mikro-organismivalmisteita, joita ei ole muunnettu geneettisesti 4 artiklan 12 kohdassa tarkoitettulla tavalla ja jotka ovat sallittuja yleisessä maanviljelyksessä asianomaisessa jäsenvaltiossa, voidaan käyttää maaperän yleiskunnon taikka maaperän tai viljelykasvien ravinteiden saatavuuden parantamiseen, jos tarkastuslaitos tai tarkastusviranomainen on hyväksynyt tällaisen käyttötärpeen.

▼ B

3. Tuholaisia, tauteja ja rikkakasveja torjutaan seuraavilla toimenpiteillä:
- sopivan lajin ja lajikkeen valinta;
 - sopivan viljelykierron käyttö;
 - mekaanisten torjuntamenetelmien käyttö;
 - tuholaiden luontaisten vihollisten suojeleminen niitä suosivilla järjestelmissä (säästämällä aitoja ja pesimispaikkoja, levittämällä petohyönteisiä),
 - rikkakasvien liekitys.
- Liitteessä II lueteltuja tuotteita saa käyttää ainoastaan, jos kasvustoa uhkaa välitön tuhoutuminen.

▼ M4

4. Luonnonalueilla, metsissä tai maatalousalueilla kasvavien luonnonvaraisten syötävien kasvien tai niiden osien keräilyä pidetään luonnonmukaisena tuotantotapana, jos:
- näitä alueita ei ole käsitelty muilla kuin liitteessä II tarkoitetuilla tuotteilla keräilyä edeltävänä kolmena vuonna,
 - keräilytapa ei vaikuta lajien luonnollisen elinympäristön tasapainoon eikä niiden säilymiseen keräilyalueella.

▼ M13

5. Sienten tuotannossa voidaan käyttää kasvualustaa, joka koostuu ainoastaan seuraavista aineksista:
- 5.1 karjanlanta ja virtsa (mukaan lukien asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteessä II olevan A osan 1-4 luetelmakohdassa tarkoitettut tuotteet), jotka joko
- ovat peräisin luonnonmukaista tuotantoa harjoittavilta tiloilta;

▼ **M13**

- b) tai täyttävät asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteessä II olevan A osan 1-4 luetelmakohdassa tarkoitetut vaatimukset, siten että niiden osuus on enintään 25 prosenttia ⁽¹⁾ ja ainoastaan silloin kun 5.1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tuotetta ei ole saatavilla;
- 5.2 muut kuin 5.1 kohdassa tarkoitetut maataloudesta saatavat tuotteet (esimerkiksi olki), jotka ovat peräisin luonnonmukaista tuotantoa harjoittavilta tiloilta;
- 5.3 turve, jota ei ole käsitelty kemiallisesti;
- 5.4 puu, jota ei ole käsitelty kemiallisilla aineilla kaadon jälkeen;
- 5.5 asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteessä II olevassa A osassa tarkoitettuja mineraaliaineita, vesi ja maa.

▼ **M15**

B. ELÄIMET JA NIISTÄ SAATAVAT ELÄINTUOTTEET SEURAAVISTA LAJEISTA: NAUTAEÄIMET (MUKAAN LUKIEN PUHVELI- JA BIISSONILAJIT), SIAT, LAMPAAT JA VUOHET, HEVOSELÄIMET JA SIIPIKARJA.

1. Yleiset periaatteet

- 1.1 Eläintuotanto on lukuisilla maatiloilla luonnonmukaisen maatalouden erottamaton osa.
- 1.2 Eläintuotannolla on voitava edistää maatalouden tuotantojärjestelmien tasapainoa varmistamalla kasvien ravinteiden tarpeen tyydyttäminen ja parantamalla maaperän orgaanista ainesta. Eläintuotannolla vahvistetaan näin ollen maaperän ja kasvien, kasvien ja eläinten sekä eläinten ja maaperän toisiaan täydentävää vuorovaikutusta ja sen säilymistä. Tämän määritelmän mukaisesti tuotantoa ilman yhteyttä maahan ('production hors sol') ei pidetä tämän asetuksen sääntöjen mukaisena.
- 1.3 Käyttämällä uusiutuvia luonnonvaroja (karjanlanta, palko- ja rehukasvit), yhdistämällä kasvinviljelyä ja eläintuotantoa sekä laiduntamisjärjestelmiä maaperän hedelmällisyyttä voidaan ylläpitää ja parantaa pitkällä aikavälillä sekä edistää kestävästä maatalouden kehittymistä.
- 1.4 Luonnonmukainen eläintuotanto on maaperään liittyvää toimintaa. Paitsi tässä liitteessä sallituissa poikkeustapauksissa, eläimillä on oltava mahdollisuus liikkua vapaasti ja eläinten lukumäärää pinta- alayksikköä kohden on rajoitettava siten, että varmistetaan se, että eläintuotanto ja kasvinviljely muodostavat tuotantoyksikössä sellaisen kokonaisuuden, jolla vältetään kaikin tavoin saastumista ja erityisesti maaperän sekä pinta- ja pohjavesien saastumista. Eläinten lukumäärä on suhteutettava tarkasti käytettävissä olevaan pinta-alaan liiallisen laiduntamisen ja eroosion ongelmien välttämiseksi ja jotta karjanlannan levitys voisi tapahtua siten, ettei aiheudu haitallisia ympäristövaikutuksia. Karjanlannan käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt esitetään 7 jaksossa.
- 1.5 Luonnonmukaisessa eläintuotannossa saman tuotantoyksikön kaikkien eläinten kasvatuksessa on noudatettava tämän asetuksen säännöksiä.
- 1.6 Tilalla saa kuitenkin olla eläimiä, joita ei ole kasvatettu tämän asetuksen mukaisesti, jos niiden kasvatusta toteutetaan yksiköissä, joiden rakennukset ja lohkot on selvästi erotettu yksiköistä, joissa tämän asetuksen mukaista tuotantoa harjoitetaan, ja jos yksiköiden eläimet ovat eri lajeja.
- 1.7 Tästä periaatteesta poiketen eläimiä, joita ei ole kasvatettu tämän asetuksen säännösten mukaisesti, voidaan vuosittain rajoitetun ajan laiduntaa sellaisessa yksikössä, jossa noudatetaan tämän asetuksen säännöksiä, sillä edellytyksellä, että eläimet ovat peräisin laajaperäisestä karjankasvatuksesta (asetuksen (EY) N:o 950/97 ⁽²⁾ 6 artiklan 5 kohdassa määritellyn mukaisesti tai muiden lajien osalta, joita ei mainita kyseisessä asetuksessa, että eläinten lukumäärä vastaa 170 kilogrammaa tyyppiä vuodessa hehtaaria kohden tämän asetuksen liitteen VII mukaisesti) ja että muita eläimiä, joihin tämän asetuksen vaatimuksia

⁽¹⁾ Tämä prosenttiosuus lasketaan kaikkien kasvualustaan käytettävien aineiden painosta (lukuun ottamatta kateaineita ja lisättyä vettä ennen kompostointia).

⁽²⁾ EYVL L 142, 2.6.1997, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2331/98 (EYVL L 291, 30.10.1998, s. 10).

▼ **M15**

sovelletaan, ei ole laitumella samanaikaisesti. Tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on annettava lupa poikkeukselle etukäteen.

- 1.8 Toisena poikkeuksena tästä periaatteesta eläimiä, jotka on kasvatettu tämän asetuksen säännösten mukaisesti, voidaan laiduntaa yhteislaitumella sillä edellytyksellä, että
- a) laidunalueella ei ole käsitelty muilla kuin tämän asetuksen liitteessä II sallituilla aineilla vähintään kolmeen vuoteen;
 - b) kyseisellä alueella laiduntavat eläimet, joihin ei sovelleta tämän asetuksen vaatimuksia, ovat peräisin laajaperäisestä karjankasvatuksesta asetuksen (EY) N:o 950/97 6 artiklan 5 kohdassa määritellyn mukaisesti; tai muiden lajien osalta, joita ei mainita kyseisessä asetuksessa, eläinten lukumäärä vastaa 170 kilogrammaa tyyppiä vuodessa hehtaaria kohden tämän asetuksen liitteen VII mukaisesti;
 - c) kun tämän asetuksen säännösten mukaisesti kasvatettavia eläimiä pidetään kyseisillä laitumilla, niistä saatavia eläintuotteita pidetään luonnonmukaisesti tuotettuina ainoastaan sillä edellytyksellä, että tarkastusviranomaisista tai -laitosta tyydyttävällä tavalla voidaan todistaa, että eläimet on tarkoitukseenmukaisella tavalla pidetty erillään eläimistä, jotka eivät täytä tämän asetuksen vaatimuksia.

2. Siirtymävaihe

- 2.1 *Luonnonmukaiseen eläintuotantoon tarkoitetun maan siirtäminen luonnonmukaiseen tuotantoon*
- 2.1.1 Kun tuotantoyksikkö on siirretty, tuotantoyksikön koko rehunviljelyalalla on noudatettava luonnonmukaisen maatalouden sääntöjä ja noudatettava tässä liitteessä olevassa A osassa kasvien ja kasvituotteiden osalta vahvistettuja siirtymävaiheajoja.
- 2.1.2 Tästä periaatteesta poiketen siirtymävaihetta voidaan lyhentää yhteen vuoteen sellaisten laitumien, ulkotarhojen ja ulkojaloittelalueiden kohdalla, joilla laidunnetaan muita lajeja kuin kasvinsyöjiä. Tätä vaihetta voidaan lyhentää kuuteen kuukauteen, jos kyseistä maata ei viime aikoina ole käsitelty muilla kuin tämän asetuksen liitteessä II tarkoitetuilla aineilla. Tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on annettava lupa tälle poikkeukselle.
- 2.2 *Siirtyminen luonnonmukaiseen tuotantoon eläinten ja eläintuotteiden osalta*
- 2.2.1 Jos eläintuotteita aiotaan myydä luonnonmukaisina tuotteina, eläimiä on kasvatettava tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti vähintään
- 12 kuukauden ajan lihantuotantoon käytettävien hevos- ja nautaeläinten (mukaan lukien puhveli- ja biisonilajit) osalta ja joka tapauksessa vähintään 3/4 niiden eliniästä,
 - 6 kuukauden ajan pienten märehitjoiden ja sikojen osalta; 24 päivänä elokuuta 2003 päättyvän kolmen vuoden siirtymäkauden ajan, sikojen osalta sovelletaan kuitenkin 4 kuukauden aikaa,
 - 6 kuukauden ajan maidontuotantoon käytettävien eläinten osalta; 24 päivänä elokuuta 2003 päättyvän kolmen vuoden siirtymäkauden ajan sovelletaan 3 kuukauden aikaa,
 - 10 viikon ajan alle kolmen päivän ikäisinä tilalle tuodun ja lihan tuotantoon käytettävän siipikarjan osalta,
 - 6 viikon ajan munantuotantoon käytettävän siipikarjan osalta.
- 2.2.2 Edellä 2.1.1 kohdasta poiketen lauman tai parven perustamista varten lihantuotantoon käytetyt vasikat ja pienet märehitjät voidaan myydä luonnonmukaisella tavalla kasvatettuina 31 päivänä joulukuuta 2003 päättyvän siirtymäkauden ajan sillä edellytyksellä, että
- ne ovat peräisin laajaperäisestä karjankasvatuksesta,
 - ne on kasvatettu luonnonmukaisessa tuotantoyksikössä myynti- tai teurastusvaiheeseen asti, mikä tarkoittaa vasikoiden kohdalla vähintään kuutta kuukautta ja pienten märehitjoiden kohdalla vähintään kahta kuukautta,
 - eläinten alkuperä on 3.4 kohdan neljännessä ja viidennessä luetelmakohdassa esitettyjen vaatimusten mukainen.

▼ M15

- 2.3 *Samanaikainen siirtyminen*
- 2.3.1 Poiketen 2.2.1, 4.2 ja 4.4 kohdasta, jos siirtyminen koskee koko tuotantoyksikön kohdalla samanaikaisesti sekä eläintuotantoa, laitumia ja/ tai mitä tahansa rehunviljelyyn käytettyä alaa, kokonaissiirtymävaihetta eläintuotannon sekä laitumien ja/ tai minkä tahansa rehunviljelyyn käytettävän alan osalta lyhennetään 24 kuukauteen seuraavin edellytyksin:
- poikkeusta sovelletaan ainoastaan olemassa oleviin eläimiin ja niiden jälkeläisiin ja samoin myös rehunviljelyyn tai laiduntamiseen ennen siirtymistä käytettyihin aloihin;
 - eläimet ruokitaan pääosin tuotantoyksikön tuotteilla.
3. **Eläinten alkuperä**
- 3.1 Rotujen tai linjojen valinnassa on otettava huomioon eläinten kyky sopeutua paikallisiin olosuhteisiin, niiden elinvoimaisuus ja taudinvastustuskyky. Lisäksi eläinten rodut tai linjat on valittava siten, että pyritään välttämään joitakin intensiivisessä tuotannossa käytettyjä rotuja tai linjoja, joihin liittyy erityisiä sairauksia tai terveysongelmia (esimerkiksi sikojen stressialttius, PSE-syndrooma, äkillinen kuolema, äkilliset luomiset, keisarinleikkauksia vaativat vaikeat poikimiset jne.). Etusijalle olisi asetettava alkuperäisrodut ja -linjat.
- 3.2 Eläinten on oltava peräisin tuotantoyksiköistä, jotka täyttävät 6 artiklassa ja tässä liitteessä erityyppiselle eläintuotannolle vahvistetut vaatimukset. Kyseistä tuotantotapaa on noudatettava eläinten osalta koko niiden eliniän ajan.
- 3.3 Ensimmäisenä poikkeuksena, johon vaaditaan tarkastusviranomaisen tai -laitoksen ennakkolupa, tuotantoyksikössä olevat eläimet, jotka eivät täytä tämän asetuksen vaatimuksia, voidaan siirtää luonnonmukaiseen tuotantoon.
- 3.4 ► **M26** Toisena poikkeuksena silloin kun lauma tai parvi muodostetaan ensimmäistä kertaa ja jos luonnonmukaisella tuotantotavalla kasvatettuja eläimiä ei ole käytettävissä riittävästi, muutoin kuin luonnonmukaisella tuotantotavalla kasvatettuja eläimiä voidaan tuoda luonnonmukaisiin tuotantoyksiköihin seuraavin edellytyksin:

▼ M31

— munantuotantoon tarkoitettujen kananuorikoiden ja lihantuotantoon tarkoitettujen siipikarjan on oltava alle kolmen päivän ikäisiä,

▼ M15

- nuoria siitospuhveleita, jos ne ovat alle kuuden kuukauden ikäisiä,
- jalostukseen tarkoitettuja vasikoita ja varsoja, jos ne kasvatetaan tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti vieroituksesta lähtien ja joka tapauksessa, jos ne ovat alle kuuden kuukauden ikäisiä,
- jalostukseen tarkoitettuja karitsoja ja kilejä, jos ne kasvatetaan tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti vieroituksesta lähtien ja joka tapauksessa, jos ne ovat alle 60 päivän ikäisiä,
- jalostukseen tarkoitettuja porsaita, jos ne kasvatetaan tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti vieroituksesta lähtien ja jos ne painavat alle 35 kg. ◀

▼ M31

- 3.5. Tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on annettava poikkeukselle lupa etukäteen.
- 3.6. Kolmantena poikkeuksena tarkastusviranomaisen tai -laitos voi, jos luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä ei ole saatavissa, sallia lauman tai parven uudistamisen tai uudelleen perustamisen, jos
- eläinten kuolleisuus on suuri tautien tai katastrofien seurauksena;
 - munantuotantoon tarkoitettujen kananuorikoiden ja lihantuotantoon tarkoitettujen siipikarjain on oltava alle kolmen päivän ikäisiä;
 - jalostukseen tarkoitettujen porsaiden, jotka kasvatetaan tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti vieroituksesta lähtien, painavat alle 35 kg.

Edellä c alakohdan mukaiset tapaukset sallitaan 31 päivänä heinäkuuta 2006 päättyvän siirtymäkauden ajan.

▼ **M31**

- 3.7. Sen estämättä, mitä 3.4 ja 3.6 kohdassa säädetään, muutoin kuin luonnonmukaisella tuotantotavalla kasvatettuja, enintään 18 viikon ikäisiä munantuotantoon tarkoitettuja kananuorikoita voidaan ottaa luonnonmukaiseen eläintuotantoyksikköön, jos luonnonmukaisella tuotantotavalla kasvatettuja kananuorikoita ei ole saatavilla, seuraavin edellytyksin:
- toimivaltainen viranomainen on etukäteen antanut siihen luvan, ja
 - tässä liitteessä I olevan 4 kohdan (Ruokinta) ja 5 kohdan (Tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnälliset hoidot) säännöksiä sovelletaan 31 päivästä joulukuuta 2005 muutoin kuin luonnonmukaisella tuotantotavalla kasvatettuihin kananuorikoihin, jotka on tarkoitettu ottaa luonnonmukaiseen eläintuotantoyksikköön.

▼ **M15**

- 3.8 Neljäntenä poikkeustapauksena lauman tai parven luonnollisen kasvun täydentämiseksi ja uudistamisen varmistamiseksi silloin, jos luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä ei ole saatavissa, ja ainoastaan tarkastusviranomaisen tai -laitoksen luvalla tilalle voidaan tuoda muilla kuin luonnonmukaisilla eläintuotantotiloilla kasvatettuja naaraspuolisia (poikimattomia) eläimiä enintään 10 prosenttia täysikasvuisten AR:1 .AND. AX:0;PT:1;PT:2 hevosien ja nautojen (mukaan lukien puhveli- ja biisonilajit) määrästä ja enintään 20 prosenttia täysikasvuisten sikojen, lampaiden ja vuohien määrästä vuotta kohden.
- 3.9 Edellä olevassa poikkeuksessa esitettyjä prosenttilukuja ei sovelleta tuotantoyksiköihin, joissa on alle 10 hevosta tai nautaa tai alle viisi sikaa, lammasta tai vuohta. Näissä tuotantoyksiköissä edellä mainitussa uudistamisessa on rajoitettava enintään yhteen eläimeen vuotta kohden.
- 3.10 ► **M26** Kyseisiä prosenttilukuja on mahdollista korottaa 40 prosenttiin asti tarkastusviranomaisen tai -laitoksen lausunnon perusteella ja hyväksynnällä seuraavissa tapauksissa:
- eläintuotantotilan merkittävä laajentaminen,
 - rodun vaihtaminen,
 - eläintuotannossa tapahtuvan uuden erikoistumisen kehittäminen,
 - rotujen uhanalaisuus kasvatuksesta luopumisen vuoksi. Näihin rotuihin kuuluvien eläinten ei tarvitse välttämättä olla poikimattomia. ◀
- 3.11 Viidentenä poikkeustapauksena muilla kuin luonnonmukaisilla eläintuotantotiloilla kasvatettujen siitoseläimiksi tarkoitettujen urospuolisten eläinten tuonti sallitaan, jos kyseisiä eläimiä tämän jälkeen kasvatetaan ja ruokitetaan aina tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti.
- 3.12 Kun eläimet ovat peräisin yksiköistä, jotka eivät noudata tämän asetuksen sääntöjä 3.3-3.11 kohdassa esitettyjen vaatimusten ja rajoitusten mukaisesti, on noudatettava 2.2.1 kohdassa esitettyjä vaiheita, jos tuotteita aiotaan myydä luonnonmukaisesti tuotettuina tuotteina ja näiden vaiheiden aikana kaikkia tässä asetuksessa asetettuja vaatimuksia on noudatettava.
- 3.13 Kun eläimet hankitaan yksiköistä, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia, on kiinnitettävä erityistä huomiota eläinten terveyttä koskeviin toimenpiteisiin. Tarkastusviranomaisella tai -laitoksella on lupa soveltaa paikallisten olosuhteiden mukaan erityisiä toimenpiteitä kuten seulontatestejä ja karanteeniaikoja.
- 3.14 Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä selvityksen luonnonmukaisella tavalla kasvatettujen eläinten saatavuudesta voidakseen tehdä tarvittaessa pysyväälle komitealle ehdotuksen sen varmistamiseksi, että kaikki luonnonmukainen lihantuotanto on peräisin eläimistä, jotka ovat luonnonmukaisilla eläintuotantotiloilla syntyneitä ja kasvatettuja.
4. **Ruokinta**
- 4.1 Ruokinnan tarkoituksena on varmistaa korkealaatuinen tuotanto sen sijaan, että pyrittäisiin edistämään mahdollisimman tehokasta tuotantoa, täyttäen samalla eläinten eri kehitysvaiheisiin liittyvät ravinnontarpeet. Lihotusmenetelmät hyväksytään, jos ne voidaan keskeyttää missä tahansa kasvatuksen vaiheessa. Pakkosyöttö on kielletty.
- 4.2 Eläimet on ruokittava luonnonmukaisesti tuotetuilla rehuilla.

▼ **M15**

- 4.3 ► **M26** Lisäksi eläimet on kasvatettava noudattaen tässä liitteessä vahvistettuja sääntöjä ja niiden ruokinnassa on käytettävä tuotantoyksikössä tuotettua rehua, tai jos tämä ei ole mahdollista, muista sellaisista tuotantoyksiköistä tai sellaisista yrityksistä peräisin olevaa rehua, johon sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä. Tämän lisäksi ja vuodenaikojen mukaista eläinten vuotuista laiduntamisjaksoa lukuun ottamatta kasvinsyöjien rehusta vähintään 50 prosenttia olisi oltava tuotantoyksikössä tuotettua, tai jos tämä ei ole mahdollista, yhteistyössä muiden luonnonmukaisten tilojen kanssa tuotettua. ◀

▼ **M45**

- 4.4 Rehuannos voi 31 päivään joulukuuta 2008 asti sisältää keskimäärin enintään 50 prosenttia siirtymävaiheen rehuja. Jos siirtymävaiheen rehut ovat peräisin omaan tilaan kuuluvasta yksiköstä, prosenttilukua voidaan korottaa 80 prosenttiin.

Rehuannos voi 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen sisältää keskimäärin enintään 30 prosenttia siirtymävaiheen rehuja. Jos siirtymävaiheen rehut ovat peräisin omaan tilaan kuuluvasta yksiköstä, prosenttilukua voidaan korottaa 60 prosenttiin.

Karjalle syötetystä rehujen keskimääräisestä kokonaismäärästä 20 prosenttia saa olla peräisin laiduntamisesta ensimmäisen siirtymävaiheen pysyvillä laitumilla tai monivuotisilla rehulohkoilla taikka niistä sadusta sadosta, jos ne kuuluvat omaan tilaan eivätkä ole kuuluneet kyseisen tilan luonnonmukaisen tuotannon yksikköön viimeisten viiden vuoden aikana. Käytettäessä sekä siirtymävaiheen rehuja että ensimmäisen siirtymävaiheen lohkojen rehuja näiden rehujen yhteenlaskettu prosenttiosuus ei saa ylittää ensimmäisessä ja toisessa kohdassa vahvistettuja enimmäisprosenttiosuuksia.

Nämä luvut on laskettava vuosittain prosenttiosuutena maataloudesta peräisin olevan rehun kuiva-aineesta.

▼ **M15**

- 4.5 Nuorten nisäkkäiden ruokinnan on perustuttava luonnolliseen maitoon ja mieluiten emänmaitoon. Kaikki nisäkkäät on ruokittava luonnollisella maidolla vähimmäisajan, jonka pituus riippuu kyseisestä lajista ja joka on kolme kuukautta naudoilla (mukaan lukien puhveli- ja biisonilajit) ja hevosilla, 45 päivää lampailta ja vuohilla ja 40 päivää sioilla.
- 4.6 Tarvittaessa jäsenvaltioiden on määriteltävä alueet, joissa voidaan harjoittaa vuodenaikojen mukaista siirtymistä laitumelta toiselle (myös eläinten siirtyminen vuoristolaitumille), sanotun kuitenkin rajoittamatta tässä liitteessä vahvistettuja, eläinten ruokintaa koskevia määräyksiä.
- 4.7 Kasvinsyöjillä kasvatustenetelmien on perustuttava laitumien mahdollisimman laajaan hyödyntämiseen vuoden eri aikoina käytössä olevien laiduntamismahdollisuuksien mukaan. Päivittäisen annoksen sisältämästä kuiva-aineesta vähintään 60 prosenttia on oltava karkearehua tuore-, kuiva- tai säilörehuna. Tarkastusviranomaisen tai -laitos voi kuitenkin sallia määrän vähentämisen 50 prosenttiin enintään kolmen kuukauden ajaksi maidon tuottamiseksi pidettävillä eläimillä lypsykauden alussa.
- 4.8 ► **M32** Poiketen siitä, mitä 4.2 kohdassa säädetään, tavanomaisesti tuotetun rehun rajoitetun osuuden käyttö on sallittua, jos viljelijät voivat osoittaa jäsenvaltion tarkastuslaitosta tai -viranomaista tyydyttävällä tavalla, että he eivät pysty saamaan yksinomaan luonnonmukaisella tuotantotavalla tuotettua rehua.

Tavanomaisesti tuotettujen rehujen sallittu enimmäisosuus 12 kuukauden jaksolla on

- a) kasvinsyöjillä: 5 prosenttia 25 päivän elokuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2007 välisenä aikana;
- b) muilla lajeilla
- 15 prosenttia 25 päivän elokuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2007 välisenä aikana,
 - 10 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2009 välisenä aikana,
 - 5 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2011 välisenä aikana.

▼ **M15**

Nämä luvut lasketaan vuosittain maataloudesta peräisin olevien rehujen sisältämästä kuiva-aineesta. Tavanomaisesti tuotettujen rehujen sallittu enimmäisosuus päivittäisestä annoksesta saa olla vuodenaikojen mukaista eläinten vuotuista laiduntamisjaksoa lukuun ottamatta 25 prosenttia kuiva-aineesta laskettuna. ◀

- 4.9 ▶ **M22** Edellä 4.8 kohdasta poiketen jos rehusato menetetään tai tuotannolle asetetaan rajoituksia erityisesti poikkeuksellisten sääilmiöiden, tartuntataudin puhkeamisen, myrkyllisten aineiden aiheuttaman saastumisen tai tulipalon vuoksi, jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia rajoitetun ajan ja erityisillä alueilla, että tavanomaista rehua käytetään perustelluista syistä suurempia prosenttimääriä. Tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on sovellettava tätä poikkeusta toimijoihin toimivaltaisen viranomaisen hyväksynnän saatuaan. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle myöntämistään poikkeuksista. ◀

▼ **M39**

- 4.10 Harjoitettaessa vuodenaikojen mukaista siirtymistä laitumelta toiselle eläimet voivat laiduntaa myös muilla kuin luonnonmukaisilla alueilla, kun ne siirretään jalan laitumelta toiselle, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4.13 kohdan soveltamista. Tällöin tavanomaisesti tuotettujen rehujen (heinä ja muut kasvit, joita eläimet laiduntavat) osuus saa olla enintään 10 prosenttia vuotuisesta kokonaisannoksesta. Kyseinen luku lasketaan maataloudesta peräisin olevan rehun kuiva-aineen prosenttiosuutena.

▼ **M26**▼ **M15**

- 4.11 Sikojen ja siipikarjan päivittäisiin rehuannoksiin on lisättävä karkearehua tuore-, kuiva- tai säilörehuna.
- 4.12 Säilörehun valmistuksessa voidaan käyttää lisäaineina ainoastaan liitteessä II olevan D osan 1.5 jaksossa lueteltuja tuotteita ja teknisinä apuaineina ainoastaan liitteessä II olevan D osan 3.1 jaksossa lueteltuja tuotteita.
- 4.13 Maataloudesta peräisin olevia tavanomaisesti tuotettuja rehuaineita voidaan käyttää eläinten ruokinnassa ainoastaan, jos ne mainitaan liitteessä II olevan C osan 1 jaksossa (kasvipäriset rehuaineet), jollei tässä liitteessä asetetuista määrällisistä rajoituksista muuta johdu, ja ainoastaan, jos ne on tuotettu tai valmistettu käyttämättä kemiallisia liuottimia.
- 4.14 Eläinperäisiä rehuaineita voidaan käyttää (riippumatta siitä, ovatko ne tavanomaisesti tai luonnonmukaisesti tuotettuja) ainoastaan, jos ne mainitaan liitteessä II olevan C osan 2 jaksossa, ja jollei tässä liitteessä asetetuista määrällisistä rajoituksista muuta johdu.
- 4.15 Liitteessä II olevat C ja D osat tarkistetaan viimeistään 24 päivänä elokuuta 2003, jotta niistä poistettaisiin erityisesti maataloudesta peräisin olevat tavanomaisesti tuotetut rehuaineet, joita on tuotettu yhteisössä tarpeeksi luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisesti.
- 4.16 Eläinten ravinnontarpeiden tyydyttämiseksi eläinten ruokinnassa voidaan käyttää ainoastaan liitteessä II olevan C osan 3 jaksossa (kivennäisperäiset rehuaineet) ja D osan 1.1 (hivenaineet) ja 1.2 (vitamiinit, niiden esiasteet ja kemiallisesti tarkkaan määritellyt, samalla tavoin vaikuttavat aineet) jaksoissa lueteltuja tuotteita.
- 4.17 ▶ **M26** Eläinten ruokinnassa voidaan käyttää ainoastaan liitteessä II olevan D osan 1.3 (entsyymit), 1.4 (mikro-organismit), 1.5 (säilöntäaineet), 1.6 (sidonta-aineet, paakkuuntumisenestoaineet ja sakeuttamisaineet), 1.7 (antioksidantit), 1.8 (säilörehun valmistuksessa käytettävät lisäaineet), 2 (tietyt eläinten ruokinnassa käytettävät tuotteet) ja 3 (rehujen valmistuksen tekniset apuaineet) jaksoissa lueteltuja tuotteita ja niihin tarkoituksiin, jotka mainitaan edellä mainituissa ryhmissä. Eläinten ruokinnassa ei saa käyttää antibiootteja, kokkidiostaatteja, lääkkeenkaltaisia aineita, kasvunestäjiä tai muita kasvun ja tuotannon edistämiseen tarkoitettuja aineita. ◀
- 4.18 Rehujen, rehuaineiden, rehuseosten, rehun lisäaineiden, rehujen valmistuksen teknisten apuaineiden ja tiettyjen eläinten ruokinnassa käytettävien tuotteiden valmistuksessa ei saa käyttää geneettisesti muunnettuja organismeja tai niistä johdettuja tuotteita.

▼ **M15**

- 5. Tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnälliset hoidot**
- 5.1 Tautien ennaltaehkäisy on perustuttava luonnonmukaisessa eläintuotannossa seuraaviin periaatteisiin:
- valitaan tarkoituksenmukaiset eläinrodut ja -linjat 3 jakson määräysten mukaisesti;
 - sovelletaan kunkin lajin tarpeiden mukaisia karjankasvatuskäytäntöjä, joiden avulla voidaan varmistaa hyvä vastustuskyky tauteja vastaan ja ennaltaehkäistä infektioita;
 - käytetään korkealaatuista rehua ja mahdollistetaan eläinten säännöllinen jaloittelu ja laiduntaminen, joiden kautta voidaan vahvistaa eläinten luontaista immuunijärjestelmää;
 - pidetään eläintiheys asianmukaisella tasolla ja vältetään näin liian suurta eläintiheyttä ja siitä eläinten terveydelle aiheutuvia ongelmia.
- 5.2 Edellä mainittujen periaatteiden olisi mahdollistettava terveysongelmien rajoittaminen siten, että eläinten terveyttä voidaan hoitaa pääosin ennaltaehkäisevästi.
- 5.3 Jos eläin mainituista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä huolimatta sairastuu tai loukkaantuu, se on hoidettava viipymättä, tarvittaessa eristettynä, ja tähän soveltuviin tiloihin.
- 5.4 Eläinlääkkeiden käytössä on luonnonmukaisessa tuotannossa noudatettava seuraavia sääntöjä:
- kemiallisilla synteeseillä valmistettujen allopaattisten eläinlääkkeiden tai antibioottien sijasta käytetään mieluummin fytoterapeuttisia tuotteita (esim. kasviuutteet (poislukien antibiootit), esanssit jne.), homeopaattisia tuotteita (esim. kasvi-, eläin- tai kivennäisperäiset aineet) ja hivenaineita sekä liitteessä II olevan C osan 3 jaksossa lueteltuja tuotteita sillä edellytyksellä, että niillä on todellista terapeuttista vaikutusta eläinlajin kohdalla tai ne ovat soveltuvia hoidon kannalta;
 - jos edellä mainittujen tuotteiden käytöllä ei ole tai ei todennäköisesti tule olemaan vaikutusta sairauden tai loukkaantumisen hoidossa ja hoitotoimenpide on välttämätön eläimen kärsimysten tai hädän välttämiseksi, voidaan käyttää kemiallisilla synteeseillä valmistettuja allopaattisia eläinlääkkeitä tai antibiootteja eläinlääkärin vastuulla;
 - ennaltaehkäisevien, kemiallisilla synteeseillä valmistettujen allopaattisten eläinlääkkeiden tai antibioottien käyttö on kielletty.
- 5.5 Edellä mainittujen periaatteiden lisäksi sovelletaan seuraavia sääntöjä:
- kielletään kasvun tai tuotannon edistämiseen tarkoitettujen aineiden (myös antibiootit, kokkidiostaatit ja muut kasvun edistämiseen tarkoitetut keinotekoiset valmisteet), hormonien tai vastaavien aineiden käyttö lisääntymisen säätelämiseksi (esim. kiima-aikojen käynnistäminen tai samanaikaistaminen) tai muihin tarkoituksiin. Hormonit sallitaan kuitenkin annettaessa eläinlääkinnällistä hoitoa yksittäiselle eläimelle;
 - eläinlääkinnälliset hoidot tai rakennuksille, laitteille tai välineille tehtävät käsittelyt sallitaan, jos ne on kansallisessa tai yhteisön lainsäädännössä määrätty pakollisiksi, mukaan lukien vastustuskykyä vahvistavien eläinlääkkeiden käyttö, jos alueella, jolla tuotantoyksikkö sijaitsee, tiedetään esiintyvän tauteja.
- 5.6 Kun on käytettävä eläinlääkkeitä, käytetty valmistetyyppi on selvästi mainittava (myös maininta vaikuttavista lääkeaineosista), samoin kuin diagnoosiin liittyvät yksityiskohdat, annostukset ja antotapa, hoidon kesto ja lainmukainen varoaika. Kyseiset tiedot on ilmoitettava tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle ennen kuin eläimiä tai eläintuotteita voidaan pitää kaupan luonnonmukaisella tavalla tuotettuina. Hoidetut eläimet on tunnistamerkittävä selvästi. Suuret eläimet merkitään yksittäisesti. Siipikarjan ja pienten eläinten osalta merkitään yksittäiset eläimet tai erä.
- 5.7 Eläimelle normaaleissa käyttöolosuhteissa allopaattisen eläinlääkkeen avulla suoritettua viimeistä hoitokerran jälkeen noudatettava lainmukainen varoaika, ennen kuin kyseisestä eläimestä voidaan valmistaa luon-

▼ **M15**

nonmukaisesti tuotettuja elintarvikkeita on kaksinkertainen lainmukaiseen varoaikaan nähden tai, jos varoaikaa ei ole asetettu, 48 tuntia.

- 5.8 Jos eläimelle tai kasvatuserälle annetaan useampi kuin kaksi tai enintään kolme kemiallisilla synteeseillä valmistettujen allopaattisten eläinlääkkeiden tai antibioottien avulla suoritettavaa hoitokertaa vuodessa (tai enemmän kuin yksi hoitokerta, jos eläimen tuotantoelinkaari on alle vuoden mittainen), paitsi, kun on kyse rokotteista, käsittelystä loisia vastaan tai jäsenvaltioiden toteuttamista pakollisista taudinhävitämisohjelmista, kyseisiä eläimiä tai niistä peräisin olevia eläintuotteita ei saa myydä tuotteina, jotka on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti, ja eläimiin on sovellettava tässä liitteessä olevassa jaksossa 2 määriteltyjä siirtymävaiheita, jolleivät tarkastusviranomaiset tai -laitokset toisin katso.
6. **Käytännöt eläinten hoidossa, kuljetus ja eläintuotteiden tunnistaminen**
- 6.1 *Käytännöt eläinten hoidossa*
- 6.1.1 Luonnonmukaisella tavalla kasvatettujen eläinten lisääntymisen on periaatteessa perustettava astutukseen. Keinosiemennys kuitenkin sallitaan. Muut keinohedelmöitysmuodot (esim. alkionsiirrot) ovat kuitenkin kiellettyjä.
- 6.1.2 Sellaisia toimia kuin kuminauhojen kiinnittämistä lampaiden häntiin, hännän tai hampaiden leikkaamista tai nokan katkaisemista ja sarvien poistamista ei saa luonnonmukaisessa maataloudessa toteuttaa järjestelmällisenä toimenpiteenä. Tarkastusviranomainen tai -laitos voi kuitenkin antaa luvan joihinkin näistä toimista turvallisuussyistä (esimerkiksi sarvien poistaminen nuorilta eläimiltä) tai jos niiden tarkoituksena on eläinten terveyden, hyvinvoinnin tai puhtauden parantaminen. Tällöin pätevän henkilöstön on suoritettava kyseiset toimet eläimen kannalta soveltuvimmassa iässä siten, että eläimille aiheutetaan mahdollisimman vähän kärsimystä.
- 6.1.3 Tuotteiden laadun ja perinteisten tuotantomenetelmien säilyttämiseksi (lihasiat, härät, syöttökukat jne.) sallitaan fyysinen kastraatio, mutta ainoastaan 6.1.2 kohdan viimeisessä virkkeessä mainituin edellytyksin.
- 6.1.4 Eläinten pitäminen kytkettyinä on kiellettyä. Poikkeuksena tästä periaatteesta tarkastusviranomainen tai -laitos voi sallia käytännön yksittäisten eläinten kohdalla, jos se on toimijan mukaan välttämätöntä turvallisuus- tai hyvinvointisyistä ja jos eläimet ovat ainoastaan rajoitetun ajan kytkettyinä.
- 6.1.5 Edellä 6.1.4 kohdan määräyksistä poiketen nautakarjaa saa pitää kytkettynä ennen 24 päivää elokuuta 2000 olemassa olevissa rakennuksissa sillä edellytyksellä, että eläimet pääsevät säännöllisesti jaloittelemaan ja että kasvatuksessa noudatetaan eläinten hyvinvointiin liittyviä vaatimuksia, joiden mukaan eläimillä on käytössään riittävästi kuivitetuja alueita ja niitä hoidetaan yksilöllisesti. Tätä poikkeusta, johon on oltava tarkastusviranomaisen tai -laitoksen lupa, sovelletaan siirtymäkauden ajan, joka päättyy 31 päivänä joulukuuta 2010.
- 6.1.6 Lisäpoikkeuksena nautakarjaa voidaan pienillä tiloilla pitää kytkettynä, jos karjaa ei ole mahdollista pitää niiden käyttäytymistarpeiden kannalta sopivissa ryhmissä, sillä edellytyksellä, että niillä on vähintään kahdesti viikossa pääsy laitumelle, ulkotarhaan tai jaloittelualueille. Tätä poikkeusta, johon on oltava tarkastusviranomaisen tai -laitoksen lupa, sovelletaan tiloihin, jotka täyttävät ne luonnonmukaista eläintuotantoa koskevat kansalliset tuotantoehdot, jotka olivat voimassa ennen 24 päivää elokuuta 2003, tai niiden puuttuessa jäsenvaltioiden hyväksymät tai tunnustamat yksityiset tuotantoehdot.
- 6.1.7 Komissio esittää ennen 31 päivää joulukuuta 2006 kertomuksen 6.1.5 kohdan säännösten täytäntöönpanosta.
- 6.1.8 Jos eläimiä kasvatetaan ryhmissä, ryhmän koko on määritettävä eläinten kehitysvaiheen ja kyseisen lajin käyttäytymistarpeiden perusteella. Eläinten kasvattaminen sellaisissa olosuhteissa tai sellaista ravintoa käyttäen, joka saattaa aiheuttaa anemian, on kiellettyä.
- 6.1.9 Siipikarjan teurastusikä on vähintään
- 81 vuorokautta kananpojilla,
- 150 vuorokautta salvukukoilla,

▼ **M15**

- 49 vuorokautta Pekingin ankoilla,
- 70 vuorokautta myskisorsanaarilla,
- 84 vuorokautta myskisorsauroksilla,
- 92 vuorokautta myskisorsa-ankoilla,
- 94 vuorokautta helmikanoilla,
- 140 vuorokautta kalkkunoilla ja paistiksi kasvatettavilla hanhilla.

Jos tuottajat eivät sovelle näitä vähimmäisteurasikärajoja, heidän on käytettävä hitaasti kasvavia linjoja.

6.2 *Kuljettaminen*

- 6.2.1 Eläinten kuljettaminen on suoritettava eläinten stressiä rajoittavalla tavalla asiaa koskevaa ja voimassa olevaa kansallista tai yhteisön lainsäädäntöä noudattaen. Kuormaaminen ja kuormasta purkaminen on tehtävä varovaisuutta noudattaen ja pakottamatta eläimiä sähköisin apuvälinein. Rauhoittavien allopaattisten lääkkeiden käyttö ennen kuljetusta ja sen aikana on kielletty.
- 6.2.2 Ennen teurastusta ja teurastuksen aikana eläimiä on käsiteltävä siten, että niille aiheutuu mahdollisimman vähän stressiä.

6.3 *Eläintuotteiden tunnistaminen*

- 6.3.1 Eläimet ja eläintuotteet on voitava tunnistaa niiden tuotannon, valmistuksen, kuljetuksen ja kaupanpidon kaikissa vaiheissa.

7. **Karjanlanta**

- 7.1 Tilalla levitettävän lannan kokonaismäärä, kuten direktiivissä 91/676/ETY ⁽¹⁾ määritellään, saa olla enintään 170 kilogrammaa tyypeä vuodessa maatalousmaana käytettävää hehtaaria kohden siten kuin määrä määritellään edellä mainitun direktiivin liitteessä III. Tarvittaessa kokonaiseläintiheyttä on pienennettävä, jotta vältettäisiin edellä mainitun rajan ylittyminen.
- 7.2 Edellä tarkoitetun sopivan eläintiheyden määrittämiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava käyttäen ohjeellisesti hyväkseen liitteessä VII esitetyt lukuja eri eläinluokkien osalta ne eläinyksikkömäärät, jotka vastaavat 170 kilogrammaa tyypeä vuodessa maatalousmaana käytettävää hehtaaria kohti.
- 7.3 Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedoksi lukuja koskevat poikkeamat ja tällaisten muutosten perustelut. Tämä vaatimus liittyy ainoastaan eläinten enimmäismäärän laskemiseen sen varmistamiseksi, että karjanlannasta peräisin olevaa tyypeä koskeva raja 170 kg/vuosi hehtaaria kohden ei ylitä. Tämä ei kuitenkaan rajoita jaksossa 8 ja liitteessä VIII vahvistettuja eläintiheyksiä, joissa otetaan huomioon eläinten terveyteen ja hyvinvointiin liittyvät näkökohdat.
- 7.4 Luonnonmukaiset tuotantotilat voivat toimia yhteistyössä ► **M22** yksinomaan ◀ muiden tämän asetuksen mukaisten tilojen ja yritysten kanssa luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin olevan ylijäämäläisen karjanlannan levittämisessä. Enimmäismäärä 170 kilogrammaa karjanlannasta peräisin olevaa tyypeä vuodessa maatalousmaana käytettävää hehtaaria kohden lasketaan kaikkien yhteistyöhön osallistuvien luonnonmukaisten tuotantoyksiköiden perusteella.
- 7.5 Jäsenvaltio voi vahvistaa 7.1-7.4 kohdassa määriteltyjä rajoja alhaisemmat rajat kyseisen alueen ominaispiirteiden, muiden kyseisellä alueella käytettävien typpilannoitteiden käytön ja maaperästä kasveihin siirtyvän typpimäärän perusteella.
- 7.6 Karjanlannan varastointitilojen kapasiteetin on oltava sellainen, että sillä voidaan estää vesien pilaantuminen siten, että suora virtaaminen, valuminen ja maahan imeytyminen ei ole mahdollista.
- 7.7 Karjanlannan varastointitilojen kapasiteetin on oltava lannoituksen moitteettoman hoidon varmistamiseksi suurempi kuin varastointikapasiteetti, joka tarvitaan vuoden pisimmälle ajanjaksolle, jonka aikana alueella ei joko ole sopivaa levittää lannoitetta (jäsenvaltioissa nouda-

(1) EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

▼ **M15**

tettavan hyvän maatalouskäytännön mukaisesti) tai levittäminen on kielletty, koska tuotantoyksikkö sijaitsee nitraattiherkäksi määritellyllä alueella.

8. Vapaat liikkuma-alat ja eläinsuojat

8.1 Yleiset periaatteet

8.1.1 Eläinsuojien on vastattava karjan biologisia ja etologisia tarpeita (esim. käyttäytymistarpeet mitä tulee tarkoituksenmukaiseen vapauteen liikua ja eläinten hyvinvointiin). Eläinten on voitava helposti päästä ruokinta- ja vedensaantipaikoille. Rakennuksen eristyksen, lämmityksen ja ilmanvaihdon avulla on varmistettava, että ilmankierto, pölytaso, lämpötila, suhteellinen ilmankosteus ja kaasupitoisuus pysyvät tasoilla, joista ei ole haittaa eläimille. Rakennuksessa on oltava runsaasti luonnollista ilmanvaihtoa ja valoa.

8.1.2 Vapaille liikkuma-aloilla, ulkojaloittelualueilla ja ulkotarhoissa eläimillä on tarvittaessa oltava paikallisiin sääolosuhteisiin ja kyseiseen rotuun nähden riittävä suojasateelta, tuulelta, auringolta ja liian korkeilta tai alhaisilta lämpötiloilta.

8.2 Eläintiheydet ja ylilaiduntamisen välttäminen

8.2.1 Eläimille ei vaadita eläinsuojia alueilla, joilla on sopivat ilmasto-olosuhteet eläinten ulkokasvatukseen.

8.2.2 Rakennuksissa eläintiheys on järjestettävä ottaen huomioon eläinten mukavuus ja hyvinvointi, jotka ovat riippuvaisia erityisesti eläinten lajista, rodusta ja iästä. Sitä määriteltäessä on otettava huomioon myös eläinten käyttäytymistarpeet, jotka riippuvat erityisesti kasvatuserän koosta ja eläinten sukupuolesta. Parhaan mahdollisen eläintiheyden tarkoituksena on eläinten hyvinvoinnin turvaaminen varaamalla niiden käyttöön riittävästi tilaa seisoa luonnollisessa asennossa, asettua helposti makuulle, kääntyä ympäri, ruokota itseään, asettua kaikkiin luonnollisiin asentoihin ja tehdä kaikkia luonnollisia liikkeitä, kuten venyttely ja siipien räpyttely.

8.2.3 Sisäkasvatustilojen ja ulkojaloittelualueiden vähimmäispinta-alat sekä muut eri lajien ja luokkien kasvatukseen liittyvät erityispiirteet vahvistetaan liitteessä VIII.

8.2.4 Laitumella, muilla nurmilla, nummilla tai kanervakankailla, kosteikkoalueilla ja muissa luonnollisissa tai osittain luonnollisissa elinympäristöissä pidettävän karjan osalta eläintiheyden on ulkona oltava riittävän alhainen, jotta estetään maaperän tallautuminen ja kasvillisuuden liiallinen kuluminen.

8.2.5 Eläinsuojat, karsinat, laitteet ja välineet on puhdistettava ja desinfioitava asianmukaisesti ristitartuntojen ja tauteja kantavien organismien muodostumisen ehkäisemiseksi. Ainoastaan liitteessä II olevassa E osassa lueteltuja tuotteita voidaan käyttää eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettävien laitteiden puhdistuksessa ja desinfioimisessa. Ulos-teet, virtsa ja tähteeksi jäänyt tai haaskaantunut rehu on poistettava riittävän usein hajujen muodostumisen ja hyönteisten tai jyrsijöiden houkuttamisen välttämiseksi. Ainoastaan liitteessä II olevassa B osan 2 jaksossa lueteltuja tuotteita voidaan käyttää hyönteisten ja muiden tuholaisien poistamisessa eläinsuojista ja eläinten pidossa käytettävistä laitteista.

8.3 Nisäkkäät

8.3.1 Jollei edellä 5.3 kohdasta muuta johdu, kaikilla nisäkkäillä on oltava mahdollisuus päästä laitumelle tai ulkojaloittelualueelle tai ulkotarhaan, joka voi olla osittain katettu, ja niiden on voitava käyttää kyseisiä alueita aina, kun se on eläimen fyysisen tilan, sääolosuhteiden tai maaperän tilan puolesta mahdollista, jollei ole olemassa eläinten terveyteen liittyviä erityisiä ongelmia koskevia yhteisön tai kansallisen tason vaatimuksia, joiden perusteella tämä on mahdotonta. Kasvinsyöjien on päästävä laitumelle aina, kun olosuhteet sen sallivat.

8.3.2 Jos kasvinsyöjillä on pääsy laitumelle laidunkaudella ja jos talvella käytössä olevat kasvatustilat mahdollistavat eläinten vapaan liikkumisen, voidaan talvikuukausien osalta luopua ulkojaloittelualueiden tai ulkotarhojen vaatimuksesta.

▼ M15

- 8.3.3 Sen estämättä, mitä 8.3.1 kohdan viimeisessä virkkeessä säädetään, yli vuoden ikäisten sonnien on päästävä laitumelle tai ulkojaloittelualueelle tai ulkotarhaan.
- 8.3.4 Edellä 8.3.1 kohdasta poiketen lihantuotantoon tarkoitettuja nautoja, sikoja ja lampaita voidaan loppulihotusvaiheessa pitää sisätiloissa sillä edellytyksellä, että sisälläpitojakso on pituudeltaan enintään 1/5 niiden elinajasta ja kaikissa tapauksissa korkeintaan kolmen kuukauden ajan.
- 8.3.5 Eläinsuojissa lattioiden on oltava sileitä muttei liukkaita. Vähintään puolet kokonaislattiapinta-alasta on oltava kiinteää lattiaa, joka ei muodostu raoista tai ritilöistä.
- 8.3.6 Eläinsuojissa on oltava mukava, puhdas ja kuiva makuu-/lepoalue, joka on kooltaan riittävän suuri ja rakenteeltaan kiinteä, ei rakopohjainen. Lepoalueella on oltava tilava ja kuiva makuupaikka, joka on kuivitettu. Kuivikkeen on oltava olkea tai muuta soveltuvaa luonnonmateriaalia. Kuivikkeiden parantamiseksi ja niiden lisänä voidaan käyttää kaikkia liitteessä II olevan A osan mukaisesti luonnonmukaisessa viljelyssä lannoitteina käytettäviksi sallittavia kivennäisvalmisteita.
- 8.3.7 Kaikilla vasikoiden kasvatusta harjoittavilla tiloilla on 24 päivän elokuuta 2000 jälkeen poikkeuksetta noudatettava vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista annettua neuvoston direktiiviä 91/629/ETY⁽¹⁾. Vasikoiden kasvattaminen yksittäiskarsinoissa on kiellettyä siitä lähtien kun ne ovat yhden viikon ikäisiä.
- 8.3.8 Kaikilla sikojen kasvatusta harjoittavilla tiloilla on 24 päivän elokuuta 2000 jälkeen noudatettava sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista annettua neuvoston direktiiviä 91/630/ETY⁽²⁾. Emakot on kuitenkin pidettävä ryhmissä lukuun ottamatta tiineysajan loppuvaihetta ja imetysvaihetta. Porsaita ei saa pitää päällekkäin olevissa karsinoissa tai häkeissä. Eläinten on voitava ulostaa ja tonkia jaloittelualueilla. Tonkimisen mahdollistamiseksi voidaan käyttää erilaisia alustoja.
- 8.4 *Siipikarja*
- 8.4.1 Siipikarja on kasvatettava lattiaolosuhteissa, eikä siipikarjaa saa pitää häkeissä.
- 8.4.2 Vesikanalinnuilla on oltava pääsy puroon, lammikkoon tai järveen aina, kun sääolosuhteet sen sallivat, jotta otettaisiin huomioon eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset tai hygieeniset olosuhteet.
- 8.4.3 Kaikkien siipikarjalle tarkoitettujen rakennusten on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:
- Vähintään 1/3 lattiapinta-alasta on oltava kiinteää lattiaa, joka ei muodostu raoista tai ritilöistä, ja sen on oltava peitetty olkien, puulastujen, hiekan tai turpeen kaltaisella kuivikkeella.
 - Muniville kanoille tarkoitetuissa siipikarjarakennuksissa riittävän suurta osaa kanojen käytössä olevasta lattiapinta-alasta on voitava käyttää lintujen ulosteiden keräämiseen.
 - Niissä on oltava orsia, jotka on mitoiltaan ja lukumäärältään mukautettu kasvatuserän suuruuteen ja lintujen kokoon liitteen VIII mukaisesti.
 - Niissä on oltava siipikarjan kokoon nähden soveltuvat ulosmeno- ja sisääntuloluukut, joiden yhteenlaskettu pituus on vähintään neljä metriä siipikarjan käytössä olevan rakennuksen sataa pinta-alaneliometriä kohden.
 - Kussakin siipikarjarakennuksessa saa olla enintään
 - 4 800 kananpoikaa,
 - 3 000 munivaa kanaa,
 - 5 200 helmikanaa,
 - 4 000 naaraspuolista myskisorsaa tai Pekingin ankkaa taikka 3 200 urospuolista myskisorsaa tai Pekingin ankkaa tai muita ankoja,
 - 2 500 salvukukkoa, hanhea tai kalkkunaa.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 11.12.1991, s. 28, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/2/EY (EYVL L 25, 28.1.1997, s. 24).

⁽²⁾ EYVL L 340, 11.12.1991, s. 33.

▼ **M15**

— Lihasiipikarjalle tarkoitetuissa siipikarjarakennuksissa kokonaiskäyttöpinta-ala ei saa yksittäisessä tuotantoyksikössä ylittää 1 600 neliometriä.

- 8.4.4 Munivien kanojen osalta päivänvalo voidaan täydentää keinovalaistuksella enintään 16 tunnin pituisen valoisan ajan varmistamiseksi päivittäin siten, että yön yhtäjaksoinen lepoaika, jolloin ei käytetä keinovalaistusta, on vähintään kahdeksan tuntia.
- 8.4.5 Siipikarjan on päästävä ulkotarhaan aina, kun sääolosuhteet sen sallivat ja aina kun mahdollista, sen on oltava vähintään 1/3:aa siipikarjan elinajasta. Ulkotilojen on oltava pääosin kasvuston peitossa, niissä on oltava suojaavat tilat ja eläimillä on oltava niissä vaivaton pääsy riittävälle määrälle juottoaikoja ja ruokinta-astioita.
- 8.4.6 Terveystyistä rakennuksia on pidettävä tyhjiillään jokaisen kasvatetun siipikarjaerän jälkeen. Tänä aikana rakennus laitteinen on puhdistettava ja desinfioitava. Ulkotarhat on niin ikään pidettävä tyhjiillään kunkin kasvatetun siipikarjaerän jälkeen kasvuston takaisinkasvun mahdollistamiseksi ja terveystyistä. Jäsenvaltioiden on asetettava aika, jonka ajan ulkotilat on pidettävä tyhjiillään, ja niiden on annettava päätöksensä tiedoksi komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Näitä vaatimuksia ei kuitenkaan sovelleta vähäisiin siipikarjamääriin, joita ei pidetä ulkotarhassa ja jotka voivat liikkua vapaasti koko päivän ajan.

▼ **M38**

- 8.4.7 Sen estämättä, mitä 8.4.2 ja 8.4.5 kohdassa säädetään, siipikarja voidaan pitää sisätiloissa, jos kansanterveyden tai eläinten terveyden suojelemiseksi yhteisön lainsäädännön perusteella asetettavat rajoitukset, eläinlääkinnälliset rajoitukset mukaan luettuina, estävät siipikarjan päästämisen ulkotarhoihin tai rajoittavat sitä.

Jos siipikarja pidetään sisätiloissa, sen saatavilla on oltava pysyvästi riittävä määrä karkearehua ja soveltuvat materiaalit siipikarjan etologisten tarpeiden tyydyttämiseksi.

Komissio tarkastelee tämän kohdan soveltamista erityisesti eläinten terveyttä koskevien vaatimusten osalta 15 päivään lokakuuta 2006 mennessä.

▼ **M15**

- 8.5 *Eläinsuojia koskeva yleinen poikkeus*
- 8.5.1 Edellä 8.3.1, 8.4.2, 8.4.3 ja 8.4.5 kohdassa esitetyistä vaatimuksista ja liitteessä VIII vahvistetuista eläintiheyksistä poiketen jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia poikkeamisen mainituissa kohdissa ja liitteessä VIII esitetyistä vaatimuksista 31 päivänä joulukuuta 2010 päättyvän siirtymäkauden ajaksi. Poikkeusta voidaan soveltaa ainoastaan eläimiä kasvattavien tilojen sellaisiin olemassa oleviin rakennuksiin, jotka on rakennettu ennen 24 päivää elokuuta 1999 ja sikäli kuin eläinsuojat ovat ennen kyseistä päivää luonnonmukaisessa eläintuotannossa voimassa olevien kansallisten luonnonmukaisesta eläintuotantoa koskevien sääntöjen tai niiden puuttuessa jäsenvaltioissa hyväksytyjen tai tunnustettujen yksityisten tuotantoehtojen mukaisia.
- 8.5.2 Poikkeusta hyödyntävien toimijoiden on esitettävä tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle suunnitelma toimenpiteistä, joiden avulla varmistetaan poikkeuksen päätyessä yhdenmukaisuus tämän asetuksen kanssa.
- 8.5.3 Komissio esittää ennen 31 päivää joulukuuta 2006 kertomuksen 8.5.1 kohdan säännösten täytäntöönpanosta.

C. MEHILÄISHOITO JA MEHILÄISHOIDON TUOTTEET

1. **Yleiset periaatteet**

- 1.1 Mehiläishoito edistää merkittävästi ympäristösuojelua sekä maa- ja metsätaloustuotantoa mehiläispölytyksen vuoksi.
- 1.2 Mehiläishoidon tuotteiden luonnonmukaisiksi kvalifointi riippuu läheisesti sekä pesien käsittelytavoista että ympäristön laadusta. Kyseinen kvalifointi riippuu myös mehiläishoidon tuotteiden linkeamiseen, käsittelyyn ja varastointiin liittyvistä olosuhteista.
- 1.3 Jos toimijalla on samalla alueella useita mehiläishoitoyksiköitä, on kaikkien yksiköiden oltava tämän asetuksen vaatimusten mukaisia. Tästä periaatteesta poiketen toimijalla voi olla yksiköitä, jotka eivät

▼ **M15**

ole tämän asetuksen mukaisia, edellyttäen, että kaikki tämän asetuksen vaatimukset on täytetty lukuun ottamatta 4.2 kohdassa olevia mehiläistarhojen sijaintia koskevia säännöksiä. Tällöin tuotetta ei voida myydä luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavin merkinnöin.

2. Siirtymävaihe

- 2.1 Mehiläishoidon tuotteet voidaan myydä liittäen niihin maininta luonnonmukaisesta tuotantotavasta ainoastaan, jos tämän asetuksen mukaisia säännöksiä on noudatettu vähintään vuoden ajan. Siirtymävaiheessa vaha on korvattava 8.3 kohdassa esitettyjä vaatimuksia noudattaen.

3. Mehiläisten alkuperä

- 3.1 Rotujen valinnassa on otettava huomioon eläinten kyky sopeutua paikallisiin olosuhteisiin, niiden elinvoimaisuus ja kyky vastustaa tauteja. *Apis mellifera* eurooppalaisten rotujen ja niiden paikallisten ekotyypien käyttöä on suosittava.
- 3.2 Mehiläistarhat on muodostettava yhteiskuntia jakamalla tai hankkimalla parvia tai pesiä tämän asetuksen säännösten mukaisista yksiköistä.
- 3.3 Ensimmäisenä poikkeuksena, joka edellyttää tarkastusviranomaisen tai -laitoksen ennakkohyväksyntää, tuotantoyksikössä, joka ei ole tämän asetuksen säännösten mukainen, voidaan siirtyä luonnonmukaiseen tuotantotapaan.
- 3.4 Toisena poikkeuksena, noudattaen siirtymävaiheen sääntöjä, mehiläisparvia voidaan hankkia mehiläistarhoista, jotka eivät tuota tämän asetuksen mukaisesti 24 päivänä elokuuta 2002 päättyvän siirtymäkauden ajan.
- 3.5 Kolmantena poikkeuksena, noudattaen siirtymävaiheen sääntöjä, valvontaviranomainen tai -laitos voi antaa luvan mehiläistarhojen uudelleen muodostamiseen, jos tämän asetuksen mukaisia mehiläistarhoja ei ole saatavilla ja eläinten kuolleisuus on korkea terveydellisistä tai katastrofaalisista olosuhteista johtuen.
- 3.6 Neljäntenä poikkeuksena mehiläistarhojen uudistamista varten luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön voidaan liittää vuosittain 10 prosenttia sellaisia kuningattaria ja mehiläisparvia, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia, edellyttäen, että kuningattaret ja mehiläisparvet sijoitetaan pesiin, joiden hunajakakut tai vahapohjukkeet ovat peräisin luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä. Tässä tapauksessa siirtymävaihetta ei sovelleta.

4. Mehiläistarhojen sijainti

- 4.1 Jäsenvaltiot voivat nimetä alueita tai vyöhykkeitä, joilla tämän asetuksen mukaista mehiläishoitoa ei ole mahdollista harjoittaa. Mehiläistenhoitajan on toimitettava tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle asianmukaista mittakaavaa käyttäen kartalle tehty selvitys pesien sijoituspaikoista liitteessä III olevan A.1 osan 2 jakson ensimmäisen luettelamakohdan mukaisesti. Jos tällaisia alueita ei ole nimetty, mehiläistenhoitajan on toimitettava tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle asianmukaiset analyysit ja todisteet sekä tarvittaessa asianmukaiset arvioinnit siitä, että hänen yhteiskuntiansa käytettävissä olevat alueet ovat tässä asetuksessa vaadittujen edellytysten mukaisia.
- 4.2 Mehiläistarhojen on sijaittava siten, että
- a) mehiläisillä on riittävästi luonnollisia mesi-, mesikaste- ja siitepöylähteitä ja mahdollisuus saada vettä.
 - b) kolmen kilometrin säteellä tarhan sijaintipaikasta mesi- ja siitepöylähteet ovat pääasiassa tämän asetuksen 6 artiklan ja liitteen I vaatimusten mukaisesti luonnonmukaisesti tuotettuja kasveja ja/tai luonnonvaraisia kasveja sekä kasveja, joita tämän asetuksen säännökset eivät koske, mutta jotka on käsitelty menetelmin, joiden ympäristövaikutus on vähäinen, kuten asetuksen (ETY) N:o 2078/92 ⁽¹⁾ nojalla kehitetyissä ohjelmissa kuvatut menetelmät, jotka eivät voi merkittävästi vaikuttaa mehiläishoidon luonnonmukaiseksi kvalifointiin.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2772/95 (EYVL L 288, 1.12.1995, s. 35).

▼ **M15**

- c) se on riittävän kaukana kaikista muista kuin maatalouden tuotanto-
lähteistä, jotka saattavat aiheuttaa saastumista, kuten asutuskeskuk-
sista, moottoriteistä, teollisuusalueista, kaatopaikoista, jätteenpoltto-
laitoksista. Tarkastusviranomaisten tai -laitosten on toteutettava toi-
menpiteet sen varmistamiseksi, että tämä vaatimus täyttyy.

Tämän kohdan vaatimuksia ei sovelleta alueisiin, joissa ei ole kukintaa
tai kun pesät ovat lepotilassa.

5. Ruokinta

- 5.1 Tuotantokauden lopussa pesiin on jätettävä riittävän suuret hunaja- ja
siitepölyvarastot, jotta mehiläiset selviävät talvehtimisesta.
- 5.2 Yhteiskuntien keinoruokinta on sallittua, jos pesien eloonjääminen on
äärimmäisten ilmasto-olosuhteiden vuoksi vaarassa. Lisäruokintana on
käytettävä luonnonmukaisesti tuotettua hunajaa, joka on mieluiten per-
äisin samasta luonnonmukaisesta tuotantoyksiköstä.
- 5.3 Ensimmäisenä poikkeuksena 5.2 kohtaan jäsenvaltioiden toimivaltaiset
viranomaiset voivat sallia lisäruokinnassa luonnonmukaisesti tuotetun
sokerisiirapin tai sokerimelassin käytön luonnonmukaisesti tuotetun
hunajan tilalla erityisesti hunajan kristallisoitumista aiheuttavien ilmas-
tollisten olosuhteiden sitä vaatiessa.
- 5.4 Toisena poikkeuksena tarkastusviranomaisen tai -laitos voi sallia lisä-
ruokinnassa tämän asetuksen piiriin kuulumattoman sokerisiirapin, so-
kerimelassin ja hunajan käytön 24 päivänä elokuuta 2002 päättyvän
siirtymäkauden ajan.
- 5.5 Mehiläistarhoja koskevaan rekisteriin on merkittävä seuraavat tiedot
lisäruokinnan käytöstä: tuotetyyppi, päivämäärät, määrät ja pesät, joissa
sitä on käytetty.
- 5.6 Muita kuin 5.1-5.4 kohdassa mainittuja tuotteita ei voi käyttää tämän
asetuksen mukaisessa mehiläishoidossa.
- 5.7 Lisäruokintaa voidaan käyttää ainoastaan viimeisen hunajasadon jäl-
keen, ja se on lopetettava kaksi viikkoa ennen seuraavaan mesi- tai
mesikastekauden alkamista.

6. Tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnälliset hoidot

- 6.1 Mehiläishoidossa tautien ennaltaehkäisy on perustuttava seuraaviin
periaatteisiin:
- a) Valitaan sopivia kestäviä rotuja.
- b) Sovelletaan tiettyjä sellaisia käytäntöjä, jotka lisäävät kykyä vastus-
taa sairauksia ja ehkäisevät tulehduksia: kuningatarmehiläisten sään-
nöllinen uusiminen, pesien järjestelmällinen tarkastaminen tervey-
songelmien havaitsemiseksi, pesän kuhnurisikiöiden seuranta, mate-
riaalien ja laitteiden desinfiointi säännöllisin väliajoin, saastuneiden
materiaalien tai lähteiden tuhoaminen, mehiläisvahan säännöl-
linen uusiminen ja pesien riittävät siitepöly- ja hunajavarastot.
- 6.2 Jos yhteiskunnat kaikista edellä mainituista ennaltaehkäisevistä toimen-
piteistä huolimatta sairastuvat tai saavat loistartunnan, on ne hoidettava
välittömästi ja tarvittaessa siirrettävä eristettyihin mehiläistarhoihin.
- 6.3 Tämän asetuksen mukaisessa mehiläishoidossa eläinlääkkeiden käy-
tössä on noudatettava seuraavia periaatteita:
- a) Niitä voidaan käyttää siinä määrin kuin vastaava käyttö on sallittu
jäsenvaltiossa asiaa koskevien yhteisön säännösten tai yhteisön lain-
säännön mukaisten kansallisten säännösten mukaisesti.
- b) Kemiallisilla synteeseillä valmistettujen allopaattisten tuotteiden si-
jaan on suositettava ensisijaisesti fyto- ja homeopaattisten ja homeopaattisten
tuotteiden käyttöä sillä edellytyksellä, että ne vaikuttavat tehokkaasti
siihen tautiin, jonka hoitoon ne tarkoitettu.
- c) Jos edellä mainittujen tuotteiden käyttö osoittautuu tehottomaksi tai
on todennäköistä, että se on tehotonta sellaisen taudin tai loistartun-
nan hävittämisessä, joka on vaarassa tuhota yhteiskunnat, ke-
miallisilla synteeseillä valmistettuja allopaattisia lääkevalmisteita
voidaan käyttää eläinlääkärin tai jäsenvaltion valtuuttamien muiden
henkilöiden vastuulla, sanotun kuitenkin rajoittamatta edellä a ja b
alakohdassa esitettyjen periaatteiden noudattamista.

▼ **M15**

- d) Kemiallisilla synteeseillä valmistettujen allopaattisten lääkevalmisteiden käyttö ennaltaehkäisevään hoitoon on kielletty.
- e) Muurahais-, maito-, etikka- ja oksaalihappoa sekä seuraavia aineita voidaan käyttää *Varroa jacobsoni* -punkin hävittämistapauksissa: mentoli, tymoli, eukalyptoli tai kamferi, sanotun kuitenkin rajoittamatta edellä a alakohdassa esitetyn periaatteen noudattamista.
- 6.4 Edellä mainittujen periaatteiden lisäksi sallitaan sellaiset eläinlääkinnälliset hoidot tai pesään tai kennoihin jne. kohdistuvat hoidot, jotka ovat kansallisen tai yhteisön lainsäädännön mukaan pakollisia.
- 6.5 Jos hoidossa käytetään kemiallisilla synteeseillä valmistettuja allopaattisia valmisteita, hoitoa saavat yhteiskunnat on hoidon ajaksi sijoitettava eristettyihin mehiläistarhoihin ja kaikki vahat on korvattava tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisella vahalla. Tämän jälkeen kyseisiin yhteiskuntiin sovelletaan yhden vuoden siirtymävaihetta.
- 6.6 Edellisessä kohdassa esitettyjä vaatimuksia ei sovelleta 6.3 kohdan e alakohdassa mainittuihin tuotteisiin.
- 6.7 Jos on käytettävä eläinlääkkeitä, valmistetyyppi on selvästi mainittava (myös maininta vaikuttavista lääkeaineosista) samoin kuin diagnoosiin liittyvät yksityiskohdat, annostukset ja antotapa, hoidon kesto ja lainmukainen varoaika ennen tuotteiden saattamista kulutukseen. Kyseiset tiedot on ilmoitettava tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle ennen kuin tuotteita voidaan pitää kaupan luonnonomukaisesti tuotettuina.
- 7. Mehiläishoitotoimenpiteet ja tunnistaminen**
- 7.1 Mehiläisten tuhoaminen kennoihin mehiläishoidon tuotteita kerätessä on kielletty.
- 7.2 Silpominen, esimerkiksi mehiläiskuningatarten siipien typistäminen, on kielletty.
- 7.3 Kuningatar voidaan korvata uudella tappamalla vanha kuningatar.
- 7.4 Koirassikiöiden tuhoaminen on sallittu ainoastaan *Varroa jacobsoni* -punkin hävittämiseksi.
- 7.5 Kemiallisten synteettisten karkotteiden käyttö hunajaa kerätessä on kielletty.
- 7.6 Mehiläistarhan sijaintipaikasta ja pesien tunnistemerkinnoista on pidettävä kirjaa. Tarhojen siirrosta on ilmoitettava tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle tarkastusviranomaisen tai -laitoksen kanssa sovittavassa määräajassa.
- 7.7 Erityisesti on varmistettava mehiläishoidon tuotteiden keruun, käsittelyn ja varastoinnin asianmukaisuus. Kaikista näiden vaatimusten täyttämiseen liittyvistä toimenpiteistä on pidettävä kirjaa.
- 7.8 Tiedot pesäosastojen poistamisesta ja hunajan keräämistoimista on merkittävä mehiläistarhasta pidettävään kirjaan.
- 8. Mehiläishoidossa käytettyjen pesien ja materiaalien ominaisuudet**
- 8.1 Mehiläispesät on valmistettava pääosin luonnollisista materiaaleista, jotka eivät aiheuta ympäristölle tai mehiläishoidon tuotteille saastumisvaaraa.
- 8.2 6.3 kohdan e alakohdassa mainittuja tuotteita lukuun ottamatta pesissä voidaan käyttää ainoastaan luonnollisia aineita kuten kittivahaa, vahaa ja kasviöljyjä.
- 8.3 Uusiin pohjukkeisiin tarvittavan mehiläisvahan on oltava peräisin luonnonomukaisista tuotantoyksiköistä. Tarkastusviranomainen tai -laitos voi poikkeuksellisesti antaa luvan sellaisen mehiläisvahan käyttöön, joka ei ole peräisin kyseisenlaisesta yksiköstä erityisesti uusissa tuotantolaitoksissa tai siirtymävaiheen aikana, jollei luonnonomukaisesti tuotettua mehiläisvahaa ole markkinoilla saatavissa ja edellyttäen, että vaha on kuorimavahaa.
- 8.4 Sikiöitä sisältävien hunajakakkujen käyttö on kielletty hunajan keruussa.
- 8.5 Materiaalien suojaamiseksi (kehät, mehiläispesät ja kakusto) erityisesti tuholaissilta saa käyttää ainoastaan liitteessä II olevassa B osan jaksossa 2 lueteltuja asianmukaisia valmisteita.

▼ **M15**

- 8.6 Fysikaalinen käsittely esimerkiksi höyryllä tai avotulella on sallittu.
- 8.7 Mehiläishoidossa käytettävien materiaalien, rakennusten, laitteiden, välineiden tai tuotteiden puhdistamiseen ja desinfiointiin saa käyttää ainoastaan liitteessä II olevassa E osassa lueteltuja asianmukaisia aineita.

▼ **M7***LIITE II***A Osa**▼ **M12****Lannoitteet ja maanparannusaineet**▼ **M17**

Kaikkia tuotteita koskevat yleiset edellytykset:

- käyttö ainoastaan liitteen I säännösten mukaisesti,
- käyttö siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotetta käytetään, yleisessä maataloudessa sovellettavan kyseisten tuotteiden markkinoille saattamista ja käyttöä koskevan lainsäädännön mukaisesti.

▼ **M7**

Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
Yhdistelmätuotteet tai tuotteet, jotka sisältävät yksinomaan jäljempänä olevassa luettelossa mainittuja aineita:	
— Lanta	Eläinten ulosteiden ja kasviaineen (kuivikkeet) sekoituksesta koostuva tuote Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötartve Eläinlajit ilmoitettava Yksinomaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91 ⁽¹⁾ , sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3669/93 ⁽²⁾ , 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua laajaperäisestä karjankasvatuksesta tuleva
— Kuivattu lanta ja siipikarjan dehydratoitu lanta	Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötartve Eläinlajit ilmoitettava Yksinomaan asetuksen (ETY) N:o 2328/91 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua laajaperäisestä karjankasvatuksesta tuleva
— Eläinten kiinteän ulosteen komposti, mukaan lukien siipikarjan lanta ja kompostoitu lanta	Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötartve Eläinlajit ilmoitettava Teollisesta eläinten kasvatuksesta tulevat kiellettyjä
— Eläinten nestemäinen uloste (lietelanta, virtsa...)	Käyttö valvotun fermentoinnin ja/tai asianmukaisen laimennuksen jälkeen Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötartve Eläinlajit ilmoitettava Teollisesta eläinten kasvatuksesta tulevat kiellettyjä
— Kompostoitu tai fermentoitu kotitalousjäte	Syntypaikalla erotellusta kotitalousjätteestä, joka on kompostoitu tai anaerobisesti fermentoitu biokaasun tuottamiseksi, saatu tuote Ainoastaan kasvi- ja eläinperäinen kotitalousjäte Ainoastaan, jos tuotettu jäsenvaltion hyväksymässä suljetussa ja valvotussa keräysjärjestelmässä Kuiva-aineen enimmäispitoisuudet milligrammoina kilogrammaa kohti: kadmium: 0,7; kupari: 70; nikkeli: 25; lyijy: 45; sinkki: 200; elohopea 0,4; kromi (kokonaismäärä): 70; kromi (VI): 0 ⁽³⁾ Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötartve

▼ **M20**

▼ **M20**

Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
▼ M7	
— Turve	Käyttö rajattu puutarhatalouteen (kauppapuutarhat, kukkaviljely, puiden kasvatus, taimitarhat)
▼ M12	
Savimineraalit (perliitti, vermikuliitti jne.).	
▼ M7	
— Sienten kasvatuksessa käytetyt kompostit	Kasvualustan alkuperäisen koostumuksen on rajoitettava tässä luettelossa esiintyviin tuotteisiin
— Matojen (matokomposti) ja hyönteisten ulosteet	
— Guano	Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve
▼ M20	
— Sekakomposti kasviaineksista tai fermentoitu kasviainesten seos	Sellaisten kasviainesten seoksesta, jotka on kompostoitu tai anaerobisesti fermentoitu biokaasun tuottamiseksi, saatu tuote Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve
▼ M7	
— Seuraavat eläinperäiset tuotteet ja sivutuotteet:	Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve
— Verijauho — Sarveislujajauho — Sarveisjauho — Luujauho tai degelatoitu luujauho	
▶ M17 ◀	
— Kalajauho — Lihajauho — Höyhenjauho — Villa	
— Turkki — Karvat — Maitotuotteet	▶ M12 Kromin (VI) enimmäispitoisuus: 0 ⁽³⁾ mg/kg kuiva-ainetta ◀
— Lannoitteina käytetyt kasviperäiset orgaaniset tuotteet ja sivutuotteet (esimerkiksi: öljykkujauho, kaakaopavun kuoret, mallasidut...)	
▼ M12	
— Merilevä ja merilevätuotteet	Jos ne saadaan suoraan: (i) fysikaalisissa prosesseissa, joihin sisältyy kuivaus, jäädytys ja jauhaminen (ii) uuttamalla veden tai nestemäisen hapon ja/ tai alkaalisen liuoksen kanssa (iii) käymisellä Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve

▼ **M12**

Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
▼ M7	
— Sahanpuru ja lastut	Puu, jota ei kaatamisen jälkeen ole käsitelty kemiallisesti
— Kompostoitu kuorike	Puu, jota ei kaatamisen jälkeen ole käsitelty kemiallisesti
— Puun tuhka	Puusta, jota ei kaatamisen jälkeen ole käsitelty kemiallisesti
— Luonnonfosfaatti	Neuvoston direktiivissä 76/116/ETY (*), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 89/284/ETY (**), määritelty tuote Kadmiumpitoisuus enintään 90 mg/kg P ₂ O ₅ :tä
— Alumiinipitoinen kalsiumfosfaatti	Direktiivissä 76/116/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 89/284/ETY, määritelty tuote Kadmiumpitoisuus enintään 90 mg/kg P ₂ O ₅ :tä Käyttö rajattu emäksiseen maaperään (ph 7,5)
— ► M20 Kuona ◀	Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötärve
— Käsittelemättömät kalsiumsuolat (esimerkiksi: kainiitti, sylviini...)	Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötärve
▼ M17	
— Magnesiumsuolaa mahdollisesti sisältävä kalsiumsulfaatti	Raa'asta kalsiumsuolasta fyysisesti uuttamalla saatu tuote, joka sisältää mahdollisesti myös magnesiumsuolaa Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötärve
▼ M7	
— Tislausjäte ja sen uutteen	Lukuun ottamatta ammoniumtisleitä
— Luonnon kalsiumkarbonaatti (esimerkiksi: liitu, merkele, jauhettu kalkkimineraali, kalkkipitoinen leväjauho (maerl), fosfaattikalkki)	
— Luonnon kalsium- ja magnesiumkarbonaatti (esimerkiksi: magnesiumliitu, jauhettu dolomiitti kalkki)	
— Magnesiumsulfaatti (esimerkiksi: kiseriitti)	Yksinomaan luonnosta peräisin oleva Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötärve
— Kalsiumkloridiliuos	Omenapuulle lehtilannoitteena havaitun kalsiumin puutoksen vuoksi Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötärve
— Kalsiumsulfaatti (kipsi)	Neuvoston direktiivissä 76/116/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 89/284/ETY, määritelty tuote Yksinomaan luonnosta peräisin oleva
▼ M20	
— Sokerintuotannosta saatu liejukalkki	Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötärve

▼ **M20**

Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
▼ M33	
— Vakuumisulatuotannosta saatu liejukalkki	Sivutuote vakuumisulatuotannosta, joka hyödyntää vuorilla esiintyvää suolavettä Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve
▼ M7	
— Rikki	Neuvoston direktiivissä 76/116/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 89/284/ETY, määritelty tuote Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve
— Hivenaineet	Direktiivissä 89/530/ETY ⁽⁶⁾ olevat aineet Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve
— Natriumkloridi	Yksinomaan vuorisuola Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve
— Kivijauho	

(1) EYVL N:o L 218, 6.8.1991, s. 1

(2) EYVL N:o L 338, 31.12.1993, s. 26

► **M12** ⁽³⁾ Määrittelyraja. ◀

(4) EYVL N:o L 24, 30.1.1976, s. 21

(5) EYVL N:o L 111, 22.4.1989, s. 34

(6) EYVL N:o L 281, 30.9.1989, s. 116

▼ **M15**

B. TORJUNTA-AINEET

1. Kasvinsuojeluaineet

▼ **M12**

Yleiset edellytykset, joita sovelletaan kaikkiin seuraavista tehoaineista koostuviin tai niitä sisältäviin tuotteisiin:

— käyttö ainoastaan liitteen I määräysten mukaisesti

— käyttö ainoastaan voimassa olevan torjunta-aineita koskevan lainsäädännön erityisten säännösten ja määräysten mukaisesti jäsenvaltiossa, jossa tuotetta käytetään (mikäli aiheellista (*)).

I. Kasvi- tai eläinperäiset aineet

▼ **M17**

Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
<i>Azadirachta indica</i> -lajista (neempuu) uutamalla saatu atsadiraktiini	Tuhohyönteisten torjunta-aine Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve
(*) Mehiläisvaha	Leikkaushaavojen käsittelyaine
Gelatiini	Tuhoeläinten torjunta-aine
(*) Hydrolysoituneet proteiinit	Houkuttimena Käyttö ainoastaan hyväksytyinä yhdistelminä muiden tässä liitteessä II olevassa B osassa lueteltujen asianmukaisten tuotteiden kanssa

(*) Tietyissä jäsenvaltioissa tähdellä (*) merkityjä tuotteita ei pidetä kasvinsuojeluaineina eikä niihin sovelleta torjunta-aineita koskevaa lainsäädäntöä.

▼ **M12**

Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
Lesitiini	Sienitautien torjunta-aine
<i>Nicotiana tabacum</i> -lajista tehty uutis (vesiliuos)	Tuhoeläinten torjunta-aine, ainoastaan kirvoja vastaan subtrooppisilla hedelmäpuilla (esim. appelsiini ja sitruuna) ja trooppisilla lajeilla (esim. banaanit); voidaan käyttää ainoastaan kasvukauden alussa Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve Voidaan käyttää ainoastaan 31 päivään maaliskuuta 2002 asti
Kasviöljyt (mm. minttuöljy, mäntyöljy, kuminaöljy)	Hyönteisten, punkkien ja sienitautien torjunta-aine ja itämisen estoaine
<i>Chrysanthemum cinerariaefolium</i> -lajista uutetut pyretriinit	Hyönteisten torjunta-aine Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve
<i>Quassia amara</i> -lajista uutettu kvassia	Tuhoeläinten torjunta-aine, karkote
<i>Derris elliptica</i> -, <i>Lonchocarpus</i> - tai <i>Cubéja Terphrosia</i> -lajeista uutettu rotenoni	Tuhoeläinten torjunta-aine Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve

(*) Tietyissä jäsenvaltioissa tähdellä (*) merkityjä tuotteita ei pidetä kasvinsuojeluaineina eikä niihin sovelleta torjunta-aineita koskevaa lainsäädäntöä.

▼ **M20**▼ **M12**II. **Tuhoeläinten biologiseen torjuntaan käytetyt mikro-organismit**

Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
Mikro-organismit (bakteerit, virukset ja sienet) esim. <i>Bacillus thuringensis</i> , <i>Granulosis virus</i> jne.	Ainoastaan tuotteet, joita ei ole neuvoston direktiivin 90/220/ETY (1) mukaisesti geneettisesti muunnettu

(1) EYVL N:o L 117, 8.5.1990, s. 15.

III. **Ainoastaan pyydyksissä ja/tai haihduttimissa käytettävät aineet**

Yleiset edellytykset:

- pyydysten ja/tai haihduttimien on estettävä aineiden pääsy ympäristöön ja aineiden kosketus viljeltävien kasvien kanssa
- pyydykset on kerättävä käytön jälkeen ja hävitettävä turvallisesti

Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
(*) Diammoniumfosfaatti	Houkuttimena ainoastaan pyydyksissä
Metaldehydi	Nilviäisten torjunta-aine Käytettäväksi ainoastaan pyydyksissä, joissa käytetään kehittyneempien eläinlajien karkotetta.

▼ M12

Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
	Voidaan käyttää ainoastaan ► <u>M44</u> 31 päivään maaliskuuta 2008 ◀

▼ M17

Feromonit	Houkutin; seksuaalisen käyttäytymisen häirintäaine ainoastaan pyydyksissä ja haihduttimissa
-----------	---

▼ M12

Pyretroidit (deltametriini ja lambda-syhalotriini)	Tuhoeläinten torjunta-aine; ainoastaan pyydyksissä, joissa on erityisiä houkuttimia Ainoastaan <i>Batrocera olea</i> -lajin ja <i>Ceratitis capitata wied</i> -lajin tuholaisiin Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve
--	--

▼ M22▼ M12

(*) Tietyissä jäsenvaltioissa tähdellä (*) merkityjä tuotteita ei pidetä kasvinsuojeluaineina eikä niihin sovelleta torjunta-aineita koskevaa lainsäädäntöä.

▼ M22III a **Viljelykasvien väliin pintasiroteltavat valmistteet**

Kuvaus	Kuvaus, koostumusta koskevat vaatimukset, käyttöedellytykset
Rauta(III)ortofosfaatti	Nilviäisten torjunta-aine

▼ M12IV. **Muita luonnonmukaisessa viljelyssä käytettäviä aineita**

Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
Kuparisuolat kuparihydroksidin, kuparioksidin, kolmiemäksisen kuparisulfaatin, kuparioksidin muodossa	Sienitautien torjunta-aine 31 päivään joulukuuta 2005 asti enintään 8 kilogrammaa kuparia hehtaarille vuodessa ja 1 päivästä tammikuuta 2006 alkaen enintään 6 kilogrammaa kuparia hehtaarille vuodessa, rajoittamatta kuitenkaan alhaisemman määrän soveltamista, jos sellainen johtuu sen jäsenvaltion kasvinsuojeluaineita koskevan yleislainsäädännön erityissäännöksistä, jossa tuotetta käytetään Jäsenvaltiot voivat edellisestä kohdasta poiketen sallia, että monivuotisiin viljelmiin sovelletaan seuraavia enimmäisrajoja: — 23 päivän maaliskuuta 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2006 välisenä aikana käytetty kokonaismäärä on enintään 38 kiloa kuparia hehtaaria kohden — 1 päivästä tammikuuta 2007 vuosittain käytettäväksi sallittu enimmäismäärä hehtaaria kohden lasketaan vähentämällä aiempien neljän vuoden aikana tosiasiallisesti käytetyt määrät määristä, jotka ovat 36 kiloa kuparia vuonna 2007, 34 kiloa kuparia vuonna 2008, 32 kiloa kuparia vuonna 2009 ja 30 kiloa kuparia vuonna 2010 ja sitä seuraavina vuosina

▼ M22

▼ M22

Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
	Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve

▼ M33

(*Etyleeni	Banaanien, kiivien ja kakien kypsytyks; ananaksen kukinta-induktio Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve
------------	---

▼ M12

Rasvahapon kaliumsuola (pehmeä saippua)	Tuhoeläinten torjunta-aine
(* Kaliumalumiinisulfaatti (Kaliniitti)	Banaanien kypsymisen estäminen

▼ M17

Rikkikalkki (kalsiumpolysulfidi)	Sienitautien, hyönteisten ja punkkien torjunta-aine Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve
----------------------------------	--

▼ M12

Parfiiniöljy	Hyönteisten ja punkkien torjunta-aine
Mineraaliöljyt	Tuholaisten ja sienitautien torjunta-aine, käytettäväksi ainoastaan hedelmäpuilla, viiniköynnöksillä, oliivipuilla ja trooppisilla lajikkeilla (esim. banaanit)

▼ M22▼ M12

Tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen hyväksyttävä käyttötarve	
Kaliumpermanganaatti	Sienitautien ja bakteerien torjunta-aine, käytettäväksi ainoastaan hedelmä- ja oliivipuilla, ja viiniköynnöksillä
(*) Kvartsihiekkä	Karkote
Rikki	Sienitautien ja punkkien torjunta-aine, karkote
(*) Tietyissä jäsenvaltioissa tähdellä (*) merkityjä tuotteita ei pidetä kasvinsuojeluaineina eikä niihin sovelleta torjunta-aineita koskevaa lainsäädäntöä.	

▼ M33V **Muut aineet**

Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
Kalsiumhydroksidi	Sienitautien torjunta-aine Ainoastaan hedelmäpuille, taimitarhat mukaan luettuna, lehtipuunsyövän torjuntaan

▼ M15

2. Eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettävien laitteiden tuholaisten ja tautien torjunta-aineet:

Jaksossa 1 luetellut tuotteet

Jyrsijöiden torjuntaan käytettävät torjunta-aineet.

▼ **M15**

C. REHUAINHEET

▼ **M26**1. **Kasviperäiset rehuaineet**

1.1 Viljat, jyvät, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Kaura jyvänä, hiutaleina, rehujauhona, kuorina ja leseinä; ohra jyvänä, proteiinina ja rehujauhona; riisinalkiokakku; hirssi jyvänä; ruis jyvänä ja rehujauhona; durra jyvänä; vehnä jyvänä, rehujauhona, leseinä, gluteenirehuna, gluteenina ja alkioina; spelttivehänä jyvänä; ruisvehnä jyvänä; maissi jyvänä, leseinä, rehujauhona, alkiokakkuna ja gluteenina; mallasidut; mäski.

1.2 Öljykasvien siemenet tai öljypitoiset hedelmät, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Rypsi siemeninä, kakkuna ja kuorina; soijapavut papuina, paahdettuina, kakkuna ja kuorina; auringonkukansiemenet siemeninä ja kakkuna; puuvilla siemeninä ja siemenkakkuna; pellavansiemenet siemeninä ja kakkuna; seesaminsiemenet kakkuna; palmunydin kakkuna; kurpitsansiemenet kakkuna; oliivit, oliivimassa, kasviöljyt (fyysisesti uutamalla saadut).

1.3 Palkokasvien siemenet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Kahviherne siemeninä, rehujauhona ja leseinä; linssivirvilä siemeninä, rehujauhona ja leseinä; peltonätkelmä lämpökäsiteltyinä siemeninä, rehujauhona ja leseinä; herne siemeninä, rehujauhona ja leseinä; härkäpapu siemeninä, rehujauhona ja leseinä; härkäpapu siemeninä, rehujauhona ja leseinä; vinnat siemeninä, rehujauhona ja leseinä sekä lupiini siemeninä, rehujauhona ja leseinä.

1.4 Juurimukulat ja juurekset, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Sokerijuurikasleike, peruna, bataatti mukuloina, perunapulppa (perunatärkkelyksen uuton sivutuote), perunatärkkelys, perunaproteiini ja maniikki.

1.5 Muut siemenet ja hedelmät, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Johanneksenleipä, johanneksenleipäpuun palot ja jauhot, kurpitsat, sitruhedelmämassa; omenat, kvittenit, päärynät, persikat, viikunat, viinirypäleet ja viinirypälemassa, saksanpähkinät kakkuna, hasselpähkinät kakkuna, kaakaopavun kuoret ja kaakaopavut kakkuna, tammenterhot.

1.6 Nurmirehut ja karkearehu. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Sinimailanen, sinimailasjauho, apila, apilajauho, ruoho (rehukasveista), viherjauho, heinä, säilörehu, viljakasvien oljet ja rehuna käytettävät juurikasvit.

1.7 Muut kasvit, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Melassi, merileväjauho (merilevästä kuivaamalla ja murskaamalla saatu tuote, joka on pesty jodipitoisuuden alentamiseksi), kasvijauheet ja -uutteet, kasvi-proteiiniuutteet (yksinomaan nuorille eläimille), mausteet ja yrtit.

1.8 Seuraavia rehuaineita voidaan käyttää 30 päivään kesäkuuta 2004: riisi jyvänä, riisi rouheena, riisilese, ruisrehu, ruislese, rypsinsiemenet kakkuna, rypsinsiementen kuoret ja tapioka.

2. **Eläinperäiset rehuaineet**

2.1 Maito ja maitotuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Neuvoston direktiivin 92/46/ETY ⁽¹⁾ 2 artiklassa määritelty raakamaito, maitojauhe, rasvaton maito, rasvaton maitojauhe, kurnupiimä, kurnupiimäjauhe, hera, herajauhe, vähäsokerinen herajauhe, heravalkuaisjauhe

⁽¹⁾ EYVL L 268, 14.9.1992, s. 1.

▼ **M26**

(fysikaalisella menetelmällä uutettu), kaseiinijauhe, laktoosijauhe, juustoaine ja hapatettu maito.

- 2.2 Kalat, muut merieläimet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Kala, kalaöljy ja kalanmaksaöljy, joita ei ole puhdistettu; entsyymien avulla tuotetut kala-, nilviäis- tai äyriäisautolysaatit, hydrolysaatit ja proteolysaatit liukoisessa tai liukenemattomassa muodossa, yksinomaan nuorille eläimille; kalajauho.

- 2.3 Munat ja munatuotteet siipikarjan ravinnoksi, mieluiten samalta tilalta peräisin olevat.

3. **Kivennäisperäiset rehuaineet**

Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Natrium:

puhdistamaton merisuola

karkea vuorisuola

natriumsulfaatti

natriumkarbonaatti

natriumbikarbonaatti

natriumkloridi

Kalium:

kaliumkloridi

Kalsium:

lithothamneae ja kalkkipitoinen merilevä (maerl)

vesieläinten kuoret (seepian luut mukaan luettuina)

kalsiumkarbonaatti

kalsiumlaktaatti

kalsiumglukonaatti

Fosfori:

defluorinoitu dikalsiumfosfaatti

defluorinoitu monokalsiumfosfaatti

mononatriumfosfaatti

kalsiummagnesiumfosfaatti

kalsiumnatriumfosfaatti

Magnesium:

magnesiumoksidi (vedetön magnesiumoksidi)

magnesiumsulfaatti

magnesiumkloridi

magnesiumkarbonaatti

magnesiumfosfaatti

Rikki:

natriumsulfaatti

Luujauhosta saostettua dikalsiumfosfaattia voidaan käyttää 30 päivään kesäkuuta 2004.

▼ M15

- D.** REHUN LISÄAINEET, TIETYT ELÄINTEN RUOKINNASSA KÄYTETTÄVÄT TUOTTEET (DIREKTIIVI 82/471/ETY) JA REHUISSA KÄYTETTÄVÄT VALMISTUKSEN TEKNISET APUAINEET

▼ M26**1. Rehun lisäaineet**

1.1 Hivenaineet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

E1 Rauta:

- ferro(II)karbonaatti
- ferro(II)sulfaattimonohydraatti ja/tai -heptahydraatti
- ferri(III)oksidi

E2 Jodi:

- kalsiumjodaatti, vedetön
- kalsiumjodaatti, heksahydraatti
- natriumjodidi

E3 Koboltti:

- koboltti(II)sulfaattimonohydraatti ja/tai -heptahydraatti
- emäksinen koboltti(II)karbonaatti, monohydraatti

E4 Kupari:

- kupari(II)oksidi
- emäksinen kupari(II)karbonaatti, monohydraatti
- kupari(II)sulfaatti, pentahydraatti

E5 Mangaani:

- mangaani(II)karbonaatti
- mangaani(II)oksidi ja mangaani(III)oksidi
- mangaani(II)sulfaatti, mono- ja/tai tetrahydraatti

E6 Sinkki:

- sinkkikarbonaatti
- sinkkioksidi
- sinkkisulfaattimono- ja/tai -heptahydraatti

E7 Molybdeeni:

- ammoniummolybdaatti, natriummolybdaatti

E8 Seeleni:

- natriumseleenaatti
- natriumseleniitti.

▼ M36

1.2 Vitamiinit, niiden esiasteet ja kemiallisesti tarkkaan määritellyt, samalla tavoin vaikuttavat aineet. Tähän luokkaan kuuluvat vain seuraavat:

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 (*) nojalla sallitut vitamiinit:

- luonnostaan rehuissa esiintyvistä raaka-aineista saadut vitamiinit,
- luonnonvitamiinien kanssa identtiset synteettisesti tuotetut vitamiinit yksimahaisille eläimille,
- jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen luvalla luonnonvitamiinien kanssa identtiset synteettisesti tuotetut A-, D- ja E-vitamiinit märehitjööille.

▼ M26

1.3 Entsyymit. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

(*) EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29.

▼ **M26**

Direktiivin 70/524/ETY nojalla sallitut entsyymit.

- 1.4 Mikro-organismit. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat mikro-organismit:

direktiivin 70/524/ETY nojalla sallitut mikro-organismit.

- 1.5 Säilöntäaineet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

E 200 Sorbiinihappo

E 236 Muurahaishappo

E 260 Etikkahappo

E 270 Maitohappo

E 280 Propionihappo

E 330 Sitruunahappo.

Maito-, muurahaishappo-, propioni- ja etikkahappoa voidaan sallia käytettävään säilörehun tuotannossa ainoastaan, jos sääolot eivät mahdollista riittävää käymistä.

- 1.6 Sidonta-aineet, paakkuuntumisenestoaineet ja sakeuttamisaineet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

E 470 Luonnollisista lähteistä peräisin oleva kalsiumstearaatti

E 551b Kolloidinen silikaatti

E 551c Piimaa

E 558 Bentoniitti

E 559 Kaoliinit

E 560 Steaatiitin ja kloriitin luonnossa esiintyvä seos

E 561 Vermikuliitti

E 562 Sepioliitti

E 599 Perliitti.

- 1.7 Antioksidantit. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

E 306 Luonnollisista lähteistä peräisin olevat tokoferoliuutteet.

- 1.8 Säilörehun valmistuksessa käytettävät lisäaineet Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

19 päivästä lokakuuta 2004 alkaen eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista annetussa asetuksessa (EY) N:o 1831/2003 sallitut entsyymit, hiivat ja bakteerit

2. **Tietyt eläinten ruokinnassa käytettävät tuotteet**

Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Oluthiivat

3. **Rehujen valmistuksessa käytettävät tekniset apuaineet**

- 3.1 Tekniset apuaineet säilörehun valmistuksessa. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

— Merisuola, karkea vuorisuola, hera, sokeri, sokerijuurikasleike, viljasta jauhetut jauhot ja melassit,

— päivään lokakuuta 2004 entsyymit, hiivat sekä maitohappo-, etikkahappo-, muurahaishappo- ja propionihappobakteerit.

▼ **M15**

- E. ELÄINSUOJIEEN JA ELÄINTEN PIDOSSA KÄYTETTÄVIEN JA LAITTEIDEN (ESIM. KALUSTO JA VÄLINEET) PUHDISTAMISESSA JA DESINFIOINNISSA SALLITUT AINEET

Kalium- ja natriumsaippua

Vesi ja vesihöyry

Kalkkimaito

▼M15

Kalkki

Sammuttamaton kalkki

Natriumhypokloriitti (esim. nestemäinen valkaisuaine)

Natriumhydroksidi

Kaliumhydroksidi

Vetyperoksidi

Luontaiset kasviuutteet

Sitruuna-, peretikka-, muurahais-, maito-, oksaali- ja etikkahappo

Alkoholi

Typpihappo (maitolaitteistot)

Fosforihappo (maitolaitteistot)

Formaldehydi

Vedinten ja lypsyvälineiden puhdistus- ja desinfointiaineet

Natriumkarbonaatti

F. MUUT AINEET

▼ **M21***LIITE III***TARKASTUSTA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET JA VAROTOIMENPITEET 8 JA 9 ARTIKLASSA TARKOITETUSSA TARKASTUSJÄRJESTELMÄSSÄ**▼ **M34**

Tässä liitteessä vahvistettuja yleisiä säännöksiä sovelletaan kaikkiin 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimijoihin siinä määrin kuin kyseiset säännökset koskevat asianomaisen toimijan harjoittamaa toimintaa.

Yleisten säännösten lisäksi sovelletaan erityissäännöksiä niihin toimijoihin, jotka harjoittavat kunkin alajakson otsikossa mainittuja toimia.

▼ **M21****YLEISET SÄÄNNÖKSET****1. Tarkastuksen vähimmäisvaatimukset**

Tässä liitteessä vahvistettuja tarkastusvaatimuksia sovelletaan rajoittamatta sellaisten toimenpiteiden soveltamista, joita jäsenvaltiot toteuttavat 9 artiklan 12 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti tuotteiden jäljitettävyyden varmistamiseksi koko tuotantoketjussa ja sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen säännöksiä noudatetaan.

2. Täytäntöönpano▼ **M23**

Jäljempänä 3 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä ja tässä liitteessä olevien erityissäännösten A, B, C, D ja E osassa säädettyjä alkutarkastusta koskevia säännöksiä sovelletaan myös toimijoihin, jotka jo harjoittavat toimintaa asetuksen (EY) N:o 2491/2001 2 artiklassa mainittuna päivämääränä.

▼ **M34****3. Alkutarkastus**

Kun tarkastusjärjestelmää aletaan soveltaa, vastuullisen toimijan on:

- laadittava yksikön ja/tai tuotantopaikkojen ja/tai toiminnan täydellinen kuvaus,
- esitettävä kaikki käytännön toimenpiteet, joita toteutetaan yksikössä ja/tai tuotantopaikoissa ja/tai toiminnassa, jotta varmistetaan tämän asetuksen ja erityisesti tämän liitteen vaatimusten noudattaminen,
- esitettävä varotoimenpiteet, jotka toteutetaan muiden kuin sallittujen tuotteiden tai aineiden aiheuttaman kontaminaation riskin vähentämiseksi, sekä puhdistustoimenpiteet, jotka toteutetaan varastointipaikoissa ja koko tuotantoketjussa.

Kyseinen kuvaus ja toimenpiteet voivat tarvittaessa olla osa toimijan käytöön ottamaa laatujärjestelmää.

Asianomainen kuvaus ja toimenpiteet on sisällytettävä ilmoitukseen, jonka vastaava toimija allekirjoittaa.

Lisäksi ilmoitukseen on sisällyttävä toimijan sitoumus:

- toimia tämän asetuksen 5, 6 ja 6 a artiklassa ja tarvittaessa 11 artiklassa ja/tai asetuksessa (EY) N:o 223/2003 säädetyllä tavalla,
- hyväksyä seuraamuksena rikkomisesta tai sääntöjenvastaisuudesta tämän asetuksen 9 artiklan 9 kohdassa ja tarvittaessa tämän asetuksen 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen, ja
- ilmoittaa asiasta tuotteen ostajille kirjallisesti sen varmistamiseksi, että luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavat merkinnät poistetaan kyseisestä tuotannosta.

Tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen on tarkastettava tämä ilmoitus ja laadittava kertomus, jossa todetaan mahdolliset puutteet ja tämän asetuksen säännösten noudattamatta jättäminen. Toimijan on varmennettava tämä kertomus allekirjoituksellaan ja toteutettava tarvittavat korjaavat toimenpiteet.

4. Ilmoitukset

Vastaavan toimijan on ilmoitettava hyvissä ajoin tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle muutoksista 3 kohdassa tarkoitettussa kuvauksessa tai tarkoitettuihin toimenpiteisiin ja tässä liitteessä olevien erityissäännösten A, B, C, D ja E osassa säädettyä alkutarkastuksessa.

▼ **M34**5. **Tarkastuskäynnit**

Tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen on tarkastettava kaikki toimijat täydellisesti vähintään kerran vuodessa. Tarkastuslaitos tai -viranomainen voi ottaa näytteitä sellaisten tuotteiden löytämiseksi, joita ei tässä asetuksessa sallita, tai sellaisten tuotantomenetelmien havaitsemiseksi, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia. Näytteitä voidaan myös ottaa ja analysoida muiden kuin sallittujen tuotteiden mahdollisesti aiheuttaman kontaminaation havaitsemiseksi. Tällaisia analyysyjä on tehtävä, jos epäillään muiden kuin sallittujen tuotteiden käyttöä. Jokaisesta tarkastuskäynnistä on laadittava tarkastuskertomus, ja sen on oltava yksikön vastuuhenkilön tai hänen edustajansa nimikirjoituksellaan varmentama.

Lisäksi tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen on tehtävä satunnaisesti joko ennalta ilmoitettuja tai ilmoittamattomia tarkastuskäyntejä, jotka perustuvat yleiseen arvioon tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 223/2003 noudattamatta jättämisen riskistä ottaen huomioon vähintään edellisten tarkastusten tulokset, asianomaisten tuotteiden määrä ja riski tuotteiden vaihtamisesta.

6. **Kirjanpitoasiakirjat**

Yksikössä tai tuotantopaikoissa on pidettävä varastosta ja varoista kirjanpitoa, jonka avulla toimija voi määrittellä ja tarkastuslaitos tai -viranomainen voivat tarkastaa:

- toimittajan sekä tuotteiden myyjän tai viejän, jos nämä eivät ole samalla toimittajia,
- yksikköön toimitettujen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden luonteen ja määrät ja tarvittaessa kaikki ostetut ainekset ja niiden käytön sekä tarvittaessa rehuseosten koostumuksen,
- toimitilojen varastoissa olevien 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden luonteen ja määrät,
- yksiköstä, ensimmäisen vastaanottajan tiloista tai varastointitiloista toimitettujen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden luonteen, määrät, vastaanottajat sekä ostajat, jos nämä eivät ole samalla vastaanottajia, ei kuitenkaan lopulliset kuluttajat,
- kun kyse on toimijoista, jotka eivät varastoi tai käsittele fyysisesti tällaisia tuotteita, 1 artiklassa tarkoitettujen ostettujen ja myytyjen tuotteiden luonteen, määrät ja toimittajat sekä tuotteiden myyjät tai viejät, jos nämä eivät ole samalla toimittajia, sekä tuotteiden ostajat ja vastaanottajat, jos nämä eivät ole samalla ostajia.

Kirjanpitoasiakirjojen on lisäksi sisällettävä tuotteiden vastaanoton yhteydessä tehdyn tarkastuksen tulokset ja kaikki muut tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen vaatimat tiedot asianmukaisen tarkastuksen suorittamiseksi.

Kirjanpitoon sisällytettävät tiedot on osoitettava oikeiksi asianmukaisilla tositteilla.

Kirjanpidosta on käytävä ilmi tuotantopanosten ja tuotoksen tase.

7. **Tuotteiden pakkaaminen ja kuljetus toisille toimijoille tai toisiin yksiköihin**▼ **M21**

Rajoittamatta muiden lainsäädännössä säädettyjen merkintöjen soveltamista, toimijoiden on varmistettava, että 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita saa kuljettaa toisiin yksiköihin, myös tukkukauppoihin ja vähittäiskauppoihin, ainoastaan sellaisissa pakkauksissa, säiliöissä tai ajoneuvoissa, jotka on suljettu siten, että sisältöä ei voida korvata toisella tuotteella sinettiä vilpillisesti käsittelemättä tai rikkomatta, ja varustettuna merkinnöillä, joista käy ilmi:

- a) toimijan nimi ja osoite sekä, jos eri kuin toimija, tuotteen omistajan tai myyjän nimi ja osoite;
- b) ► **M23** tuotteen nimi, tai jos kyseessä on rehuseos, rehuseoksen kuvaus, sekä viittaus luonnonmukaiseen tuotantotapaan joko tämän asetuksen 5 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 223/2003 3 artiklan mukaisesti ◀;
- c) toimijan tarkastavan tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen nimi ja/tai tunnusnumero; ja

▼ **M21**

- d) tarvittaessa erätunnus, joka on joko kansallisesti hyväksytyn tai tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen kanssa sovitun merkintäjärjestelmän mukainen ja joka mahdollistaa erän yhdistämisen 6 kohdassa tarkoitettuun kirjanpitoon.

Edellä a, b, c ja d alakohdassa vaaditut tiedot voidaan myös esittää saateasiakirjassa, jos tällainen asiakirja voidaan kiistatta yhdistää tuotteen pakkaukseen, säiliöön tai sitä kuljettavaan ajoneuvoon. Saateasiakirjaan on merkittävä toimittajaa ja/tai kuljetusliikettä koskevat tiedot.

Pakkauksen, säiliöiden tai ajoneuvojen sulkeminen ei ole kuitenkaan tarpeen, jos:

- kuljetus tapahtuu suoraan tuottajan ja muun toimijan välillä, jotka molemmat kuuluvat 9 artiklassa tarkoitettuun tarkastusjärjestelmään, ja
- tuotteiden saatteena on asiakirja, josta käy ilmi edellisessä alakohdassa vaaditut tiedot, ja
- lähettävän ja vastaanottavan toimijan tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle on ilmoitettu tällaisista kuljetuksista, ja ne ovat antaneet niille suostumuksensa. Kyseinen suostumus voidaan antaa yhdelle tai useammalle kuljetukselle.

▼ **M34**7 a. **Tuotteiden vastaanottaminen muista yksiköistä ja muilta toimijoilta**

Vastaanottaessaan 1 artiklassa tarkoitettua tuotetta toimijan on tarkastettava, että pakkaus tai säiliö on suljettu, jos sitä vaaditaan, ja että 7 kohdassa tarkoitetut merkinnät on tehty. Toimijan on ristiintarkastettava 7 kohdassa tarkoitettua merkinnässä olevat tiedot saateasiakirjassa olevien tietojen kanssa. Näiden tarkastusten tulokset on mainittava selvästi 6 kohdassa tarkoitetuissa kirjanpitoasiakirjoissa.

8. **Tuotteiden varastointi**

Varastointialueita on hoidettava niin, että erät voidaan tunnistaa ja välttää sekoittuminen tuotteisiin ja/tai aineisiin, jotka eivät täytä tämän asetuksen vaatimuksia, tai tällaisten tuotteiden tai aineiden aiheuttama kontaminaatio. 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden on jatkuvasti oltava selvästi tunnistettavissa.

▼ **M21**9. **Tuotteet, joiden osalta epäillään, että ne eivät täytä tämän asetuksen vaatimuksia**

Jos toimija katsoo tai epäilee, että sen tuottama, valmistama, maahantuoma tai toiselta toimijalta saama tuote ei täytä tämän asetuksen vaatimuksia, sen on aloitettava menettelyt joko luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavien merkintöjen poistamiseksi kyseisestä tuotteesta tai tuotteen siirtämiseksi erilleen ja tunnistamiseksi. Toimija voi jalostaa tai pakata tuotteen tai saattaa sen markkinoille ainoastaan tämän epäilyksen poistamisen jälkeen, jollei tuotetta saateta markkinoille ilman luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia merkintöjä. Toimijan on välittömästi ilmoitettava tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle tällaisista epäilyttävistä tapauksista. Tarkastuslaitos tai -viranomainen voi vaatia, että tuotetta ei saa saattaa markkinoille niin, että siinä on viittauksia luonnonmukaiseen tuotantotapaan, jolleivät toimijan toimittamat tai jostain muusta lähteestä saadut tiedot saa sitä vakuuttuneeksi siitä, että tällainen epäily on poistettu.

Jos tarkastuslaitos tai -viranomainen epäilee perustellusti, että toimija aikoo saattaa markkinoille tuotteen, joka ei täytä tämän asetuksen vaatimuksia, mutta jossa on viittaus luonnonmukaiseen tuotantotapaan, kyseinen tarkastuslaitos tai -viranomainen voi vaatia, että toimija ei tilapäisesti saa pitää tuotetta kaupan kyseisellä viittauksella varustettuna. Tämän päätöksen lisäksi on vaadittava, että luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavat merkinnät on poistettava, jos tarkastuslaitos tai -viranomainen on varma, ettei tuote täytä tämän asetuksen vaatimuksia. Jos epäilylle ei saada varmistusta, edellä tarkoitettu päätös on kumottava viimeistään tietyn ajan kuluttua sen tekemisestä. Tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen on määriteltävä kyseinen ajanjakso. Toimijan on toimittava täydellisessä yhteistyössä tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen kanssa epäilyn selvittämiseksi.

10. **Pääsy tiloihin**

Toimijan on päästettävä tarkastuslaitos tai -viranomainen tarkastamaan yksikön kaikki osat ja kaikki tuotantopaikat sekä kirjanpito ja siihen liittyviä

▼ M21

asiakirjoja. Hänen on annettava tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle kaikki tiedot, joita pidetään tarpeellisina tarkastuksen tekemistä varten.

Tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen niin pyytäessä toimijan on esitettävä vapaaehtoisten tarkastus- ja näytteenotto-ohjelmiensa tulokset.

Maahantuojien ja ensimmäisten vastaanottajien on lisäksi esitettävä kaikki 11 artiklan 6 kohdan mukaiset tuontiluvat sekä kolmansista maista tuontia koskevat tarkastustodistukset.

11. Tietojenvaihto

Jos toimijan ja hänen alihankkijoidensa tarkastajina ovat eri tarkastuslaitokset tai -viranomaiset, 3 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällytettävä toimijan omasta puolestaan ja alihankkijoidensa puolesta antama suostumus siihen, että eri tarkastuslaitokset tai -viranomaiset voivat vaihtaa tarkastamiaan toimintoja koskevia tietoja, sekä tapa, jolla tämä tietojenvaihto voidaan toteuttaa.

ERITYISSÄÄNNÖKSET**A. Kasvien, kasvituotteiden, eläinten ja/tai eläintuotteiden tuotanto**

Tätä jaksoa sovelletaan kaikkiin yksiköihin, jotka ovat mukana 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden 4 artiklan 2 kohdassa määritellyssä tuotannossa omaan tai kolmannen osapuolen lukuun.

Tuotannon on tapahduttava yksikössä, jossa tuotantopaikat, viljelylohkot, laitumet, ulkojalostelualueet, ulkotarhat, eläinten kasvatuksessa käytetyt rakennukset ja tarpeen mukaan kasvituotteiden varastoinnissa käytetyt tilat, kasvituotteet, eläintuotteet, raaka-aineet ja tuotantopanokset ovat selvästi erillään muiden yksiköiden tiloista, joiden tuotanto ei ole tämän asetuksen mukaista.

Jalostus, pakkaaminen ja/tai kaupan pitäminen voivat tapahtua tuotantoyksikössä, jos nämä toiminnot rajoittuvat yksikön omaan maataloustuotantoon.

Kuluttajalle suoraan myydyistä tuotteista on pidettävä päivittäin kirjaa.

Yksikössä saa varastoida ainoastaan 6 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan sekä 6 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisia tuotantopanoksia.

▼ M34**▼ M21****A.1 Maataloustuotannosta tai keräilystä peräisin olevat kasvit ja kasvituotteet****1. Alkutarkastus**

Tässä liitteessä olevien yleisten säännösten 3 kohdassa tarkoitettun yksikön täydellisen kuvauksen on täytettävä seuraavat edellytykset:

- Se on laadittava vaikka tuottajan toiminta rajoittuisi ainoastaan luonnonvaraisten kasvien keruuseen.
- Siitä on käytävä ilmi varastointi- ja tuotantopaikat sekä viljelylohkot ja/tai keräilyalueet ja tarvittaessa paikat, joissa tiettyjä jalostus- ja/tai pakkaamistoimia suoritetaan.
- Siinä on täsmennettävä päivä, jona kyseisillä lohkoilla ja/tai keräilyalueilla on viimeksi käytetty tuotteita, joiden käyttö ei ole 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista.

Luonnonvaraisten kasvien keräilyn osalta tässä liitteessä olevien yleisten säännösten 3 kohdassa tarkoitettuihin käytännön toimenpiteisiin on sisällytettävä kolmansien osapuolten antamat takeet, joiden avulla tuottaja voi osoittaa, että liitteessä I olevan A jakson 4 kohdan säännöksiä noudatetaan.

2. Ilmoitukset

Tuottajan on tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen osoittamaan päivään mennessä ilmoitettava vuosittain laitokselle tai viranomaiselle kasvituotteittensa tuotantosuunnitelma lohkoittain eriteltynä.

3. Saman toimijan johtamat useat tuotantoyksiköt

Kun toimijalla on useita tuotantoyksiköjä samalla alueella, alueen niihin yksiköihin, jotka tuottavat muita kuin 1 artiklan soveltamisalaa kuuluvia viljelykasveja tai viljelykasvituotteita, sekä tuotantopanosten

▼ **M21**

(esimerkiksi lannoitteet, kasvinsuojeluaineet, siemenet) varastointipaikkoihin on myös sovellettava tämän liitteen yleisten säännösten yleisiä tarkastusjärjestelyitä sekä erityisiä tarkastussäännöksiä 1, 2, 3, 4 ja 6 kohdan osalta.

Näissä yksiköissä ei saa tuottaa samaa lajiketta tai lajiketta, jota ei voi helposti erottaa edellä A jakson toisessa kohdassa tarkoitettussa yksikössä tuotetuista lajikkeista.

Tuottajat voivat kuitenkin poiketa edellisen alakohdan viimeisessä virkkeessä tarkoitettusta säännöksestä:

- a) monivuotisten kasvien tuotannon osalta (syötäviä hedelmiä tuottavat puut, viiniköynnökset ja humala), jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 1. kyseinen tuotanto kuuluu siirtymäsuunnitelmaan, johon tuottaja on muodollisesti sitoutunut ja jossa kyseisten maa-alueiden viimeisen osuuden siirtäminen luonnonmukaiseen tuotantoon aloitetaan mahdollisimman pian mutta viimeistään viiden vuoden kuluessa,
 2. kaikkia kyseisestä yksiköstä saatuja tuotteita pidetään pysyvästi erillään asianmukaisilla toimenpiteillä,
 3. tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle on ilmoitettu jokaisen kyseisen tuotteen korjuusta vähintään 48 tuntia ennakolta,
 4. tuottaja antaa viipymättä korjuun jälkeen tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle tiedoksi kyseisissä yksiköissä korjatut täsmälliset määrät ja samanaikaisesti kaikki ominaisuudet, joiden avulla tuotanto voidaan tunnistaa (esimerkiksi laatu, väri, keskipaino jne.); tuottaja varmistaa, että erillään pitämisen varmistamiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden toteutus on toteutettu,
 5. tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on hyväksynyt 1 kohdassa ja yleisten säännösten 3 kohdassa mainitun siirtymäsuunnitelman ja mainitut toimenpiteet. Tämä hyväksyminen on varmistettava vuosittain siirtymäsuunnitelman käynnistymisen jälkeen;
- b) jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien maataloustutkimukseen tarkoitettujen maa-alueiden osalta, jos a alakohdassa mainitut edellytykset 2, 3, 4 ja edellytyksen 5 asiaankuuluva osa täyttyvät;
- c) siementen, kasvullisesti lisätyn aineiston ja taimien osalta, jos a alakohdassa mainitut edellytykset 2, 3, 4 ja edellytyksen 5 asiaankuuluva osa täyttyvät;
- d) ainoastaan laiduntamiseen käytetyn nurmen osalta.

A.2 *Eläintuotannosta peräisin olevat eläimet ja eläintuotteet*

1. Alkutarkastus

Kun eläintuotantoa koskevaa erityistä tarkastusjärjestelmää aletaan soveltaa, tässä liitteessä olevien yleisten säännösten 3 kohdassa tarkoitettua yksikön täydellisen kuvauksen on sisällettävä:

- eläinten kasvatuksessa käytettävien rakennusten, laidunten, ulkojalostusalueiden, ulkotarhojen jne. sekä tarvittaessa eläinten ja eläintuotteiden, raaka-aineiden ja tuotantopanosten varastointi-, pakkaamis- ja jalostustilojen täydellinen kuvaus,
- karjanlannan varastointijärjestelmän täydellinen kuvaus.

Tässä liitteessä olevien yleisten säännösten 3 kohdassa tarkoitettujen käytännön toimenpiteiden on sisällettävä:

- karjanlannan levitystä koskeva suunnitelma, josta on sovittu tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen kanssa, ja samassa yhteydessä kasvinuotantoon tarkoitettujen pinta-alojen täydellinen kuvaus,
- tarvittaessa karjanlannan levityksen osalta muiden tämän asetuksen säännöksiä noudattavien tilojen kanssa tehdyt kirjalliset sopimukset,
- luonnonmukaisen tuotantoyksikön eläinten hoitosuunnitelma (esim. ruokintaan, lisääntymiseen ja terveyteen liittyvät toimenpiteet).

▼ **M21****2. Eläinten tunnistetiedot**

Eläimet on tunnistettu pysyvällä tavalla kullekin lajille soveltuvaa menetelmää käyttäen siten, että suurten nisäkkäiden osalta merkitään yksittäiset eläimet ja siipikarjan sekä pienten nisäkkäiden osalta yksittäiset eläimet tai erät.

3. Eläinrekisterit

Eläimiä koskeva kirjanpito on laadittava rekisterin muotoon ja säilytettävä tilalla sellaisessa paikassa, että se on jatkuvasti tarkastusviranomaisen tai -laitosten saatavilla.

Kyseisiin rekistereihin, joiden tarkoituksena on antaa täydellinen kuvaus karjan tai parven hoitotavasta, on sisällytettävä seuraavat tiedot:

- tilalle tuotavat uudet eläimet lajeittain: niiden alkuperä ja saapumispäivä, siirtymävaihe, tunnistemerkki, suoritettujen eläinlääkinnällisten toimenpiteiden
- tilalta vietävät eläimet: ikä, lukumäärä ja paino teuraseläimen osalta, tunnistemerkki ja määräpaikka,
- yksityiskohtaiset tiedot kuolleista eläimistä ja tähän liittyvät syyt,
- rehut: tyyppi, täydennysrehut mukaan luettuina, eri rehuaineiden osuudet rehuannoksessa, ajat, jolloin eläimet voivat liikkua vapaasti jaloittelualueilla, vuodenaikojen mukainen siirtyminen laitumelta toiselle, jos mahdollisuutta on rajoitettu,
- tautien ehkäisy, hoitotoimenpiteet ja eläinlääkinnälliset hoidot: hoitopäivä, taudinmääritys, hoitoon käytetty valmiste, hoitomenetelmä, eläinlääkärin hoitoa varten määräämä lääkitys perusteluineen ja varoaika, joka on odotettava ennen kuin eläintuotteita on lupa pitää kaupan.

4. Saman toimijan johtamat useat tuotantoyksiköt

Jos tuottajalla on liitteessä I olevan B jakson 1.6 kohdan ja C jakson 1.3 kohdan mukaisesti useita tuotantoyksiköitä, on myös niihin yksiköihin, joissa tuotetaan muita kuin 1 artiklan soveltamisalaa kuuluvia eläimiä tai eläintuotteita, sovellettava tarkastusjärjestelmää tämän eläimiä ja eläintuotteita koskevan alajakson 1 kohdan osalta sekä eläinten hoitoa, eläinrekistereitä sekä eläinten kasvatuksessa käytettävien valmisteiden varastoinnissa noudatettavia periaatteita koskevien säännösten osalta.

Tarkastuslaitos tai -viranomainen voi yhteistyössä jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa myöntää poikkeuksen liitteessä I olevan B osan 1.6 kohdan vaatimukseen erilaisista eläimistä maataloustutkimusta suorittaville tiloille, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- yksikköjen eläimiä, eläintuotteita, lantaa ja rehuja pidetään pysyvästi erillään asianmukaisilla tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen hyväksymillä toimenpiteillä,
- tuottaja ilmoittaa tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle ennakolta eläinten tai eläintuotteiden toimittamisesta tai myynnistä,
- toimija ilmoittaa tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle yksiköissä tuotetut tarkat määrät ja kaikki ominaispiirteet, joiden avulla tuotteet voidaan tunnistaa, sekä vahvistaa, että kaikkia toimenpiteitä tuotteiden pitämiseksi erillään on sovellettu.

5. Muut vaatimukset

Kyseisistä säännöistä poiketen tilalla saa olla eläinlääkintään tarkoitettuja allopaattisia lääkevalmisteita ja antibiootteja, jos nämä ovat eläinlääkärin liitteessä I tarkoitettujen hoitojen yhteydessä määräämiä, niitä säilytetään valvotussa paikassa ja niistä pidetään maatilalla kirjaa.

▼ **M34****B. Kasvituotteiden ja eläintuotteiden sekä kasvi- ja eläintuotteita sisältävien elintarvikkeiden valmistusyksiköt**

Tätä jaksoa sovelletaan kaikkiin yksiköihin, jotka ovat mukana 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden 4 artiklan 3 kohdassa määritellyssä valmistustoiminnassa omaan tai kolmannen osapuolen lukuun, ja erityisesti seuraaviin yksiköihin:

▼ M34

- tuotteiden pakkaamisessa ja/tai uudelleenpakkaamisessa mukana olevat yksiköt,
- tuotteiden merkitsemisessä ja/tai uudelleenmerkitsemisessä mukana olevat yksiköt.

1. Alkutarkastus

Tämän liitteen yleisten säännösten 3 kohdassa tarkoitetusta yksikön täydellisestä kuvauksesta on käytävä ilmi maataloustuotteiden vastaanottoon, jalostukseen, pakkaamiseen, merkitsemiseen ja varastointiin ennen ja jälkeen näitä toimintoja käytettävät tilat sekä näiden tuotteiden kuljetusta koskevat menettelyt.

2. Valmistusyksiköt, jotka käsittelevät myös muita kuin luonnonmukaisesti tuotettuja tuotteita

Jos valmistusyksikössä valmistetaan, pakataan tai varastoidaan myös muita kuin 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita:

- yksikössä on oltava varastointitiloissa ajallisesti tai paikallisesti erilliset alueet 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden varastointia varten ennen ja jälkeen toimintojen,
- toiminnot on suoritettava yhtenäisenä jaksona, kokonaisina erinä, ajallisesti tai paikallisesti erillään vastaavista, 1 artiklan soveltamisalaan kuulumattomille tuotteille suoritettavista toiminnoista,
- jos mainittuja toimintoja ei toteuteta säännönmukaiseen kellonaikaan tai tietynä päivänä, niistä on ilmoitettava ennakolta tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen kanssa vahvistetussa määräajassa,
- on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet erien tunnistamiseksi sekä sekoittumisen tai vaihtumisen estämiseksi sellaisten tuotteiden kanssa, joita ei ole tuotettu tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti,
- tämän asetuksen sääntöjen mukaisia tuotteita koskevat toiminnot saa suorittaa ainoastaan tuotantovälineiden puhdistuksen jälkeen. Puhdistustoimenpiteiden tehokkuus on tarkastettava ja kirjattava.

3. Tuotteiden pakkaaminen ja kuljetus valmistusyksiköihin

Luonnonmukaisesti tuotetut maito, munat ja munatuotteet on kerättävä erillään tuotteista, joita ei ole tuotettu tämän asetuksen mukaisesti. Edellä sanotusta poiketen ja jos tarkastuslaitokselta tai -viranomaiselta on saatu tähän suostumus etukäteen, tuotteet voidaan kerätä samanaikaisesti, jos toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet, jotta voidaan estää mahdollinen sekaantuminen tai vaihtuminen tuotteiden kanssa, joita ei ole tuotettu tämän asetuksen mukaisesti, ja varmistaa tämän asetuksen mukaisesti valmistettujen tuotteiden tunnistaminen. Toimijan on pidettävä tuotteiden keräyspäiviin, -tunteihin, -reittiin sekä vastaanottopäivään ja -aikaan liittyvät tiedot tarkastuslaitoksen tai viranomaisen saatavilla.

▼ M23

- C. *Kasvien, kasvituotteiden, eläinten, eläintuotteiden, kasvi- ja/tai eläintuotteita sisältävien elintarvikkeiden, rehujen, rehuseosten ja rehuaineiden tuonti kolmansista maista*

▼ M21

Tätä jaksoa sovelletaan kaikkiin toimijoihin, jotka ovat maahantuojina ja/tai ensimmäisinä vastaanottajina mukana 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden maahantuonnissa ja/tai vastaanotossa omaan tai toisen toimijan lukuun. Tässä jaksossa tarkoitetaan:

- maahantuojalla luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä Euroopan yhteisössä, joka esittää lähetyksen luovutettavaksi vapaaseen liikkeeseen Euroopan yhteisössä joko itse tai edustajan välityksellä,

▼ M41**▼ C3**

- ensimmäisellä vastaanottajalla 11 artiklan 3 kohdan d alakohdassa ja 11 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle lähetyksen toimitetaan ja joka ottaa sen vastaan jatkojalostusta tai yhteisön markkinoille saattamista varten.

▼ **M21****1. Alkutarkastus***Maahantuojat*

- Tämän liitteen yleisten säännösten 3 kohdassa tarkoitetun yksikön täydellisen kuvauksen on sisällettävä maahantuojan tilojen ja maahantuontitoiminnan täydellinen kuvaus, josta käy ilmi yhteisöön tuotavien tuotteiden yhteisöön saapumispaikat sekä kaikki muut tilat, joita maahantuojat aikoo käyttää maahantuotujen tuotteiden varastointiin ennen niiden toimittamista ensimmäiselle vastaanottajalle.
- Lisäksi yleisten säännösten 3 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällyttävä tuojan sitoumus taata, että tarkastuslaitos tai -viranomaisen pääsee tarkastamaan kaikki tuotteiden varastointitilat, joita maahantuojat aikoo käyttää, tai jos nämä varastointitilat sijaitsevat jossakin toisessa jäsenvaltiossa tai jollakin toisella alueella, taata, että tarkastuksen voi suorittaa tässä jäsenvaltiossa tai tällä alueella tarkastustoimintaa varten hyväksytty tarkastuslaitos tai -viranomaisen.

Ensimmäinen vastaanottaja

- Yleisten säännösten 3 kohdassa tarkoitetusta yksikön täydellisestä kuvauksesta on käytävä ilmi vastaanottoon ja varastointiin käytettävät tilat. Tämän liitteen B jakson asianmukaisia säännöksiä sovelletaan muihin toimiin, kuten maataloustuotteiden valmistukseen, pakkaamiseen, merkitsemiseen ja varastointiin ennen ja jälkeen näitä toimintoja, sekä tuotteiden kuljetukseen.

Jos maahantuojat ja ensimmäinen vastaanottaja ovat sama, yhdessä yksikössä toimiva oikeushenkilö, yleisten säännösten 3 kohdassa tarkoitetut kertomukset voidaan yhdistää yhdeksi kertomukseksi.

2. Kirjanpitoasiakirjat

Jos tuojat ja ensimmäinen vastaanottaja eivät toimi samassa yksikössä, kummankin on pidettävä varastoista ja varoista kirjanpitoa.

Tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen pyynnöstä on toimitettava yksityiskohtaiset tiedot kuljetusjärjestelyistä, jotka koskevat kuljetusta kolmannessa maassa toimivalta viejältä ensimmäiselle vastaanottajalle sekä ensimmäisen vastaanottajan tiloista tai varastointitiloista Euroopan yhteisössä oleville vastaanottajille.

3. Tuontilähetysistä koskevat tiedot

Maahantuojan on viimeistään siinä vaiheessa, kun todistus toimitetaan asianomaisen jäsenvaltion viranomaisille tarkastustodistusta koskevien säännösten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 11 artiklan mukaisessa tuonnissa kolmansista maista 7 päivänä syyskuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1788/2001 (1) 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ilmoitettava tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle jokaisesta yhteisöön tuotavasta lähetyksestä ja esitettävä:

- ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite,
- kaikki yksityiskohtaiset tiedot, joita tämä laitos tai viranomaisen voi edellyttää, kuten jäljennös luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden tarkastustodistuksesta. Tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen pyynnöstä maahantuojan on välitettävä tiedot ensimmäisen vastaanottajan tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle.

4. Maahantuojat ja ensimmäiset vastaanottajat, jotka käsittelevät myös muita kuin luonnonmukaisesti tuotettuja tuotteita

Jos 1 artiklassa tarkoitetut tuontituotteet varastoidaan tiloihin, joissa varastoidaan myös muita maataloustuotteita tai elintarvikkeita:

- 1 artiklassa tarkoitetut tuotteet on pidettävä erillään muista maataloustuotteista ja/tai elintarvikkeista,
- on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet lähetysten tunnistamiseksi sekä sekoittumisen tai vaihtumisen estämiseksi sellaisten tuotteiden kanssa, joita ei ole tuotettu tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

(1) EYVL L 243, 13.9.2001, s. 3.

▼ M215. **Tarkastuskäynnit**▼ M41▼ C3

Tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen on tarkastettava C jakson 2 kohdassa tarkoitettu varastoista ja varoista pidetty kirjanpito, 11 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tai 11 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tarkastussertifikaatit ja 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjatodisteet.

▼ M21

Jos maahantuojat suorittaa tuontitoimia eri yksiköissä tai tiloissa, sen on pyynnöstä esitettävä tämän liitteen yleisten säännösten 3 ja 5 kohdassa tarkoitettujen raporttien kunkin tällaisen tilan osalta.

6. **Kolmansista maista tuotavien tuotteiden vastaanotto**

1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita voidaan tuoda kolmansista maista ainoastaan sellaisissa pakkauksissa ja säiliöissä, jotka on suljettu tavalla, joka estää niiden sisällön korvaamisen toisella tuotteella ja joissa on viejän tiedot sekä muita merkkejä ja numeroita, joiden perusteella erä voidaan tunnistaa kolmansista maista tapahtuvalle tuonnille myönnetystä tarkastustodistuksesta.

Vastaanottaessaan 1 artiklassa tarkoitettua, kolmannesta maasta tuodun tuotteen ensimmäisen vastaanottajan on tarkastettava pakkauksen tai säiliön sulkeminen ja lähetyksen tunnistetietojen vastaavuus asetuksessa (EY) N:o 1788/2001 tarkoitettua tarkastustodistuksen kanssa. Tämän tarkastuksen tulos on mainittava selvästi C jakson 2 kohdassa tarkoitettussa kirjanpidossa.

D. *Asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotannossa, valmistuksessa tai maahantuonnissa mukana olevat yksiköt, jotka ovat antaneet kolmansille osapuolille osittain tai kokonaan tehtäväksi asianomaiset varsinaiset toimet*

Alkutarkastus

Kolmansien osapuolten tehtäväksi sopimuksella annettujen toimien osalta yleisten säännösten 3 kohdassa tarkoitettua täydellisen kuvauksen on sisällettävä:

- luettelo alihankkijoista, myös kuvaus niiden toiminnasta sekä tieto niitä valvovista tarkastuslaitoksista tai -viranomaisista; näiden alihankkijoiden on täytynyt suostua siihen, että niiden tiloihin sovelletaan 9 artiklassa säädettyä tarkastusjärjestelmää liitteen III asianomaisten jaksojen mukaisesti,
- kaikki käytännön toimenpiteet, muun muassa yksikkötasolla sovellettava asianmukainen kirjanpitojärjestelmä sen varmistamiseksi, että toimijan markkinoille saattamat tuotteet voidaan jäljittää tuotteiden toimittajiin ja myyjiin (jos eri kuin toimittaja) sekä vastaanottajiin ja ostajiin (jos eri kuin vastaanottaja).

▼ M23E. **Rehujen, rehuseosten ja rehuaineiden valmistusyksiköt**

Tätä jaksoa sovelletaan kaikkiin yksiköihin, jotka ovat mukana 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden 4 artiklan 3 kohdassa määritellyssä valmistuksessa omaan tai kolmannen osapuolen lukuun.

1. **Alkutarkastus**

Tässä liitteessä olevien yleisten säännösten 3 kohdassa mainitun yksikön täydellisessä kuvauksessa on:

- esitettävä rehun vastaanottoon, valmistukseen ja varastointiin ennen näitä toimintoja ja niiden jälkeen käytettävät tilat,
- esitettävä rehujen valmistuksessa käytettyjen muiden tuotteiden varastoinnissa käytettävät tilat,
- esitettävä puhdistuksessa ja desinfioinnissa käytettävien tuotteiden varastoinnissa käytettävät tilat,
- esitettävä tarvittaessa rehuseoksen, jonka toimija aikoo valmistaa, kuvaus direktiivin 79/373/ETY 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännösten mukaisesti sekä eläinlaji tai eläinluokka, jolle rehuseos on tarkoitettu,

▼ **M23**

- esitettävä tarvittaessa niiden rehuaineiden nimi, jotka toimija aikoo valmistaa.

Yleisten säännösten 3 kohdassa mainittujen toimenpiteiden, jotka toimijan on toteutettava, on sisällettävä:

- erityisesti varotoimenpiteet, joita on toteutettava vähentämään riskiä muiden kuin sallittujen aineiden ja tuotteiden aiheuttamasta kontaminaatiosta, sekä puhdistustoimenpiteet, joita on otettu käyttöön, ja niiden tehokkuuden valvonta,
- toimijan toiminnan kaikkien sellaisten näkökohtien yksilöiminen, jotka ovat ratkaisevassa asemassa varmistettaessa, että näissä yksiköissä valmistetut, 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tuotteet täyttävät aina tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 223/2003 vaatimukset,
- HACCP-järjestelmään (vaarojen analysointi ja kriittiset kohdat niiden hallitsemiseksi) perustuvien tarkoituksenmukaisten menettelyjen vahvistaminen, käyttöönotto, noudattaminen ja saattaminen ajantasalle.

Tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on hyödynnettävä näitä menettelyjä arvioidakseen yleisesti kuhunkin valmistusyksikköön liittyviä riskejä sekä laatiakseen tarkastussuunnitelman. Tarkastussuunnitelmassa on ilmaistava analysoitavien satunnaisotosten vähimmäismäärä oletettujen riskien perusteella.

2. Kirjanpitoasiakirjat

Toimintojen riittävää valvontaa varten tämän liitteen yleisten säännösten 6 kohdassa mainittujen kirjanpitoasiakirjojen on sisällettävä tiedot rehuaineiden ja lisäaineiden alkuperästä, luonteesta ja määrästä samoin kuin tiedot lopputuotteiden myynnistä.

3. Valmistusyksiköt

Tuotteiden valmistuksen aikana toimijan on valvottava, että:

- luonnonmukaisesti tuotetut rehut tai niistä johdetut aineet, siirtymävaiheessa saadut rehut tai niistä johdetut aineet sekä tavanomaisesti tuotetut rehut erotetaan toisistaan tehokkaasti fyysisesti;
- kaikki tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia rehuseoksia valmistavissa yksiköissä käytettävät laitteistot erotetaan kokonaan laitteistoista, joita käytetään tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomien rehuseosten valmistuksessa.

Edellä olevan ensimmäisen alakohdan b alakohdan säännöksistä poiketen ja ► **M46** 31 päivään joulukuuta 2008 ◀ saakka toiminnat voidaan tehdä samoilla laitteistoilla edellyttäen, että:

- toiminnat tehdään eri aikaan ja tuotantolinja puhdistetaan tarkoituksenmukaisella tavalla, jonka tehokkuus on tarkastettu, ennen kuin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotanto aloitetaan; toimijan on pidettävä kirjaa näistä toiminnoista,
- toimija varmistaa, että kaikki 1 kohdan säännösten mukaisesti arvioituihin riskeihin suhteutetut tarkoituksenmukaiset toimenpiteet toteutetaan, ja varmistaa tarvittaessa, ettei tuotteita, jotka eivät täytä vaatimuksia, pidetä kaupan niin, että niissä on viittaus luonnonmukaiseen tuotantoon.

Toisessa alakohdassa säädetty poikkeus edellyttää valvontalaitoksen tai -viranomaisen antamaa ennakkolupaa. Kyseinen lupa voidaan antaa yhdelle tai useammalle valmistustoiminnalle.

Komissio aloittaa ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen säännösten tarkastelun ennen 31 päivää joulukuuta 2003. Tämän tarkastelun perusteella 31 päiväksi joulukuuta 2007 vahvistettua päivämäärää voidaan tarvittaessa muuttaa.

4. Tarkastuskäynnit

Vuotuisen täydellisen tarkastuskäynnin lisäksi tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen on tehtävä kohdennettuja tarkastuskäyntejä, jotka perustuvat yleiseen arvioon mahdollisista riskeistä tämän asetuksen säännösten noudattamatta jättämisestä; tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen on kiinnitettävä erityistä huomiota toimijan esille tuomiin kriittisiin kohtiin,

▼M23

jotta voitaisiin määritellä, toteutetaanko seuranta- ja tarkastustoimia asianmukaisesti. Kaikkien toimijan käytössä olevien tilojen tarkastustiheys voidaan suhteuttaa niihin liittyviin riskeihin.

5. Tuotteiden kuljetus toisiin tuotanto-/valmistusyksiköihin tai varastointitiloihin

Toimijan on varmistettava, että seuraavia edellytyksiä noudatetaan:

- a) luonnonmukaisesti tuotetut rehut tai niistä johdetut aineet, siirtymävaiheessa saadut rehut tai niistä johdetut aineet sekä tavanomaisesti tuotetut rehut erotetaan kuljetuksen aikana toisistaan tehokkaasti fyysisesti;
- b) ajoneuvoja ja/tai säiliöitä, joilla on kuljetettu tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomia tuotteita, voidaan käyttää tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden kuljetukseen ainoastaan, jos:
 - ne on puhdistettu perusteellisesti ja puhdistuksen tehokkuus on tarkastettu ennen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden kuljetusta; toimijan on todistettava nämä toiminnot asiakirjoin;
 - toimija valvoo, että kaikki 1 kohdan säännösten mukaisesti arvioituihin riskeihin suhteutetut tarkoituksenmukaiset toimenpiteet toteutetaan, ja varmistaa tarvittaessa, ettei tuotteita, jotka eivät täytä vaatimuksia, pidetä kaupan niin, että niissä on viittaus luonnonmukaiseen tuotantoon.
 - toimijan tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle on ilmoitettu tällaisesta kuljetuksesta, ja ne ovat antaneet sille suostumuksensa; kyseinen suostumus voidaan antaa yhdelle tai useammalle kuljetukselle;
- c) tässä asetuksessa tarkoitetut lopputuotteet on kuljetettava fyysisesti tai ajallisesti erillään muista lopputuotteista;
- d) tuotteiden määrä kuljetuksen alkaessa ja kuljetuksen aikana kullekin vastaanottajalle toimitetut määrät on kirjattava aina kuljetuksen yhteydessä.

▼M34

▼B

LIITE IV

**EDELLÄ 8 ARTIKLAN 1 KOHDAN A ALAKOHDASSA SÄÄDETYN
ILMOITUKSEN TIEDOT**

- a) Toimijan nimi ja osoite;
- b) niiden viljelysten ja tarvittaessa lohkojen sijainti (maarekisteritiedot), joilla toiminta tapahtuu;
- c) toimintojen ja tuotteiden luonne;
- d) toimijan sitoumus toimintojen hoitamiseksi 5, 6, 7 ja/tai 11 artiklan mukaisesti;
- e) maatilán osalta päivä, jona tuottaja lakkasi käyttämästä aineita, joiden käyttö kyseisillä lohkoilla ei ole 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 7 artiklan mukaista;
- f) sen hyväksytyt tarkastuslaitoksen nimi, jolle toimija on antanut toimintansa tarkastettavaksi, jos jäsenvaltio on toteuttanut tarkastusjärjestelmän tällaisia laitoksia hyväksymällä.

▼ **M16***LIITE V*

A OSA: MERKINTÄ TUOTTEIDEN TARKASTUSJÄRJESTELMÄN VAATIMUSTEN MUKAISUUDESTA

Merkintä tuotteiden tarkastusjärjestelmän vaatimusten mukaisuudesta on esitettävä samalla kielellä tai samoilla kielillä kuin pakkausmerkinnät.

▼ **M40**

BG: Биологично земеделие — Система на контрол на ЕО

▼ **M16**

ES: Agricultura Ecológica — Sistema de control CE

▼ **A2**

CS: Ekologické zemědělství — kontrolní systém ES

▼ **M16**

DA: Økologisk jordbrug — EF-kontrolordning

DE: Ökologischer Landbau — EG-Kontrollsystem eller
Biologische Landwirtschaft — EG-Kontrollsystem

▼ **A2**

ET: Mahepõllumajandus — EÜ kontrollsüsteem or Ökoloogiline põllumajandus — EÜ kontrollsüsteem

▼ **M16**

EL: Βιολογική γεωργία — Σύστημα ελέγχου ΕΚ

EN: Organic Farming — EC Control System

FR: Agriculture biologique — Système de contrôle CE

IT: Agricoltura Biologica — Regime di controllo CE

▼ **A2**

LV: Bioloģiskā lauksaimniecība — EK kontroles sistēma

LT: Ekologinis žemės ūkis — EB kontrolės sistema

HU: Ökológiai gazdálkodás — EK ellenőrzési rendszer

MT: Agrikultura Organika — Sistema ta' Kontroll tal-KE

▼ **M16**

NL: Biologische landbouw — EG-controlesysteem

▼ **A2**

PL: Rolnictwo ekologiczne — system kontroli WE

▼ **M16**

PT: Agricultura Biológica — Sistema de Controlo CE

▼ **M40**

RO: Agricultură Ecologică — Sistem de control CE

▼ **A2**

SK: Ekologické poľnohospodárstvo — kontrolný systém ES

SL: Ekološko kmetijstvo — Kontrolni sistem ES

▼ **M16**

FI: Luonnonmukainen maataloustuotanto — EY:n valvontajärjestelmä

SV: Ekologiskt jordbruk — EG-kontrollsystem

B OSA: YHTEISÖN TUNNUS

B.1 **Yhteisön tunnuksen ulkoasua ja käyttöä koskevat edellytykset.**

B.1.1 Edellä tarkoitettujen yhteisön tunnuksen on oltava tämän liitteen B.2 osassa olevien mallien mukainen.

B.1.2 Tunnukseen liitettävät pakolliset merkinnät luetellaan tämän liitteen B.3 osassa. Yhdessä tunnuksen kanssa voidaan myös käyttää tämän liitteen A osassa mainittua merkintää.

B.1.3 Yhteisön tunnuksen sekä tämän liitteen B.3 osassa tarkoitettujen merkintöjen käytössä on noudatettava tämän liitteen B.4 osassa olevissa graafisissa ohjeissa vahvistettuja jäljentämistä koskevia teknisiä sääntöjä.

▼ **M29****B.2 Mallit**

Español

Čeština

Dansk

Deutsch

Deutsch

Eesti keel

Eesti keel

Ελλάδα

English

Français

Italiano

Latviešu valoda

Lietuvių kalba

Magyar

Malti

▼ M29

Nederlands

Polski

Português

Slovenčina (slovenský jazyk)

Slovenščina (slovenski jezik)

Suomi

Svenska

Nederlands/Français

Suomi/Svenska

Français/Deutsch

▼ **M16****B.3 Yhteisön tunnukseen liitettävät merkinnät**▼ **C2**B.3.1 *Yksi ainoa merkintä*▼ **M40**

BG: БИОЛОГИЧНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

▼ **C2**

ES: AGRICULTURA ECOLÓGICA

CS: EKOLOGICKÉ ZEMĚDĚLSTVÍ

DA: ØKOLOGISK JORDBRUG

DE: BIOLOGISCHE LANDWIRTSCHAFT, ÖKOLOGISCHER LANDBAU

ET: MAHEPÕLLUMAJANDUS, ÖKOLOOGILINE PÕLLUMAJANDUS

EL: ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

EN: ORGANIC FARMING

FR: AGRICULTURE BIOLOGIQUE

IT: AGRICOLTURA BIOLOGICA

LV: BIOLOĢISKĀ LAUKSAIMNIECĪBA

LT: EKOLOGINIS ŽEMĖS ŪKIS

HU: ÖKOLÓGIAI GAZDÁLKODÁS

MT: AGRIKULTURA ORGANIKA

NL: BIOLOGISCHE LANDBOUW

PL: ROLNICTWO EKOLOGICZNE

PT: AGRICULTURA BIOLÓGICA

▼ **M40**

RO: AGRICULTURĂ ECOLOGICĂ

▼ **C2**

SK: EKOLOGICKÉ POĽNOHOSPODÁRSTVO

SL: EKOLOŠKO KMETIJSTVO

FI: LUONNONMUKAINEN MAATALOUSTUOTANTO

SV: EKOLOGISKT JORDBRUK

▼ **M16**B.3.2 *Kaksi merkintää:*

Edellä B.3.1 kohdassa mainituista erikielisistä merkinnöistä voidaan yhdistää kaksi seuraavien esimerkkien mukaisesti:

NL/FR: BIOLOGISCHE LANDBOUW—AGRICULTURE BIOLOGIQUE

FI/SV: LUONNONMUKAINEN MAATALOUSTUOTANTO —
EKOLOGISKT JORDBRUK

FR/DE: AGRICULTURE BIOLOGIQUE —BIOLOGISCHE LANDWIRTSCHAFT

▼ **M16**

B.4 Graafiset ohjeet

SISÄLLYS

1. Johdanto
2. Yleistä tunnuksen käytöstä
 - 2.1 Värillinen tunnus (viitevärit)
 - 2.2 Tunnus yksivärisenä: mustavalkoinen tunnus
 - 2.3 Erottavuus pohjaväreistä
 - 2.4 Typografia
 - 2.5 Kielitoisinnot
 - 2.6 Pienimmät sallitut käyttökoot
 - 2.7 Tunnuksen käyttöä koskevat erityiset edellytykset
3. Alkuperäiset vedokset
 - 3.1 Kaksivärinen toteutus
 - 3.2 Tunnuksen ääriviivat
 - 3.3 Tunnus yksivärisenä: mustavalkoinen tunnus
 - 3.4 Värien näytearkki (vihreä ja sininen)

▼ **M16**

1. JOHDANTO

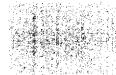
Graafiset ohjeet on tarkoitettu välineeksi tunnusta jäljentäville toiminnanharjoittajille.

2. TUNNUKSEN TAVANOMAINEN KÄYTTÖ

2.1 VÄRILLINEN TUNNUS (viitevärit)

Värillinen tunnus on painettava joko suoraväreillä (Pantone) tai neliväripainatuksena. Viitevärit mainitaan alla.

TUNNUS PANTONE-VÄREILLÄ

VIHREÄ: Pantone 367

SININEN: Pantone Reflex Blue

Teksti: sininen

TUNNUS NELIVÄRIPAINATUKSENA

SININEN: 100 % SYAANI + 80 % MAGENTA

VIHREÄ: 30,5 % SYAANI + 60 % KELTAINEN

Teksti: sininen

▼ M16

2.2 TUNNUS YKSIVÄRISENÄ: MUSTAVALKOINEN TUNNUS

Tunnusta voidaan käyttää mustavalkoisena seuraavasti:

▼M16**2.3 EROTTUVUUS POHJAVÄREISTÄ**

Jos tunnusta käytetään värillisenä tai värillisellä pohjalla siten, että tunnuk-
sen havaitseminen vaikeutuu, tunnuksen ääriviivojen ympärillä käytetään
jäljempänä olevan mallin mukaisesti tausta-aluetta, jotta tunnus erottuisi
paremmin värilliseltä pohjalta.

TUNNUS VÄRIPOHJALLA**2.4 TYPOGRAFIA**

► **M30** Tekstissä käytetään kirjasimena Frutiger tai Myriad lihavoitu tiivistetty -suuraakkosia. Tekstin kirjainkoko pienennetään 2.6 kohdassa esitetyllä tavalla. ◀

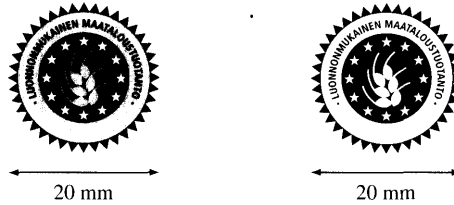
2.5 KIELITOISINNOT

Voidaan käyttää yhtä tai useampaa kielitoisintoa B.3 kohdan sääntöjen mukaisesti.

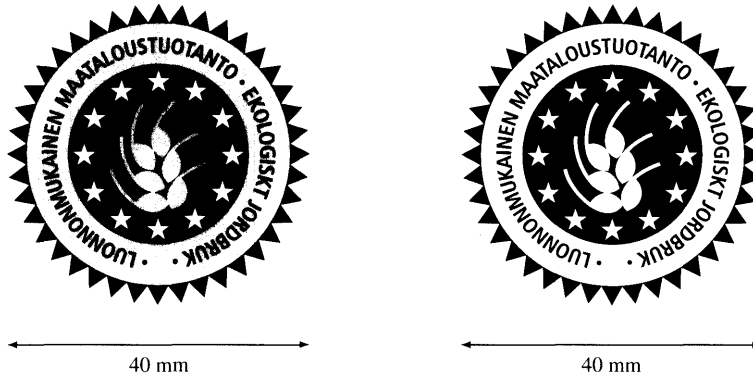
▼ **M16****2.6 PIENIMMÄT SALLITUT KÄYTTÖKOOT**

Jos tunnuksen käyttö pakkausmerkinnöissä edellyttää tunnuksen koon pienentämistä, pienin sallittu käyttökoko on:

- a) tunnuksessa, jossa yksi merkintä: 20 mm (halkaisija).

- b) tunnuksessa, jossa kaksi merkintää yhdistettynä: 40 mm (halkaisija).

2.7 TUNNUKSEN KÄYTTÖÄ KOSKEVAT ERITYISET EDELLYTYKSET

Tunnusta käytetään tuotteissa osoittamaan niiden erityisarvoa. Siksi tunnus on tehokkain värillisenä, koska tällöin se erottuu parhaiten, ja kuluttaja tunnistaa sen helpommin ja nopeammin.

Tunnusta suositellaan käytettäväksi yksivärisenä (mustavalkoisena) 2.2 osassa esitetyllä tavalla vain silloin, kun värien käyttö ei käytännöllisistä syistä ole mahdollista.

▼ **M16**

- 3. ALKUPERÄISET VEDOKSET
- 3.1 KAKSIVÄRINEN TOTEUTUS
 - Yksi merkintä kaikilla kielillä

ESPAÑOL

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

▼ M16

DANSK

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

▼ M16

DEUTSCH

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

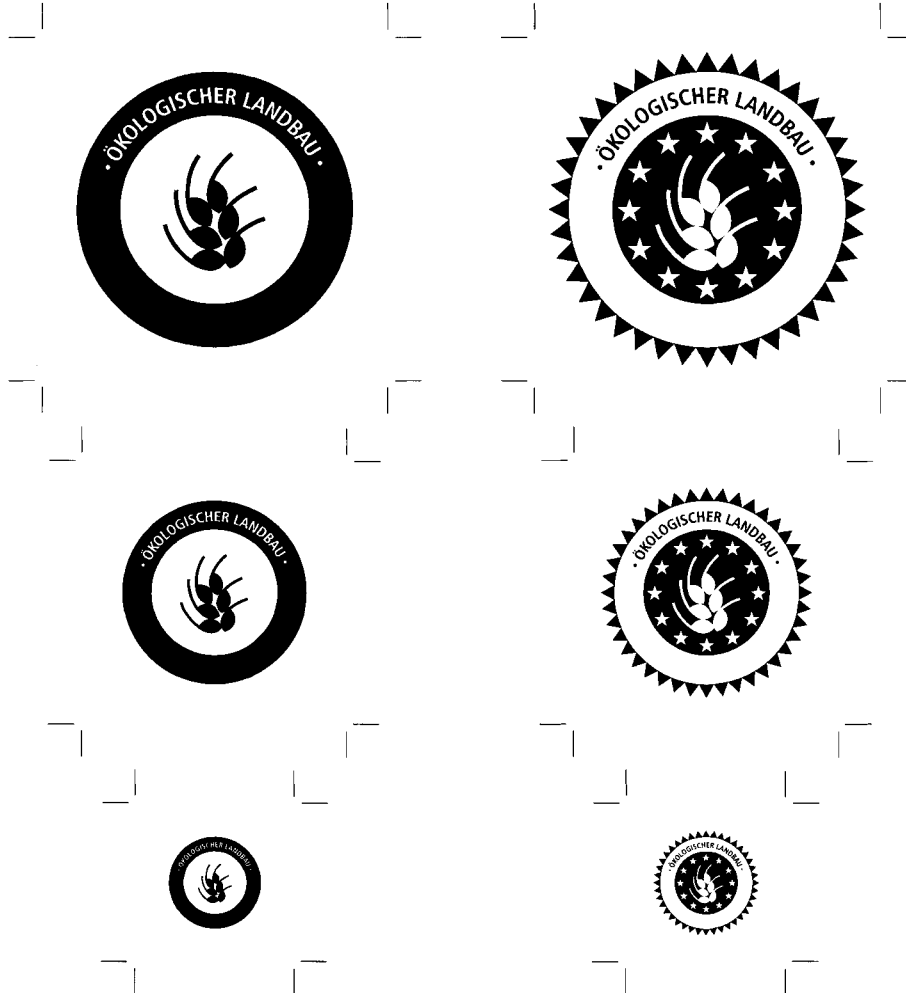

▼ M16

DEUTSCH

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

▼ M16

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

▼ M16

ENGLISH

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

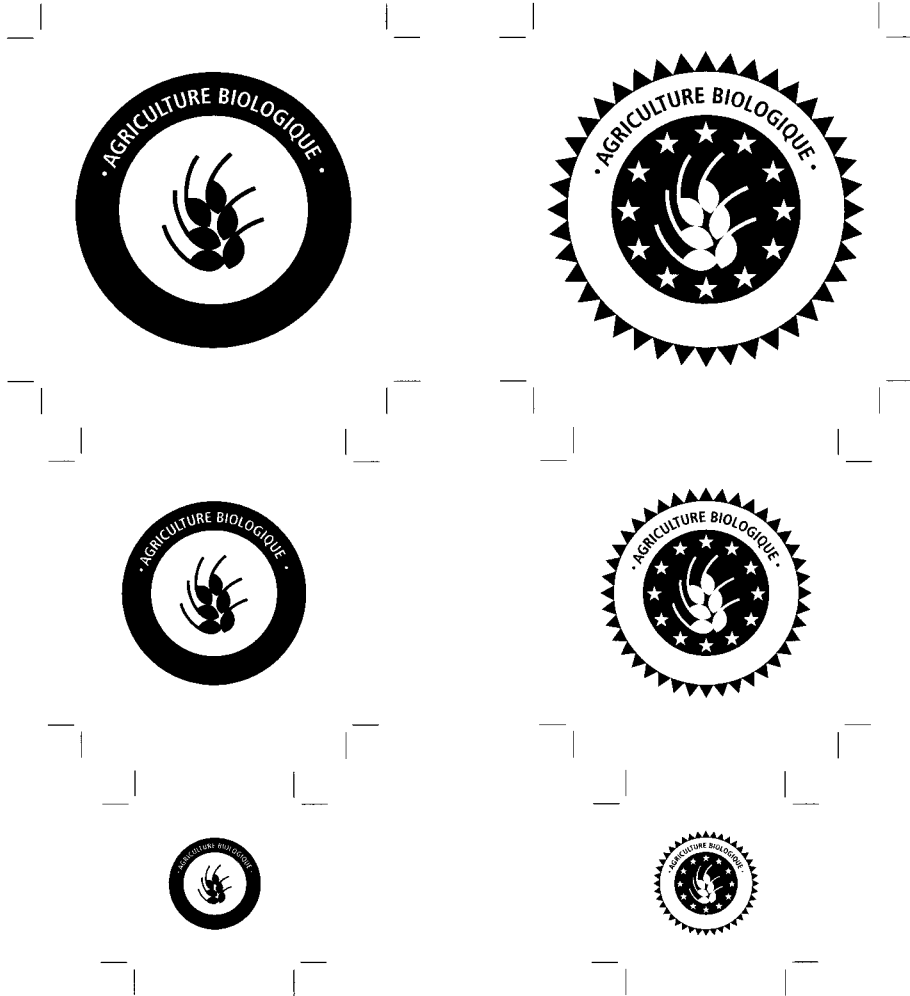

▼ M16

FRANÇAIS

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

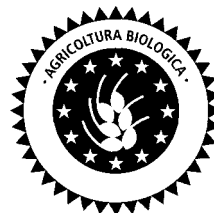
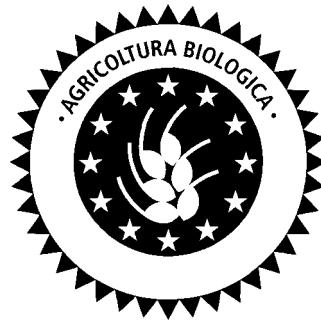

▼ M16

ITALIANO

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

▼ M16

NEDERLANDS

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

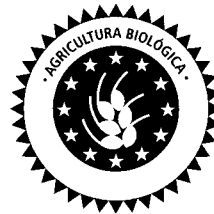

▼ M16

PORTUGUÊS

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

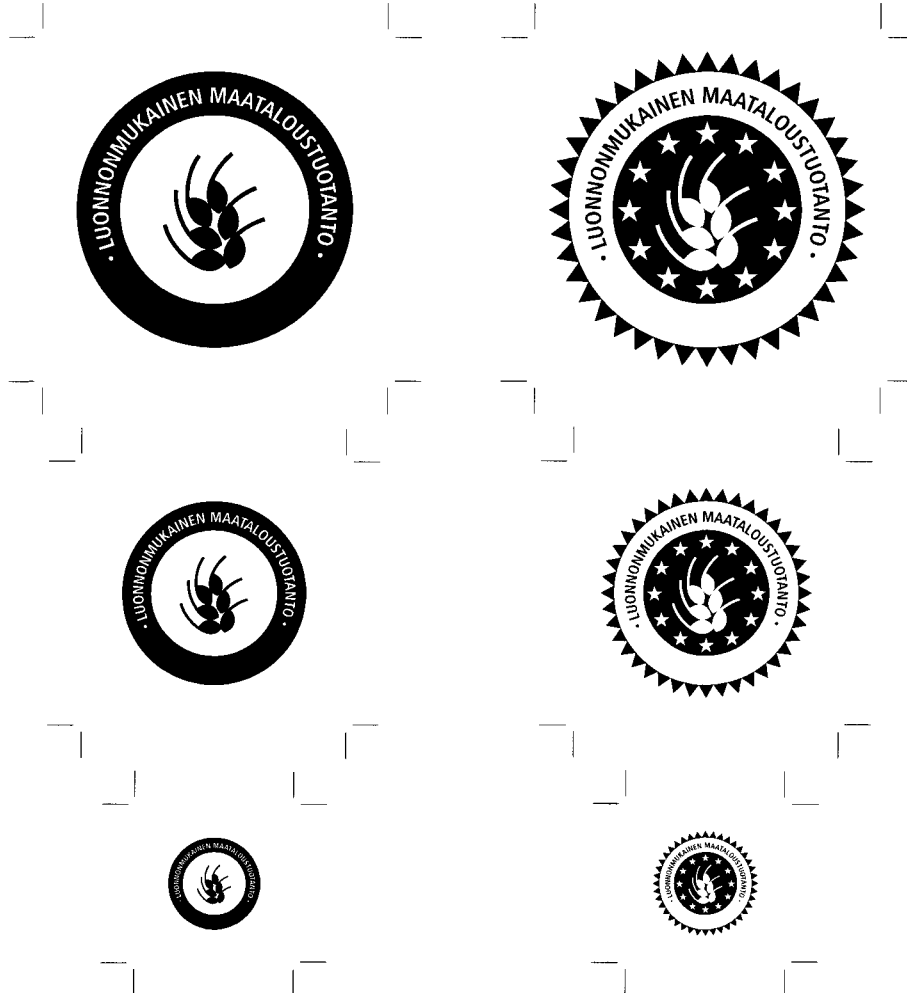

▼ M16

SUOMI

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

▼ M16

SVENSKA

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

▼ **M16**

— Esimerkit B.3.2 kohdassa tarkoitettuista kieliyhdistelmistä

NEDERLANDS/FRANÇAIS

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

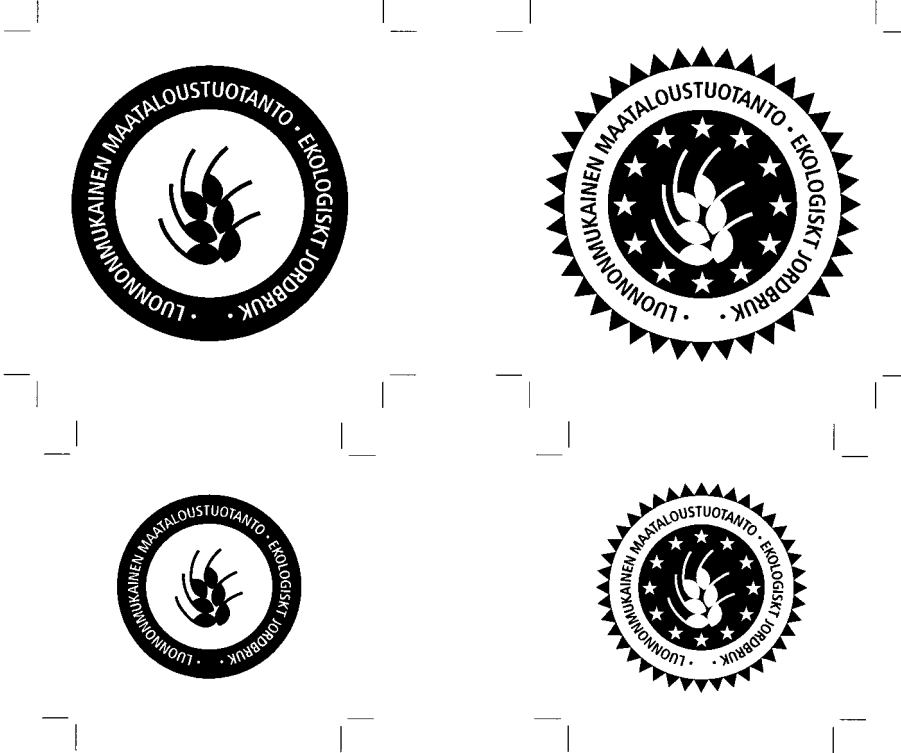

▼ M16

SUOMI/SVENSKA

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

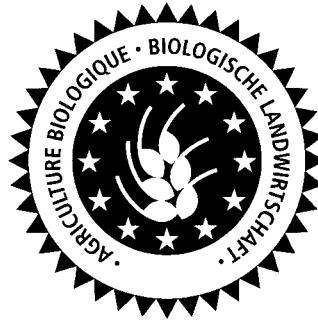
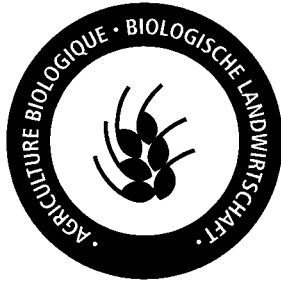

▼ M16

FRANÇAIS/DEUTSCH

PANTONE 367

PANTONE REFLEX BLUE

▼ **M16**

3.2 TUNNUKSEN ÄÄRIVIIVAT

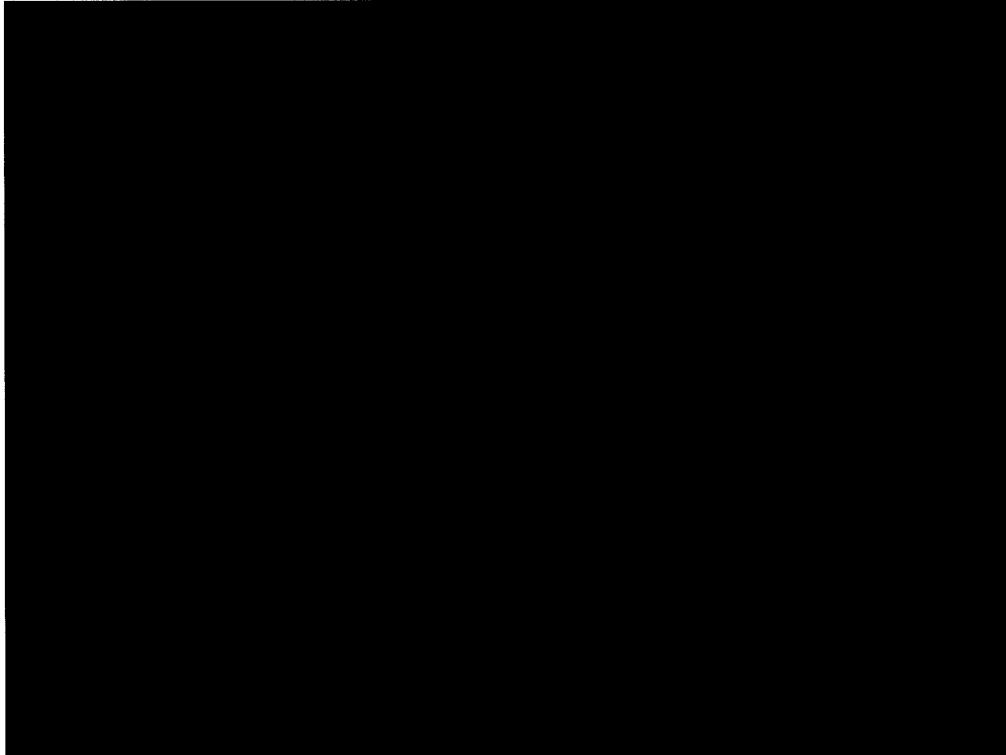

3.3 TUNNUS YKSIVÄRISENÄ: MUSTAVALKOINEN TUNNUS

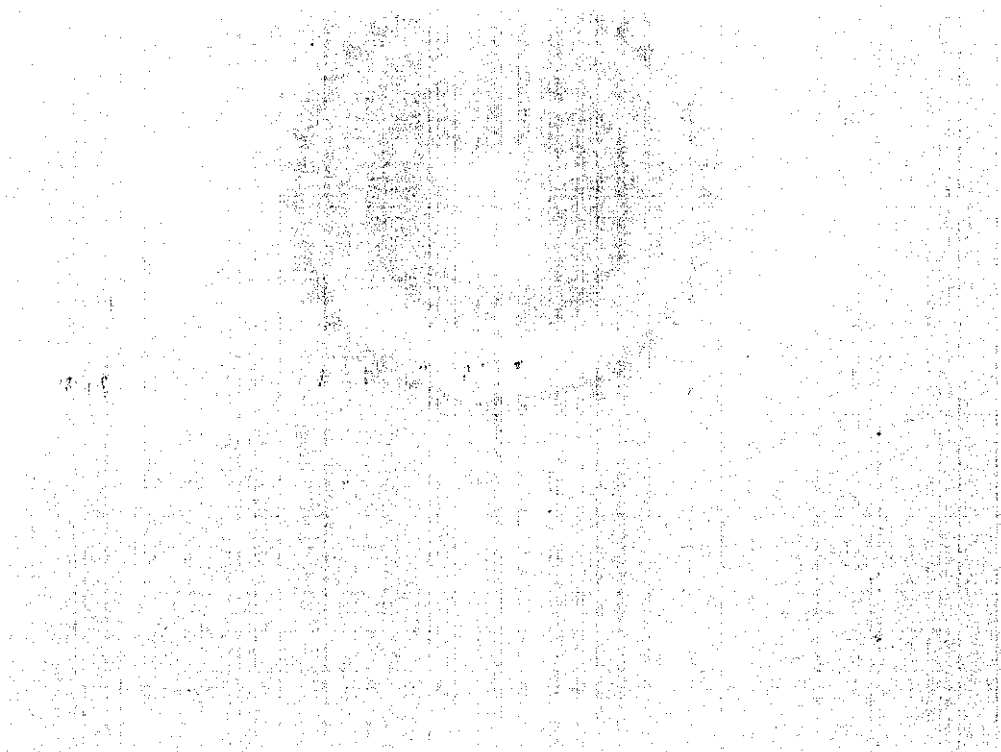

▼ M16

- 3.4 VÄRIEN NÄYTEARKKI (vihreä ja sininen)
PANTONE REFLEX BLUE

PANTONE 367

▼ **M3***LIITE VI*

JOHDANTO

Tässä liitteessä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1. Ainesosat: tämän asetuksen 4 artiklassa määritellyt aineet, ottaen huomioon kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY ⁽¹⁾ 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut rajoitukset.
2. Maataloudesta peräisin olevat ainesosat:
 - a) Perusmaataloustuotteet ja niistä saatavat tuotteet, jotka on saatu aikaan pesemällä, puhdistamalla tai mekaanisella- ja/tai lämpö- ja/tai fysikaalisella käsittelyllä, joiden tavoitteena on vähentää tuotteen vesipitoisuutta.
 - b) Edellä a kohdassa tarkoitetuista tuotteista saatavat tuotteet, jotka on saatu käyttämällä muita elintarvikkeiden jalostusmenetelmiä, jos nämä tuotteet eivät kuulu jäljempänä 5 ja 7 kohdassa määriteltyihin elintarvikelisiäineiden tai aromien ryhmiin.
3. Muusta kuin maataloudesta peräisin olevat ainesosat: muut ainesosat kuin maataloudesta peräisin olevat ainesosat, jotka kuuluvat vähintään yhteen seuraavista ryhmistä:
 - 3.1. Elintarvikelisiäaineet, mukaan lukien jäljempänä 5 ja 6 kohdassa määriteltyjen elintarvikelisiäineiden kantaja-aineet
 - 3.2. Aromit, määritelty jäljempänä 7 kohdassa
 - 3.3. Vesi ja suola
 - 3.4. Mikro-organismipohjaiset valmisteet
 - 3.5. Mineraalit, hivenaineet ja vitamiinit
4. Teknologiset apuaineet: elintarvikkeissa sallittuja lisäaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/107/ETY ⁽²⁾ 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määritellyt aineet.
5. Elintarvikelisiäaineet: direktiivin 89/107/ETY 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa määritellyt aineet, jotka kuuluvat mainitun direktiivin tai jonkin laaja-alaisen direktiivin soveltamisalaan direktiivin 89/107/ETY 3 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti.
6. Kantaja-aineet, mukaan lukien kantajaliuottimet: elintarvikelisiäaineet, joita käytetään elintarvikelisiäineen liuottamiseen, laimentamiseen, hajottamiseen tai muuttamiseen muilla fysikaalisilla menetelmillä muuttamatta sen teknologista tehtävää sen käsittelyn, levittämisen tai käytön helpottamiseksi.
7. Aromit: elintarvikkeissa sallittuja aromeja ja niiden valmistusaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 22 päivänä kesäkuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/388/ETY ⁽³⁾ 1 artiklan 2 kohdassa määritellyt aineet ja tuotteet, jotka kuuluvat mainitun direktiivin soveltamisalaan.

YLEISET PERIAATTEET

▼ **M42**

Jäljempänä olevat A, B ja C osa käsittävät ainesosat ja tekniset apuaineet, jotka ovat sallittuja pääosin yhdestä tai useammasta, tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettusta kasvi- ja/tai eläinperäisestä ainesosasta koostuvien elintarvikkeiden valmistuksessa, lukuun ottamatta neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 ⁽⁴⁾ tarkoitettuja viinejä.

Eläinperäisten tuotteiden, joissa on luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaava merkintä ja jotka on tuotettu säännösten mukaisesti ennen komission asetuksen (EY) N:o 780/2006 ⁽⁵⁾ soveltamispäivää, kaupan pitäminen voi jatkua varastojen loppumiseen asti.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s. 1.

⁽²⁾ EYVL N:o L 40, 11.2.1989, s. 27.

⁽³⁾ EYVL N:o L 184, 15.7.1988, s. 61.

⁽⁴⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 137, 25.5.2006, s. 9.

▼ **M42**

Jos elintarvike koostuu kasvi- ja eläinperäisistä ainesosista, sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/2/EY (1) 3 artiklan säännöksiä.

Natriumnitriitin ja kaliumnitraatin sisällyttämistä A.1 kohtaan tarkastellaan uudelleen ennen 31 päivää joulukuuta 2007, jotta näiden lisäaineiden käyttöä voitaisiin rajoittaa tai niiden käyttö voitaisiin lopettaa.

▼ **M3**

► **M17** Viittaus ainesosaan A ja C osassa tai tekniseen apuaineeseen B osassa ei poista velvollisuutta noudattaa valmistusmenetelmässä, kuten esimerkiksi savustamisessa, tai ainesosan tai teknisen apuaineen käytössä asianomaista yhteisön lainsäädäntöä ja/tai perustamissopimuksen mukaista kansallista lainsäädäntöä, tai, jos tällaista ei ole, hyvää elintarvikkeiden valmistustapaa. ◀ Erityisesti lisäaineita on käytettävä direktiivin 89/107/ETY säännösten mukaisesti ja tarvittaessa direktiivin 89/107/ETY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun laaja-alaisen direktiivin säännösten mukaisesti; aromeja on käytettävä direktiivin 88/388/ETY säännösten mukaisesti ja liuottimia elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien valmistuksessa käytettäviä uuttamislouottimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 13 päivänä kesäkuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/344/ETY (2) säännösten mukaisesti.

▼ **M17**

A OSA — ASETUKSEN (ETY) N:o 2092/91 5 ARTIKLAN 3 KOHDAN C ALAKOHDASSA JA 5 ARTIKLAN 5 A KOHDAN D ALAKOHDASSA TARKOITETUT MUUT KUIN MAATALOUDESTA PERÄISIN OLEVAT AINESOSAT

▼ **M42**

A.1. Elintarvikelisiäaineet, kantaja-aineet mukaan luettuina

Koodi	Nimi	Kasvipöytäelintarvikkeiden valmistus	Eläinperäisten elintarvikkeiden valmistus	Erityisedellytykset
E 153	Kasvipöytäelintarvikkeiden lääkehiili		X	Tuhkainen vuohenjuusto Morbier-juusto
E 160b	Annatto, biksiini, norbiksiini		X	Red Leicester -juusto Double Gloucester -juusto Skottilainen cheddar Mimolette-juusto
E 170	Kalsiumkarbonaatti	X	X	Ei saa käyttää tuotteiden väriaineena eikä kalsiumlisänä
E 220 tai	Rikkidioksidi	X	X	Lisättyä sokeria sisältämättömät hedelmäviinit (*), myös omena- ja päärynäsiideri tai sima:
E 224	Kaliumdisulfiitti	X	X	50 mg (4). Omena- ja päärynäsiideri, jotka on valmistettu lisäämällä sokeria tai mehutiivistettä käymisen jälkeen: 100 mg (4). (4) Enimmäispitoisuudet viittaavat kokonaismäärään kaikista lähteistä, ilmaistu SO ₂ -enimmäispitoisuutena mg/l. (*) Tässä yhteydessä ”hedelmäviini” määritellään muista hedelmistä kuin viinirypäleistä valmistetuksi viiniksi.

(1) EYVL L 61, 18.3.1995, s. 1.

(2) EYVL N:o L 157, 24.6.1988, s. 28.

▼ M42

Koodi	Nimi	Kasviperäisten elintarvikkeiden valmistus	Eläinperäisten elintarvikkeiden valmistus	Erytisedellytykset
E 250 tai	Natriumnitriitti		X	Lihavalmisteet (2) E 250: ilmaistu enimmäiskäyttömääränä NaNO ₂ 80 mg/kg
E 252	Kaliumnitraatti		X	E 252: ilmaistu enimmäiskäyttömääränä NaNO ₃ 80 mg/kg E 250: ilmaistu enimmäisjäämämääränä NaNO ₂ 50 mg/kg E 252: ilmaistu enimmäisjäämämääränä NaNO ₃ 50 mg/kg
E 270	Maitohappo	X	X	
E 290	Hiilidioksidi	X	X	
E 296	Omenahappo	X		
E 300	Askorbiinihappo	X	X	Lihavalmisteet (1)
E 301	Natriumaskorbaatti		X	Lihavalmisteissa nitriittien tai nitraattien kanssa (1)
E 306	Tokoferolipitoinen uute	X	X	Hapettumisenestoaineena rasvoissa ja öljyissä
E 322	Lesitiinit	X	X	Maitotuotteet (1)
E 325	Natriumlaktaatti		X	Maitopohjaiset tuotteet ja lihavalmisteet
E 330	Sitruunahappo	X		
E 331	Natriumsitraatit		X	
E 333	Kalsiumsitraatit	X		
E 334	L(+)- Viinihappo	X		
E 335	Natriumtartraatit	X		
E 336	Kaliumtartraatit	X		
E 341 (i)	Monokalsiumfosfaatti	X		Itsekohoavien jauhojen nostatusaineena
E 400	Algiinihappo	X	X	Maitopohjaiset tuotteet (1)
E 401	Natriumalginaatti	X	X	Maitopohjaiset tuotteet (1)
E 402	Kaliumalginaatti	X	X	Maitopohjaiset tuotteet (1)
E 406	Agar-agar	X	X	Maitopohjaiset tuotteet ja lihavalmisteet (1)
E 407	Karrageeni	X	X	Maitopohjaiset tuotteet (1)
E 410	Johanneksenleipäpuujauhe	X	X	
E 412	Guarkumi	X	X	
E 414	Arabikumi	X	X	
E 415	Ksantaankumi	X	X	
E 422	Glyseroli	X		Kasviuutteisiin
E 440 (i)	Pektiini	X	X	Maitopohjaiset tuotteet (1)
E 464	Hydroksipropyylimetyyliseluloosa	X	X	Kapsyylien kapseloimisaineena
E 500	Natriumkarbonaatit	X	X	Dulce de leche (*) ja hapattetusta kermasta tehty voi (1) (*) "Dulce de leche" tai "Confiture de lait" tarkoittaa pehmeää, täyteläistä, ruskeaa seosta, joka on valmistettu makeutetusta, sakeutetusta maidosta

▼ **M42**

Koodi	Nimi	Kasviperäisten elintarvikkeiden valmistus	Eläinperäisten elintarvikkeiden valmistus	Erytisedellytykset
E 501	Kaliumkarbonaatit	X		
E 503	Ammoniumkarbonaatit	X		
E 504	Magnesiumkarbonaatit	X		
E 509	Kalsiumkloridi		X	Maidon koaguloimiseen
E 516	Kalsiumsulfaatti	X		Kantaja-aine
E 524	Natriumhydroksidi	X		”Laugengebäckin” pintakäsitelyyn
E 551	Piidioksidi	X		Paakkuuntumisenestoaine yrteille ja mausteille
E 553b	Talkki	X	X	Lihavalmisteiden kiillotusaineena
E 938	Argon	X	X	
E 939	Helium	X	X	
E 941	Typpi	X	X	
E 948	Happi	X	X	

(¹) Rajoitus koskee ainoastaan eläintuotteita.

(²) Lisäainetta voidaan käyttää ainoastaan, jos toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla on todistettu, ettei käytettävissä ole vaihtoehtoista tekniikkaa, joka antaisi samat terveystakeet ja/tai mahdollistaisi tuotteen ominaispiirteiden säilyttämisen.

▼ **M3**

A.2. Direktiivin 88/388/ETY mukaiset aromit

Direktiivin 88/388/ETY 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa ja c alakohdassa määritellyt aineet ja tuotteet, jotka luokitellaan luontaisten aromiaineiden tai luontaisten aromivalmisteiden ryhmään mainitun direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti.

A.3. Vesi ja suola

Juomavesi

Tavanomaisesti elintarvikkeiden jalostuksessa käytetty suola (perusainesana natriumkloridi tai kaliumkloridi).

▼ **M42**

A.4. Mikro-organismipohjaiset valmisteet

Tavanomaisesti elintarvikkeiden jalostuksessa käytetyt mikro-organismipohjaiset valmisteet, lukuun ottamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/18/EY (¹) tarkoitettuja geneettisesti muunnettuja organismeja.

▼ **M12**

A.5. Mineraalit (mukaan lukien hivenaineet), vitamiinit, aminohapot ja muut tyyppiyhdisteet

Mineraalit (mukaan lukien hivenaineet), vitamiinit, aminohapot ja muut tyyppiyhdisteet ovat sallittuja ainoastaan, jos niiden käyttö on lakisäätteissä elintarvikkeissa, joihin niitä lisätään.

▼ **M42**

A.6. Eräiden värien käyttö leimaamistuotteissa

Jos värejä käytetään munankuorien leimaamiseen, sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/36/EY (²) 2 artiklan 9 kohtaa.

(¹) EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

(²) EYVL L 237, 10.9.1994, s. 13.

▼ M42

B OSA – ASETUKSEN (ETY) N:o 2092/91 5 ARTIKLAN 3 KOHDAN d ALAKOHDASSA JA 5 ARTIKLAN 5 a KOHDAN e ALAKOHDASSA TARKOITETUT TEKNISET APUAINEET JA MUUT TUOTTEET, JOITA VOIDAAN KÄYTTÄÄ LUONNONMUKAISESTI TUOTETTujen MAATALOUDESTA PERÄISIN OLEVIEN AINESOSIEN JALOSTUKSEEN

Nimi	Kasvipäristen elintarvikkeiden valmistus	Eläinperäisten elintarvikkeiden valmistus	Erytisedellytykset
Vesi	X	X	Neuvoston direktiivissä 98/83/EY (*) tarkoitettu juomavesi
Kalsiumkloridi	X		Koagulointiin
Kalsiumkarbonaatti	X		
Kalsiumhydroksidi	X		
Kalsiumsulfaatti	X		Koagulointiin
Magnesiumkloridi (tai nigari)	X		Koagulointiin
Kaliumkarbonaatti	X		Viinirypäleiden kuivaukseen
Natriumkarbonaatti	X		Sokeri(e)n valmistukseen
Sitruunahappo	X		Öljyn tuottamiseen ja tarkelyksen hydrolysointiin
Natriumhydroksidi	X		Sokeri(e)n valmistukseen Öljyn tuottamiseen rapsista (<i>Brassica</i> spp.)
Rikkihappo	X		Sokeri(e)n valmistukseen
Isopropanoli (2-propanoli)	X		Kiteyttämiseen sokerin tuotannossa; neuvoston direktiivin 88/344/ETY säännöksiä on noudatettava asianmukaisesti 31.12.2006 asti
Hiilidioksidi	X	X	
Typpi	X	X	
Etanoli	X	X	Liuotin
Parkkihappo	X		Suodatuksen lisäaineena
Munanvalkuainen	X		
Kaseiini	X		
Gelatiini	X		
Kalaliima	X		
Kasviöljyt	X	X	Rasvaus-, voitelu- tai vaahdonestoaineena
Hyytelömäinen piidioksidigeeli tai -liuos	X		
Aktiivihiihi	X		
Talkki	X		
Bentonitti	X	X	Siman kirkasteena (1)
Kaoliini	X	X	Kittivahana (1)
Piimaa	X		
Perliitti	X		

▼ **M42**

Nimi	Kasvipäristen elintarvikkeiden valmistus	Eläinperäisten elintarvikkeiden valmistus	Erytyisedellytykset
Hasselpähkinän kuori	X		
Riisijauho	X		
Mehiläisvaha	X		Voiteluaineena
Karnaubavaha	X		Voiteluaineena

(¹) Rajoitus koskee ainoastaan eläintuotteita.

Mikro-organismivalmisteet ja entsyymit:

Elintarvikkeiden jalostuksessa tavanomaisesti teknisinä apuaineina käytetyt mikro-organismipohjaiset ja entsyymaattiset valmisteet, lukuun ottamatta geneettisesti muunnettuja mikro-organismeja sekä direktiivissä 2001/18/EY tarkoitettuja geneettisesti muunnetuista organismeista saatuja entsyymejä.

(*) EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32.

▼ **M19**

C OSA — ASETUKSEN (ETY) N:o 2092/91 5 ARTIKLAN 4 KOHDASSA TARKOITETUT MAATALOUDESTA PERÄISIN OLEVAT TUOTTEET, JOITA EI OLE TUOTETTU LUONNONMUKAISESTI

C.1 Jalostamattomat kasvituotteet ja niistä tämän liitteen johdannossa olevan 2 määritelmän a kohdassa tarkoitetuilla menetelmillä saadut tuotteet:

C.1.1 Syötävät hedelmat, pähkinät ja siemenet

Tammerhot	<i>Quercus</i> spp
Kolapähkinät	<i>Cola auminata</i>
Karviaismarjat	<i>Ribes uva-crispa</i>
Passionhedelmät	<i>Passiflora edulis</i>
Vadelmat (kuivatut)	<i>Rubus idaeus</i>
Punaherukat (kuivatut)	<i>Ribes rubrum</i>

C.1.2 Syötävät mausteet ja yrtit:

Muskottipähkinä	<i>Myristica fragrans</i> , ainoastaan 31.12.2000 saakka
Viherpippuri	<i>Piper nigrum</i> , ainoastaan 30.4.2001 saakka
Rosépippuri	<i>Schinus molle</i> L.
Piparjuuren siemenet	<i>Armoracia rusticana</i>
Galangajuuri	<i>Alpinia officinarum</i>
Saflorin kukat	<i>Carthamus tinctorius</i>
Vesikrassi	<i>Nasturtium officinale</i>

C.1.3 Muut:

Tavanomaisessa elintarvikkeiden valmistuksessa sallitut levät, mukaan lukien merilevä.

C.2. Kasvituotteet, jotka on valmistettu tämän liitteen johdannossa olevan 2 määritelmän b kohdassa tarkoitetuilla menetelmillä

C.2.1 Rasvat ja öljyt, myös puhdistetut mutta kemiallisesti muuntamattomat, jotka on saatu muista kuin seuraavista kasveista:

Kaakao	<i>Theobroma cacao</i>
Kookos	<i>Cocos nucifera</i>

▼ **M19**

Oliivi	<i>Olea europaea</i>
Auringonkukka	<i>Helianthus annuus</i>
Palmu	<i>Elaeis guineensis</i>
Rapsi, Rypsi	<i>Brassica napus, rapa</i>
Saflori	<i>Carthamus tinctorius</i>
Seesami	<i>Sesamum indicum</i>
Soija	<i>Glycine max</i>

C.2.2 Seuraavat sokerit, tärkkelykset ja muut viljasta ja mukuloista saatavat tuotteet:

Juurikassokeri, ainoastaan 1.4.2003 saakka

Fruktoosi

Kuivatusta riisijauhosta- tai -tärkkelyksestä valmistettu paperi

Nostattamattomasta leivästä valmistettu paperi

Riisi- tai vahamaissitärkkelys, kemiallisesti muuntamaton

C.2.3 Muut:

Korianteri, savustettu *Coriandrum sativum*, ainoastaan 31.12.2000 saakka

Hernevalkuainen *Pisum spp*

Rommi: ainoastaan ruokosokerista valmistettu

Kirsikkaviina, valmistettu hedelmistä ja tämän liitteen A.2 kohdassa tarkoitetuista aromeista

Tavanomaisten elintarvikkeiden valmistuksessa sallitut kasvituotteiden seokset, joita käytetään ainoastaan makeisten väri- ja makuaineina, ainoastaan ”Gummi Bärchenin” valmistukseen ja ainoastaan 30.9.2000 saakka

Seuraaavien pippurien seokset: *Piper nigrum*, *Schinus molle* ja *Schinus terebinthifolium*, ainoastaan 31.12.2000 saakka

C.3 Eläintuotteet:

Vedessä elävät organismit, jotka eivät ole peräisin vesiviljelystä ja jotka ovat sallittuja tavanomaisessa elintarvikkeiden valmistuksessa

Kirnapuimä jauhe ainoastaan 31.8.2001 saakka

Gelatiini

Hunaja ainoastaan 28.2.2001 saakka

Laktoosi ainoastaan 31.8.2001 saakka

Herasuola

▼ **M22**

Eläinten suolet

► **M30** ————— ◀

▼ **M15***LIITE VII*

Eläinten enimmäislukumäärä hehtaaria kohden Luokka tai lajit	Eläinten enimmäislukumäärä hehtaaria kohden, joka vastaa 170 kilogrammaa tyypeä vuodessa hehtaaria kohden
Hevoseläimet, yli 6 kuukauden ikäiset	2
Vasikat, teuraaksi kasvatettavat	5
Muut alle vuoden ikäiset nautaeläimet	5
Urospuoliset nautaeläimet, 1- alle 2-vuotiaat	3,3
Naaraspuoliset nautaeläimet, 1- alle 2-vuotiaat	3,3
Urospuoliset nautaeläimet, vähintään 2-vuotiaat	2
Siitoshiehot	2,5
Lihahiehot	2,5
Lypsylehmät	2
Poistolehmät	2
Muut lehmät	2,5
Naaraspuoliset siitoskanit	100
Uuhet	13,3
Vuohet	13,3
Porsaat	74
Siitosemakot	6,5
Lihasiat	14
Muut siat	14
Broilerikananpojat	580
Munivat kanat	230

▼ **M15***LIIITE VIII*

Vähimmäistilat sisätiloissa ja ulkona sekä erti lajien kohdalla eri tuotantomuodoissa käytettäviä eläinsuojia koskevat muut erityispiirteet

1. NAUTAELÄIMET, LAMPAAT JA SIAT

	Sisätilat (eläinten käytettävissä varsinaisesti oleva tila)		Ulkotilat (jaloittelualaue laidunta lukuun ottamatta)
	Vähimmäiselopaino (kg)	Tila (m ² /eläin)	Tila (m ² /eläin)
Nautaeläimet ja hevoset, siitokseen ja lihotukseen	enintään 100	1,5	1,1
	enintään 200	2,5	1,9
	enintään 350	4,0	3
	yli 350	5 ja vähintään 1 m ² /100 kg	3,7 ja vähintään 0,75 m ² /100 kg
Lypsylehmät		6	4,5
Sonnit, siitokseen		10	30
Lampaat ja vuohet		1,5 lammasta/vuohta kohden	2,5
		0,35 karitsaa/kiliä kohden	ja 0,5 karitsaa/kiliä kohden
Posineet emakot enintään 40 päivän ikäisine porsaineen		7,5 emakkoa kohden	2,5
Lihasiat	enintään 50	0,8	0,6
	enintään 85	1,1	0,8
	enintään 110	1,3	1
Porsaant	yli 40 päivän ikäiset, enintään 30 kg	0,6	0,4
Siitossiat		2,5/naaras	1,9
		6,0/uross	8,0

▼ **M15**2. **SIIPIKARJA**

	Sisätilat (eläinten käytettävissä varsinaisesti oleva tila)			Ulkotilat (m ² vuorotte- luun käytössä olevaa pinta-alaa/eläin)
	eläintä/m ²	orren pituus cm/eläin	pesä	
Munivat kanat	6	18	8 munivaa kanaa pesässä tai yhteispesä (120 cm ² lintua kohden)	4, sillä edellytyksellä, että raja 170 kg tyyppiä hehtaaria kohti vuodessa ei ylity
Lihasiipikarja (kiinteät kasvatustilat)	10, siten, että elopaino on enintään 21 kg neliometriä kohden	20 (ainoastaan helmikanat)		4 broileri ja helmikana 4,5 ankkua 10 kalkkuna 15 hanhi Kaikkien edellä mainittujen lajien kohdalla raja 170 kg tyyppiä hehtaaria kohti vuodessa ei saa ylittyä
Lihasiipikarja (siirrettävät kasvatustilat)	16 (*) siirrettävissä kanaloissa siten, että elopaino on enintään 30 kg neliometriä kohden			2,5, kaikkien edellä mainittujen lajien kohdalla raja 170 kg tyyppiä hehtaaria kohti vuodessa ei saa ylittyä

(*) Ainoastaan siirrettävissä eläinsuojissa, joissa lattiapinta-ala on enintään 150 m² ja joita ei suljeta yön ajaksi.